

ભક્ત

૧૫
૧૬/૧૨
શિરોમણી.

ભજન સંગ્રહ.

દશ અવતારની આરતી સહીત.

સ્ત્રી છપાણી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર મગનલાલ મોરારજી.

૪. લીંબડોચોક—વડોદરા.

આવૃત્તી ૧ લી સંને ૧૯૧૦ પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદ પીરમશાતા રોડ પાસે શ્રી સત્યસાગર પ્રીન્ટીંગ

પ્રેસમાં પ્રેસ પોચાભાઈ ચકુભાઈએ છાપ્યું.

કી મત આઠ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૧૪૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સુલ સિંચેત્રી

વિષય ૬-૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી ડિપાર્ટમેન્ટ-અમદાવાદ

૬-૧૨

૭૨૫

ગણપતિનું ભજન.

રણુ જણુ રણુ જણુ ચાલો મેરે દાતા, દયા ભાવે મન ભોળાણુ.
 સુદ્ધ બુદ્ધ નારી તારા ચમળ દોળે દાતા, મેહર કરોને મોરારીરે,
 રીઝ્યા ગુરુદેવ સુંદાળા, બોલ્યા મારા રીઝ્યાના તાળાં,
 પારવતીનો પુત્ર તો કહીયો દાતા, પીતા શંકર દેવા. રીઝ્યા ગુરુ દેવાં
 અંથ સીંદોરનો ચડે રંગ ચોલા, કંડડે પુલકણ માલાણુ;
 કાનમાં કુંડલ ઝળકતાં આવે હે દાતા, દરશન દીઓને દેદારા રીઝ્યાં
 સંત સાધ કરા ઝળ બનાવદે, બ્યામે બેઠાહે ગુરુ મેરાણુ,
 કાયા બેડી પ્રભુ પાર ઉતારે હે દાતા, સુન સખરગદ ઘેર્યોરે. રીઝ્યાં
 રેવાદાસ કેરી સેવા બનાયલે, હરદામાં હુવા અબજવાળાણુ;
 ભાવદાસના બોલ્યા રામદાસ પ્રગટ કરોને પોકાર.

શ્રી રામચંદ્રાય નમઃ

આજ સખી હું તો આનંદ પામીરે;

અવધ વસે અંતર જામીરે, ચાલો જોવાને જાધ્યે—ટેક.

દશરથ નંદન આનંદકારી, મુરતી સુરતી મનોહારીરે.

ચાલો

કાને છે કુંડળ મકરા કારે, માથે મુગટ ધર્યો ભારેરે.

ચાલો

બાથે બાબુબંધ બેરખા સોહ, જોઈને મનડું તો મોહરે.

ચાલો

રઘુવંશી રાજા છે રામ રૂપાળા, કંઠે ધરી વનમાળારે.

ચાલો

ધર ધર પ્રત્યે અવધપુર માંહે, આનંદ ઓછવ ચાયરે.

ચાલો

વિધ વિધ જાતનાં વાણંત વાળે, અવધ ગાળેછે અવાળેરે.

ચાલો

વામ ભાગે સતી સીતા ખીરાળે, દક્ષિણે લક્ષ્મણ રાળેરે, ચાલો

ચાલો

સહીત ભરત શતરૂપન ભાષ, મારતી રહ્યા કર સાહીરે. આલો.
 સામ મેધ સમ રામજી રાજે, લહીત વર સીતાજી જાજે. આલો.
 રાજ્ય લોચન છે રઘુરાય, નીરખી સામ ન્યાલ થાયરે. આલો.

મુળદાસનાં.

વચનને વીચારીરે સતો તમે આલજોરે,
 હરે ભાષ એછે મોટાનો મર્મરે
 ભાવને અમરતમાંહે વીખ લખ ઘોળાયુરે,
 હારે એનું કોટીક બેસે કર્મરે,
 જીવો સેવો સ્વામને સ્વામને સેવોરે,
 નકલંગી નામને જીરે સેવો સામને;
 મળાને સાકરરે લખને નાખે દુધમારે,
 હરે લખને પનંગને પાયરે;
 વશીયરની ટાઢેરે વીખ ધણું નીપજોરે,
 હારે ભાષ પડ પડે કાં જીવડો જાયરે. જીરે.
 ગંગાના જળ વહે અતી નીર્મળાં રે,
 હારે એને વાધ પ્રાચીત જાયરે;
 ગળાને જળારે જળ કેરા જોગમારે,
 હારે ધત્તિ દેબીક જળ કેવાયરે.
 મહીને મથે નવ્યે નીધ નીપજોરે,
 હારે ભાષ પાણી મથે શુ ધાયરે;
 હુંજુતે બળુરે મંહી કેરા માટમારે,
 હારે એતો ગરથ સમુજગો જાયરે. જીરે.
 અણુને કણુરે પડયું જેની આંખમારે,

હારે એને જાયા તાણું સુખ જાયરે,
 દવને આંજણુરે ગુરુએ આંજ્યું આંખમાંરે,
 હારે એના તેતર નીર્મળ થાયરે.

રતનની જતનરે સતો તમે રાખજોરે,

હારે જેમ માજન સંગરે માલરે;

ખાઓને ખરચોરે વીગત વાવરોરે.

હારે ભાષ ઝાહ્યો થઈને દલાલરે.

છરે૦

શવેને અમરતરે પીધું જેસી પાંતમાંરે,

હારે છલ કરી સનમુખેરે;

અંતસકરણુરે જેનાં નહિ ઊજળરે.

હારે ભાષ દીધું દેવતાને દુઃખરે.

છરે૦

પાત્રને કપત્રરે એછે પટાંતરોરે,

હારે ભાષ તેથી પ મીએ ત્રાસરે;

કલંકને નથીરે નકલંકી નામનેરે,

હારે ભાષ મારાજ કહે મુળદાસરે,

છરે૦

ભજન.

પડને વરમાંડમાં જ્યારે વાણી નોતી ભાષ,

ત્યારે નાદને ભુંદ નવ ભરતા છરે સતો.

બ્રહ્માને વિશ્નું માહેશ્વર નોતા ભાષ,

ત્યારે આપે આપ કરતા છરે સતો,

છરે સાચો ધર્મ છે હાં હે સતો, પારળભીંતર એક ભમ છે—ટેક

મનમથી માયાએ મગ રચાવ્યો, ત્યારે નાદને ભુંદ પ્રકાશો, છરે૦

પંચ મુદ્રીક લઈને પ્રકટ કીધી ભાષ, ત્યારે આદલોકે રચાયો. છરે૦

મહા મંત્ર લઈને પંથ પ્રકાશો લાઇ, ત્યારે ઘટ પાટે
પુણ કીધી ૭૨૦

ગુરુજીને જોદેને ચારે વેદે લાઇ, ત્યારે ભકિત લઇ શિવજીને દીધી ૭૨૦

શિવની શક્તિ મળી ધર્મ ચલાવે લાઇ, ત્યારે ઉમૈયા
પાટે પધાર્યા. ૭૨૦

પાંચે મળીને મહાવત સાધ્યો લાઇ, ત્યારે નામ ધરાવ્યું
નીળરી ૭૨૦

મર શીખરથી ગંગાળી મંગાવો લાઇ, ત્યારે વાચેને કાચે
વૈતરણી. ૭૨૦

ભગત જુગતને લઈને ઓધરણી લાઇ, ત્યારે શબ્દમાં
રેણીને ફરણી. ૭૨૦

દયા ધરમ લઇ પરમાર્થ પેજો લાઇ, ત્યારે આપ પાણું નવ લેજેજી
ગુરુજી શબ્દે તમે હુધને હાલો લાઇ, ત્યારે સર્વે તુરી જન દેજો; ૭૦
શબ્દ તીરથ થકી ઉત મુની રેવું લાઇ, ત્યારે જાત વરણ નવ
ભાજો. ૭૨૦

મુજદાસ કે જે નર ભીતર જાગ્યા લાઇ,
ત્યારે સકળ ધર્મને પાજો. ૭૨૦

ભજન.

જીરે વટાં વડા વાટના વાટેને ઘાટેરે
વીલંબ નવ કીજીએરે. ટેક.

સ્વપ્નામાં સુતા રે હરીજન જાગજો.
તારો જનમ પદાર્થ જાચરે,
દેવને દુલભ છે આ દેવતા;

તે પુરણુ ભાગ્યે પાય. છરે વટાવડા વાટના
 એવા વાટેને ઘાટેને વીલમ ન કીછરે ટેક૦
 એવું આપો આપુ અરપીને, પરને પોખીએરે.
 તે ભજવા શ્રી ભગવાત,
 આતમને પરઆતમ એક કરી જાણુને.
 તે દયા સમો નહી દાન. છરે૦
 એવા પરદેશી પરોણા, આગ્યા ઘેર આપણે.
 તે વાયક દેશી વાય એવા જાણોછે પોતાના;
 ઇચ્છે પારકાં તે પુત્રને પરીવાર છરે૦
 એવા સરોવરને તાવર પડ પરમાર્થી,
 ખપે સોવેડી ખાય;
 એવા નદીયુંના નીર નવસે પોતા તણા.
 તે નીર નવાણે જાય. છરે૦
 એવા છતે ને હુતે નવ વાવરે,
 એ અણુસમજુ છે આથ;
 કાયાને માયારે મીથયા કરી જાણુને,
 તે સંભારી નહી આવે સાથ. છરે૦
 પડને પસોરા પોઢ્યા પ્રાગ પાંદરે,
 ત્યાં પંખીડા વસે દોનુ પાસ;
 કાળને કયાડી આવ્યો તેને કારમ્યો,
 તે નીત્ય પરલેતે નીત્ય નાસ. છરે૦
 સંસારીએ સુતોરે ઘેરો લઈ ઘેનમાં,
 જેને અન્ય માયારી આસ,

એવા હરીજન ભાગ્યારે, શબ્દ રૂપ સંભળી;

તેતો મારજ મુળદાસ ગાય.

છરે૦

ભજન.

નવધા ભક્તી કરો એ સોહગ, નામ જપો જનમ ભવતરો;

ગુર ગણપતી ગુર ભંડાર, તો ગતરે મુકિતના દ નાર;

તો નીગમ કહે નીરધાર છરે નવધા ભક્તી.

પ્રથમ નામે પ્રેલાદ ઓધાર્યો, પ્રવન નારદને પ્રતપે.

નરસીંહરૂપ ધર્યું નારાયણે, તો પરીક્ષક પ્રેગટાયા છે આપે છરે૦

હાથ જોડીને હનમાનજી દિભા, તો રામ કેરા નીજ વાસા.

વાયે ને કાયે કેવળ ભક્તી, તો રામજીના ચરણની વાસા. છરે૦

તો પ્રતીષ્ઠતા પદ દાસીજી; એ નીજ ધર્મ કર્યો નારાયણે,

તો અખંડ મુર્તી અવીનાશી. છરે૦

સખારે ભાવે ચરણને સુખ લીધું તો કૃષ્ણ દિપશન કીધું;

માહા કદપાંતે પંડવ ઓધાર્યો, તો ભક્તી અભેપદ દીધી. છરે૦

અકૃડને જ્યારે ભરભર ભાર્યો, તો આત્મરૂપ છે એકે,

કૃષ્ણ વીના ખીજી કાંઈએ ન ભાર્યું તો વેદ પુરાણે વીવેક છરે૦

શ્રીમદ ભાગવત સુકદેવે કહ્યું તું, તો પ્રીછકને રસ પંના;

નામ લેતાં અભેપદ પામ્યારે, તો વૈકુંઠનાંરે વર્ષમાન છરે૦

સવારે પુજા પથુરાએરે કીધી, તો જળ રાજા આપ નીવેદી;

મુળદાસ કહે કોઈ મહા સંત જગ્યા, તો નવધા ભક્ત નીવેદી છરે૦

ભજન.

લેવાય તો રામ નામ લેજેરે, નીકર મુન રહ્યો છે ખંદા

વનિશમાં રહીને વનફળ ખાતા, વિના પાલવમાં પડ્યા રહ્યોરે હે૦

સાધુ સંતની સેવા કરીએ, સાધુના સંગમાં ભળીએરે. હે૦

આરે સંસારીઓ વયો જાય છે, તેની સંધાતે નવ જાગેરે. હે
કહે મુગદાસ વેદની વાણી, રૂઢીયા કમળમાં લઈએરે. હે

ચુંદડી.

સુંદરવરની ચુંદડી મઢી છે આતમારામનો આંક ઓધારણુ ચુંદડી.
તપ તીરથ મેં બહુ કર્યોને વરત કર્યો અપાર;

ભગવત ભવાની બહુ ભજ્યારે મારે હરીવર મળવાની આશ સુ
બ્રહ્માએ વેળુ વાવીઆ ને, વીણે ચારે વેદ;

સનકાદીક સુતર કાંતીયારે, તેનો કાંઈ ન જાણે ભેદ. સુ

ત્રીગુણે તાંણ્યો તાંતણાને માંહી પ્રેમના રસ પ્રાંણ,

નુરત સુરતની નળી ચાલીરે, એના વણનારા સત સુજાણુ સુ

ચારે મુગટના ખુટા રચ્યાને માંહી તાંતણાના રંગ પાંચ,

ચોવીશુ સાથે ચડ્યુંરે, માંહી છે વિવેક વિચારનું રાસ. સુ

વીહુર વ્યાસે રંગી ચુંદડીને, સુખદેવે પાડી ભાત;

બહુ બુધ્ધ્યાએ ખુટા જડ્યારે, એય જુગની જુગની જાત. સુ

ગુરુએ ઓઢાડી મને ઘાટડીને, ઉપર સુંદર શ્રીફળ ચાર;

શ્રીગુણુ સાથે સગાઈ કરીરે, મારા પુન્ય તણા નડી પાર. સુ

વીવેકે વીવા રચ્યાને, માંહી વૈરાગનારે લગત;

પ્રભુજી પીયુ પંધારીઆરે, મારે મોહિ ભરાણુ છે મન. સુ

મન કરમ વચને માયડને મેં મેલી લોકની લાજ,

હાથેવાળો હરીશુ ગૃહ્યોરે, મધ્ય મંડપમાં માહારાજ. સુ

ચારે ને જુગની ચોરી રચીને માંહી મન છે ખેતરપાળ;

જ્ઞાત હુતાસન પ્રગટીઓરે, માંહી છે વાણી તણી વરમાળ, સુ

કર્મ કાષ્ટનો હવન કીધોને, મંગળ વરત્યા ચાર;

પીતાજીએ દાન ખાતું દીધારે, અમે ક્રોડે જમ્યારે કંસાર. સું
 રતો રંગ રેણી તણે ને, એનો પુરણ લાગ્યો પાસ;
 અનંત જુગે રંગ નહિ કિમરે, વાણી ગાય છે સંગમુળદાસ. સું
 અખંડ એવાતણ વર હું વરીતે, પરણીને રાખ્યા પાસ;
 જે જન ગાયે સુંદરી, એવો વહકુંડે હેજે વાસ, સું

દેવાયત પંડિત.

હે વીરા પાત્ર પરખ્યા પિના સંગ નવ કીજીએજી.
 આલા અજાની ઉપધી કરશે. ટેક.
 હે વીરા હેમનો ઠરેલ એક બંદર હતોજી.
 તેને હંસે પાંખમાં લીધો;
 સસીયર થયો ત્યારે પાખું સંધારી,
 પાખું પાડીને અળગો થયો; હે વીરાં
 હે વીરા સજીવન મંત્ર એક વિપ્ર ભણ્યો;
 તેણે મુવેલો વાઘ જીવાડ્યો;
 હે વીરા ઇ વાઘે આલા વિપ્રને માર્યો;
 પડકારીને ખેલે થાપે; હે વીરાં
 હે વીરા દુધ સાકર લઈને વણીયર શેષ્યો;
 તન મનથી વીખ નવ છાંડ્યો; હે વીરાં
 હે વીરા ભવના ભુલ્યા નર હીડે ભટકતાજી;
 ભલે વાંચીને વેદ સંભળાવે; હે વીરાં
 એના લેખ લખ્યા છે અવળા;
 દેવલ ચરણે દેવાત પાડત બોલ્યાજી;
 ઇતો સમજ્યા તે નર સવાલા. હે વીરાં

ભજન

પેલા પેલા પાન ફરકશે, નદીએ નહી હોય તીર;
 ઓતર થકીરે સાયમો આવશે, મુખ્ય હનમો વીર.
 દેવાયત પંડીત દાડ દાખવે; સુણ લે દેવલ દેનાર.
 આપણા ગુરુએ સત્ય ભાંખીયું; ભુઠડાં નહીરે લગાર.
 લખ્યાને ભાખ્યારે સોય દીન આવશે.

ધરતી માથે હેમર હાલશે, સુના નગર મોગ્ગર;
 લક્ષ્મી લુંટાશે લોદા તણી, તેની કાંઈ રાવને ભુમ.
 ખોરારે આવ્યો સંતો પાપનો, ધરતી માગેરે ભોગ;

દેવાય૦

કેટલાક ખડકે સંહારસે, કેટલાક મરશે રોગ દેવાય.
 ખોટાં પુસ્તક ખોટાં પાનીયાં, ખોટાં કાણનાં કુરાન;
 અસલગ્નદીરે ચુડો પહેરશે એછે આગમનાં એવાણ.

દેવાય૦

જતી સતીને સાગરતી, ત્યાં હશે શુરાના સંગ્રામ;
 કાયમ કાલીંગને મારશે, તે નકલક નામ.

દેવાય૦

કાંકરીએ તળાવે તંબુ તાણસે, સો સા ગામોની રીમ;
 રૂડી દીસે રળીઆમણી ભેળા અરજીન ને ભીમ.

પશ્ચીમ દીસાથી સાયમો આવશે, આવે મારો ભુગનો જીવન;
 કળીભુગ ઉથાપી સત્યભુગ થાપશે તે ખોડ્યા દેવાયત પીર

દેવાય૦

ભજન.

ગુરુ તારે પાર ન પાયોરે ન પાયોરે
 પૃથ્વીના માલેક તારજ્ઞે હોજ;
 હારેહાં ગવરી પુત્ર ગણેશ દેવને સમરોજ,
 સમર સારદા માંય;

મેં વારી૦

હારેહાં જમી અસમાન મુળ વિના માંડુછ હોછ.

થંભ વિના આલ ઠેરાબોરે.

મેં વારી૦

હારેહાં ગગન મંડળમાં બાલક ખેલેછ હોછ.

બાળક રૂપ સવાયોરે;

મેં વારી૦

હારેહાં સુનશીખર ગઢ અલક અખેડાછ હોછ.

વરસે તુર સવાયોરે.

મેં વારી૦

હારેહાં જળહળ જોત્યું દેવા તારી જળકેછ હોછ.

દરશન ખીરલે પાયોરે;

મેં વારી૦

હારેહાં સુખીજીનો ચેલો દેવાયય પંડીત બોલીયા હોછ.

સંતનો ખેડલો સનાયોરે

મેં વારી૦

ગુરને ઓળખ્યાછ હોછ, સ્વામી તારો પાર ન પાયોરે.

પાર ન પાયો જીવન ઠોકર તારો પાર ન પાયોછ

મેં વારી

જેસલ.

નહી મેર નહી મેદની, નોતા ધરણીને આકાશ;

આંદોને સુરજ દોય નહોતા, તેદી ધણી મારો આપો આપ.

ખીરને પોકરે મુળ ભાલરા સતી તારો ધર્મ સંભાળ.

પોતાના પુન્ય વિના પાર નહિ ગુર વિના મુકિત પશુ નોયખીરને.

ભજન.

વારેવારે કહુ મારા દીલગની વાત, જોડેજ કરીલે બજાય,

થોડા જીવણારે જેસળછ;

હળખેડ તો મે તો હાલીને મારયો, પાદર હુંડી પાણીયારી;

કાઠીરાણી પાપ પ્રકારો, ધણી આગળ જેસલછ.

વારેવારે.

તોરણ આંખો મોડળધ મારયો પીડિયાળનો નહિ પાર;

કાકીરાણી પાપ પ્રકાશો ધણી આગળે, જેસલજી. વારેવારે

ચોવીસ વરસ લગી ચોરીયું કાઢી,

અમારા અવગુણનો નહિ પાર,

કાકીરાણી પાપ પ્રકાશો ધણી આગળે; જેસલજી. વારેવારે.

આવા આવી અતીકી જમાત જાડેજ,

તેમાંતો સાયબો મારો આવીયો,

અવર બાવાને ભગવો ભેખ જાડેજ;

સાયબાને પીતાંબર પાઘડી. વારેવારે

રોજનંચરે નવલખ જાડેજ, તેમાં તે સાયબો મારો આવીયોરે

અવર રોજનને ઘાસ જાડેજ,

સાયબાને સોનેરી શીંગડી; વારેવારે.

અવર રોજનને ઘાસ જાડેજ સાયબાને કસ્તુરી કેવડોરે;

જેસલજી બોલીયા તોળલ કાકીરાણી જાડેજ,

બોલ્યા તે પીરહુદી પાંખડીરે. જેસલ વારેવારે.

ભજન આગમ.

શબ્દોના બાંધ્યાં સતો શું કરે, પુરા સાધ્ય હોય ત્યાં જઈ મજો

વાયક આબ્યોરે સતો દો જણારે, ત્રીજું કેમ સમાય;

પંચ ધણે જાતું એકલું એ પાળા કેમ ચલાય. શબ્દો.

રોના કટારી સતીએ કર ધરી, પાળા માંડી છે પેટ;

કુખ ખેદી કુંવર જનમીઓ એ જનમ્યો માજમ રાત. શબ્દો.

હીરની દોરીનો બાંધ્યો હીંચકો, બાંધ્યો આંખા ફેરી ડાળ;

પવન હીંચોળા હરી મોકલે, આલમ તારો આધાર; શબ્દો.

બાંધ પડોશણ મારી જનડી, રેતાં રાખને નાનાં બાળ;

અમારે જનવું ધણીને માંડવે; તારા કેશુ જાનને જુહાર
ત્યાંથી તોળી રાણી ચાલીયાં, આવ્યાં વનડાં મોજાર,
વનમાં વસે એક વાંસરી; ઠોકે મોટરા ઠોકે; શબ્દો.

ત્યારે તોળી રાણી બોલીયાં સાંભજો વનડાના રાય;
ઊરે વળગાડી તારાં બચડાં રખેને ભુલતી ચોટ; શબ્દો.

મારાં બચડાં મારી ઉરમા તોળલ ત્યાં તાયરાં સંભાળ;
કોળીયા અનને કારણે, પુત્ર તારો આંખાની ડાળ; શબ્દો.

પુત્ર સંભાળી પાનો ચડયો, અગડે વાપી છે ખીડ;
થાન હતાં સતીનાં થરહમાં, પડતાં છાંડયાં પ્રાણ; શબ્દો.

ગરથ ગણી ગાંઠે ધરો; એ તોળલ છાંડયાં પ્રાણ.
અધવચ ધોરી દુહ્યા, એનો રયો દેશું જવાય. શબ્દો.

જેસલ ગાંઠડી ઉપાડીયાં ચાલ્યાં ધણીને દુવાર;
સામા મોહલ મહારાજના; દીપક રચીઅલચાર; શબ્દો.

ગતમાં ગાંસડી ઉતારી, હે ઉઠો તોળલ દેનાર,
તમો જાગ્યે જામો જામશે; બોલ્યા જેસલરાય. શબ્દો.

ગાય શીખે સુણે સાંભજે; તેનો વૈકુંઠમાં વાસ;
સાંસડીયા કાઢીની વિનતી જાગો જોળલદે નાર. શબ્દો.

ભજન.

પીરકેવરાણારે; જેસલનેતોળી ભાષ, સીધ કેવરાણારે જેસલને તોળી
જેને દલડે ભાંત કોઈએ ન આણારે

આલા હો જુગમાં સીધ્યા પીર જેસલને તોળી
બીજડી થાવરને જ્યારે જામેયા રચાવ્યારે હાં

ધણી કેરા પાટ મંડાણારે હાં

દોહો

માજમ રાતના હુવામંછદા, ત્યારે ચોરીથી કાઢે આવ્યોરે અષ હાં
તોળીને ઘેર જ્યારે જામૈયા રચાવ્યોરે હાં.

અને કાઠીડે કીધી કમાણીરે ભાઈ,
તોળી ઘોડી લઈ જેસલને સોંપ્યાં;

ત્યાં સાહેબ સંઘાતરે.

અલા હોં

ચોવીશ વરસ સુધી ચોરી કીધીરે હાં

અને ધણેરા જીવ સંતાપ્યારે;

ઘોળાં આવ્યાં ત્યારે ધણીને ધાર્યો;

ત્યારે મંદીર પધાયા મોરારી

અલા હોં

અકલ ખેતરમાં કાણુ નર સીધ્યા,

જેસલને પીર જેતોરે ભાઈ;

અંજારમાં અજેપાલ સીધ્યા,

ત્યારે તોળલે ત્રણુ નર તાપારે.

અલા હોં

ખીજ હાતું તે સાધુ મુખ વાવડેરે હાં,

અને વેળુ વાવી ઘેર આવ્યારે;

એક નને હુધ અલખ આરાધ્યો,

ત્યારે સાચા મોતી ઘેર લાવ્યો.

૨૯૬

ઉંચા મોહોલને તે પર આંગલી હાં,

અને નીચા ગંગાજલ પાણીરે;

માલદે કાટવાલે ઉભા આરાધ્યો.

ત્યારે જેસલ તોળી નર વાણીરે,

અલા હો જુગમાં સીધ્યા પીર જેસલ તોળી;

દલડે બાંત કાઢ્યો ન આણીરે હો, અલા જુગમાં.

ભજન આગમ.

કાળ ક્રોધ મન માયાલાને વારેરે, સાધુ ધરમ સંભાળો રહોજી;

મનવતિ બાવો શું સમજાવેરે, પવન વેગથી ન્યારોજીરે સંતો.

આઠ કુળ પરવત ધરા જેમ ધુજેરે,

બેળા હનમો હશેરે હોજી.

કાલ૦

દશમે દરબાર ગુરુએ દયા વસ્તાવરિ,

રણુ વગડામાં ગરુએ રમતું માંડીરે;

પાપી પરલે હોશેરે હોજી.

કાલ૦

મનના માન્યા ગરુએ મેઘ વરસાવ્યા.

ત્યારે પડધે કાળીજો ભાગ્યેરે હોજી.

કાલ૦

નાગરવેલે નિત્ય કુળ હોશેરે,

એવા વાંછ્યા વધારે બાવો કરશેજીરે સંતો;

એ અમરકુળ સાધુ ધરે હાંસે ત્યારે,

ત્યાં કાળીંગાને મારેરે હોજી.

કાલ૦

મેં પણ લોભી મેં લાલચુ રે,

ચરણંગત સ્વામી તારેરે જીરે સંતો;

સધળા પડિતના ગુરુ દેવાયત બોલ્યોરે,

મેં આધીનતા તારેરે હોજી.

કાલ૦

અખો,

એક દીન એસો આવશે તે સખાગ મારા રહીયામાં સાલેજી,

સગારે મીત્રને કરાણે, કાઢનું જોર નવ ચાલેજી;

કડે કડે એને સૌ કરે, જાણે જન્મોજ મોતોજી.

એક૦

ઘટનો ધુવટ અળગો કરો રોક્યા દશે દરવાજીજી;

કાળે કાયાનો ગઢ ઘેરીઓ, રોક્યો દેહનો રાગજી. એક૦
 સોજરે વરસની સુંદરી ઉભી ટગમગ જીવેજી,
 આરે કાયામાં હવે કાંઈ નથી ઉભી ધુરંદે રવેજી. એક૦
 વેદ વીટીને સાંકળાં, વાની વીધના વાગાજી;
 કુટુંબ મળ્યું સહુ સામદુ સર્વે લુટાવીને લાગ્યાજી. એક૦
 બેની વલામણુ શરીએ માતા ઝાંપેથી વળશેજી;
 સગારે સગારે તમે શું કરો, સગાં વળાવી વળશેજી. એક૦
 સગારે વન કેરાં લાકડાં આવાં ભેળાં બળશેજી,
 કાના છોર ને કાનાં વાંછરૂં કાના મા અને બાપાજી. એક૦
 અંતકાળે જીવું એકલું, સાથે પુન્યને પાપજી. એક૦
 એક નહિરે ત્રાયો૦ નહિ તુખડા, નહી કાંઈ ઉતારનો આરોજી
 કરજોડી અપો એમ બોલીયાં પ્રભુ મને પાર ઉતારો. એક૦

ભજન

આજઘન લેખ લખાયો રહ્યાં, ઘેર આવો સતગુર સાધરે:
 કરમલ વેલડીના કાગળ કાચા, દુર કયાં અપરાધરે હાં.
 રામનામ નીજ મંત્ર સુણાવોરે, શબ્દ શુણાયો આર ધરે;
 વચન સુણાવા કહ્યું ભેદ સુણાય, સુણાવો અનહદ અનહદ. આ૦
 અર્થ કીધો પરમાર્થ કીધો, લીધો પેથીનો સ્વાદરે;
 મોરી શંકા ગઈ હજુરમાં, લખાવો ભલી કરી ફરીયાદરે આજ;
 સતગુર સાચા મળીયા, જેને બતાવ્યા નીજ જ્ઞાનરે,
 દયા કરી અમને દરશન દીધાં મેરૂં કરી મહારાજ આજ૦
 સુના મંદીરીઆમાં સતગુરજી બેઠા ધરી એકાંતે આરાધરે;
 ભુતનાથ ચરણે ભણે અંબારામ, મેઝી દીધો નુગરા સેવવા આજ.

ભજન

ચેતન ચેતજેરે હાં આવ્યો તારો મુખ્યા જનમ અવતાર. ટેક

રમરણ કરીલે જીવડા સભાગીઆને,

પ્રભુને ભજેતો ડિતારો પાર. ચેતન૦

કાયા કાંગદ જેસી કાટડીનેરે, ભરીએલા અનગળના પ્યારે;

કાયા બેડી તારી જુડવા લાગીને, સંત ડિતારે ભાવપાર. ચેતન૦

હરીના નામના હાટજ મંડાવેને, ભકતીનો કરો વેપારે;

વીઠલ નામની વસ્તુ વેશરે તોલાં રાખો ટેક શાલરે. ચેતન૦

ધીરજની તમે દાલ ખાંધોને સખની ખાંધો તરવારે;

રામ નામ બગતર પેરોને માયલા કાળીંગાને માર. ચેતન૦

માત તાત તારાં કુટુંબ કખીલાને ધરે સકળવંતી નારે,

હર તુઠ્યા એને સુખજ આપેને, જમવા આપે અઝાબર ચેતન૦

સેજ તળાયુને અવલ ચોસીકાને ધન દોલતનો નહી પારે;

ચાંહીનું ધન્ય તારું ચાંહીજ રહેશેને સાથે નહી આવે,

તલભારે. ચેતન૦

દેવાય તો તમે અંન દાન દેજોને, ભરીયા ગરથ ભંડારે;

ભુતનાથ ચરણે ભણે અખીયોને, સત વચન છડીદાર. ચેતન૦

ભજન

આતમ એકછેરે હાં આદર એક ખાંણરે,

ખાર આવ્યા પછી આતમ, મધ્યમ છે તાણ વાણરે. આતમ૦

ભાદરે બ્રાહ્મણથી ત્રીવૈશ્ય, સુંદર ભાધ્યાં છે વરણ ચાર,

સોનું સરવે એક છે, એના ઘાટ ધડ્યારે અપાર. આતમ૦

ભાઈ મેલો મનતાને; કાળો સંસરે પરહરો ને પાખંડરે;

શેરડી સરવે એક છે, ગોળ સાકરને ખાંડ.

આતમ૦

હાથી કેરાં હાડકાં, કેવાય સવાસાણુ નારરે;

નાવણુ ચોકા નીત્ય કરે, એના જેજે અવળાએ ન્યાય

આતમ૦

નવસે નવાણુ નદીયુના નીરજ આલ્યાંને જુગ્ગવા જુગ્ગવાતે

જાયરે.

આદ શરવાળે સૌએક છે, એનાં નીર પોચ્યાં નવાણુ.

આતમ૦

આચારીને સદાય અવગત, મુળ શોધ્યા વિના બ્રહ્મરે,

કહે અખો માતમ રૂપ વિના કેમ કરી છુટશે કરંમ.

આતમ૦

લજન

જીતો જ્યારે જાણીએરે હાં એકી રાયાનો હું હું કરરે;

કાળના નું તો કટકા કરજેરે, માથું કાઢ્યે દેજે મારરે.

જીતો.

ધેરણુના ધનુષ દયાની પરણુશુંરે, લજન લલકારે સારરે;

સંતે રામશેર ખમાં ખડગ, લઈને જુજે એમ જુઝાર.

જીતો.

પ્રેમના જખતર નવ શોખ પેરોનો વગળે નકરિ વીકારરે;

રામનામ રમરણુ કરી હ્યોને, દીપસે ધણી દરખાર,

જીતો.

મરગ ભોરાંગ ચળીને ખતે મળ્યા ખુવારરે,

તુંતો મનને મેલીશમાં એકતાર, શીલ જધુક સંતો દારરે,

જીતો.

જ્ઞાને ગોળારે સારરે, માર મમતાને મટે સંસે તાર.

સમજીને ખેલ સીકાર, સામા સામા મેલો મનના ભામારે.

જીતો.

હાથ કરો હથિયારરે; એતન ચોકીમાં ચોર ન હુટેયે;

કણુલ કરશે કીરતાર,

જીતો.

પારકું ધન્ય તમે જાણોરે મસાણુ ભોમી સારરે,

આકાશ રોજ તારી ઉતરે; તારા આહરો નાંખે પાર:

જીતો.

વસમી છે ધાટીને ઉતારો મારરે હરખ શોક હજારરે

જગત જળી હેરછે બળી તેનો ડગ લાગે લગાર.

જીતો૦

બળી તેનો ડગ ન લાગે લગાર.

જીતો૦

જ્ઞાન ઘોડાને સાચ દોડાને તેપર ચાઓ અસ્વારે;

જીતનાથ ચરણે લણે અખેયોરે ખેલ છે ખડાની ધાર.

જીતો૦

ભજન આગમ.

જોત્યેને પાટેરે જામો જાગશે, મળશે વરણ અદ્વારે;

મોટા મોટા મુનીવર આવશે બેઠા આસન વાળારે;

વીરા મારા વાડીયું વધાવીયું

સાચા સત ગુર મુનીવરને સેવીએ;

ચંપો મરવોને ફડા ફેવડા લીલી નાગરવેલ,

ફાલી પુલીને ફલ જામશે.

મેલો મનડાની આંદરિ.

વીરા૦

સામટો સ્વાય તમે ઠાંકરો ફલ ખાઓને વેચીરે,

આવતા અભ્યાગતને આળખો.

જીવડેરે આંખ્યું વીચરિ, પાખંડ મેવીને ચાઓ પધાસજી વીરા૦

માન રાખોને દરીઆરે.

ત્રેલા વાલા શું તાંજુશે, ધર લેશે ધમજારે

વીરા૦

રણુનો રહે ત્યાં રણુ ચડ્યો, દલ સામા ડગલાંરે;

રીશ પડે વાંઝા ધડ લડે પાછાં ન ભરે પગલાંરે

વીરા૦

છડીયું વાળરે ચડી ચાલશે ક્રમ યોગાશે પાળારે;

લંલીયું વાળા જ્યારે ભેટશે, કવર દેશે મો ટાંગારે.

વીરા૦

પારકાં ભોજન તમે કાં જમો; જમતાં લાગેછે મીઠારે

વીરા૦

તંતતતનાં લેખાં ધણી મોગશે જડશે ઝાઝા જીતારે

નેવુંરે પરમેશવરના પંથમાં, ખેલવું ખાંડની ધારે.
ભુતનાથ ચરણે ભણે અખંધો, માયલા મણુજરને મારેરે, વીરાં.

જીવણદાસ.

સમજ મન તું સોયનર ઘેલા, આળ્યો વાયદો અડેકડે (૨)
રામ નામની છડીયું ચાલે, સીચણો અજ્ઞાન ચડે;
પલમાં પ્રાણી પકડી લેશે જેમ પંખીમાં બાજ પડે;
તુને ધુત્યોને મુને ધુત્યો પરનારી સું પ્રીત કરી;
એ દહાડા પ્રાણી દલમાં રાખો, અંતકાળે ઓ આપ ફરે સમજ,
છાની વાતો ચોડે ધાડે, ધારણુ વિનાની નાવે ધડે.
સંતની સેવા જ્ઞાન ગરીબી, એ જુગટીયાના નહિ જડે. સમજ.
જમજીવનમેં જગડો લાગ્યો, અનેક ભુપતાયન ભડે,
દાસ જીવણ સતો ભીમને ચરણે, તે પ્રતીત હોય તો પાર પડેસા.

ભજન.

હીરલો લાખ્યો મુજ રાંકનેરે, કોડી એનાં મુલ કેવાય;
ઝવેરી મળેથી એના પારખ્યા, એના મુલ તો મોંઘેરા થાય.
વરતવ જોઈ વસ્તુ વેરીયેરે હાં, જેમાં અવગુણુ નોય. ટેક.
સતગુરુએ મારી મુને શારડી, શાર બેઠે રૂઢીયા માંય,
ટંકલાળે ગયા પાછ નહિ ફરે નાણા સાચારે કહેવાય. વરતન.
ચિંતામણી મણુરિ સોહામણી, સોભા વરણુવી ન જાય;
જેને દૃષ્ટિ કમળ હરે, આપ સરીખાં કેવાય. વરતન.
મુંહારે મરવા મારા સાધશે જેનો સોનેરી રંગ;
ઘોણુ ઘોણુરે રંગ નત નવો હિલટી જાશેરે પતંગ. વરતન.
ખરાંરે ખોટાનાં લેશે પારખ્યાં, જેમ તાવલાં તરત પરખાય;

કહેરે જીવણ એને જોખતાં, કુડીયાં સાંધણમાં જાય.

વસ્તન.

ભજન.

વેલા પધરો હરી સતોની વરેરે, મારી વાડે ચડો વીંવાધારે—ટેક
રાણી દુપાદે જેદી પાટ પધાર્યારે, જનમૈયો રચ્યો છે અંજારે;
સોનાની થાળાએ જેદી, ફુલડાં રચાવ્યારે કર શ્રેણી કાંતારે. વેલા.
જુનાગઢમાં મેતો નરસી કેવાણારે, સોનાની હુંડીયું સ્વીકારે;
કુંવરબાઈનું જેદી મોશાળુ પુચુરે, વાલો થયા છે વેપારીરે. વેલા.
રોષદાસ માથે જેદી બ્રાહ્મણ કાપ્યારે, ખરચી મંડવી એને ખાતેરે;
અનુભવી પ્રેમુ આસરો તમારોરે તારા બાનાની પત રાખેરે.
કાલવા ઉપર જેદી કણ્ણા કીધારે, દેવળ ફેરવી છે દેદારે;
દાસ જીવણ સતો ભામ ફેર ચણેરે, મંદીર મંદીર મોરારીરે વેલા.

ભજન.

મીરાંબાઈ પુરવ જનમની છે પ્રીતરે, નામ નહિરે છોડું હરી;

મારે રદીએ લખ્યા હરીના લેખરે, નામ નહિરે છોડું હરી.

મોહુમાંથી મીરાં ઉતર્યા ત્રાક્ષમાં ભરીયા ભાર;

લખી કાગલ રણો મોડલે, એ મીરાં એકવાર ચીતોગઢ આવેરે.

ચાર પાંચ પત્ર રણો મોડલ્યા જાળે મીરાંને પાસ,

સમુણ જેવું મીરાં સાસરું, લજવું મામાને મોશાળ.

લખી કાગળ રણો મોડલે, દેખે મીરાંને હાથ;

ચાર પાંચ આડું મીરાં ગામડાં, અરધું આડું તુને રાજ.

નામ૦

તમે રહેડની કુંવરી અમે હૈયે ચમાર, કાલે રણો ઘેર આવશે;

મીરાં શું યાશે હવાલરે.

નામ૦

એસ્તા કટોરા રણો મોડલે દેખે મીરાંને હાથ;

અમરત કરી મીરાં પીધ ગયાં, મારો સાયગો રાખે મારી લાજ નાં
 પાટ સરખી પીળી થઇ તીરાં, લોક જાણે પડ્યા રોગ;
 એવી લાંઘણુ તો મીરાંઆઇ કરે, મારે હરી ભજ્યાનો આવ્યો જોગ.
 રાણાજી ખખર મોકલે, જાગે મીરાંને મોહિલે,
 મીરાં મુવા લોક તો બાળજો, ડાગ દેજો જમનાજો ધાટ. નામ૦
 ઝાઝ પખાજ વેણું વાગીયાં, ઝાઝરનો ઝાઝાર;
 કાસી નગરના ચોકમાં, મને ગુર મળ્યા રોડીદાસ. નામ૦
 ભાદરવો ભલે ગાજ્યો, નદીએ ખલડીયાં નીર;
 દાસ જીવણુ સંતો એમ કહે મીરાં ભજનુમાં રહેજો ભરપુર. નામ૦

ભજન.

જુગના જીવન વેદા આવોરે;
 મારા ગ્રાણુ પાતળીયા વેદા આવોરે.
 હે તમ વીના મારે અંતરમાં અંધાડું,
 નાણી કમળ પર ચુરતા મામળીયા;
 અંધર તખતપર મારો આપ ખીરાજે;
 મુખમણા નારી જો સેજુ ખીજવે;
 તારે રાસ રમ્યા રંગ બીના.

હે તમ૦

સાવ સોનાના નદી વાઘા સામળીયા,
 પાનેતરમાં રંગ બીના બીના સોષધિરે;
 વાલે વીદેશી વરવાને બેઠા.

ત્યારે વીટાણા સો વરમાજેરે.

હે તમ૦

મધુરી શી મોરલી વાગી શામળીયા,
 મુના મંદારીએ રાણી રાધાજી જાગ્યાં;

જાલવકુળને એટલું કેળે,
 બે ચાર દાડા વેલા આવો,
 કોરા કાગળનો કટકો સામળીયા;
 મસ મોઢી લેખ નોતી,
 કુંવરખાદનાં મામેરાં પુરાં,
 તે જાણુ ભરીને વેલા આવ્યા.
 સાચું ધરેણું મારે તમે શામળીયા;
 અવર ધરેણું મારી નજરમાં ન આવે;
 દાસ જીવણુ સતો ભીમને ચરણે;
 તે દાસ જીવણુ સતો ભીમને ચરણે;
 તે દાસને દરશન દેજે.

હો તમ૦

ભજન.

રામ સમર મન રામ સમર લે, અરે મુખં કયુ મન સુતા;
 જાગ્રત નગરી ચોર ન લુટે; જખ મારેગા જમ દુતા. રામ૦
 જપ કર તપ કરી કોડી અન્ન કર; કાસી જઈ કરવત લેતા;
 મુખ્યા પંચી મુકિત નહિ હોવે, રણુમેં સરજે જમ દુતા. રામ૦
 જોગી હોકર જટા વધારે, અંગ લગાવે વાલુતા. દમડી કારણ
 દેહ જલાવે;

સો જોગી વહિ જમ દુતા; જાગી હોય સો જંગલ રહેવ.
 અળ કરોધકું (દે) દંડ; અંધર તખ્તપર આપ ખીરજે;
 સોય જોગી હય અખધુતા. રામ૦

સુતા સો નર ગયા ચોરાશી, જાગ્યા સો નીરલે હોતા;
 દાસ જીવણુ સતો ભીમને ચરણે; અનુભવી અનુભવ લેતાં. રામ૦

ભજન.

મે મસ્તાનની મસ્તી ખેલું મે દીવાના દર્શક; કામા ખડ લઈ;

આગે હોતું.

મે સીપાઈ હું મેરમકા.

મે મસ્તા.

ઘનનન ઘનન ઘડીઆળા વાગે, તાલ પખાવ અર મરદંગા;

સુન સીખર ગઢ સૈન ચલાવું, નાય નચાવું નવ રંગા. મે મસ્તા.

રાય આંગણીએ વાંસ રોપાવું, ધીમા દોલ બચાવુંગા;

નટયા હોકર નાય નચાવું, અણબેપદ લઈ આવુંગા. મે મસ્તા.

મેં દાસી સખ સંતન ફેરી, પાઉ પીઆલા અવીનાશી;

ખોજ ખખર તુંજે દીલ બીંતર રોમપર લે લાગી. મે મસ્તા.

જીવન સુનલા સાયો ભાઈ, કઠિન કામ હે વૈરાગી;

નુરત સુરતકી સાંન ઠેરાણી, સકળ બરમના ભે બંઝી. મે મસ્તા.

ભજન

અમારા ને અવગુણે, ગુરજના ગુણ ધણેરે;

અમારા અવગુણ સામુ મત જોય.

(ટક)

ગુરજ મારો દીવારે ગુરજ મારો દેવતારે;

ગુરજ મારા પારસમણીને તોલ

અમારા

ગુર મારા ગંગારે ગુર મારા ગોમતીરે,

ગુર મારા કાશીને કેદાર.

અમારા

ગુર મારા ત્રાપારે ગુર મારા તુંબડરે,

ઈ તુંબડે હિતરીએ લવપાર.

અમારા

જાલીડાં મેલાવેરે ગુર ગમ જાનનારે,

ઈ જાલીડાં જરણી માહેલો જામ.

અમારા

ગુરુને પ્રતાપે દાસ જીવણ બોલીયાજી,
દેખે અમને સંત ચરણમાં વાસ.

અમારાં

ભજન.

દેખા હોયતો કહી બતાવો, મોતી કેસા રંગા હોજી;
ગર ગમ દરી ગેતો ગગનમાં ત્યાં છે ગુપ્તી ગંગા
ધ્રુવડ ગુરુને છીપા ચેલા, દીવસે નહીં પગ ડંડાજી;
અગમ ભાષે પાણુ ગમ નહીં નરને,

દેખ્યા.

આપ વખાણે અખંડ

દેખ્યા.

દીપક ગુરુએ જ્ઞાન બતાવ્યું, નામ પ્રતાપ નવ ડંડાજી:

પીંડ બ્રહ્માંડ મેં અપર પાર, નહિ સુરજ નહિં ચંદ્ર.

દેખ્યા.

ક્યાંસે આયા ક્યાં સમાણાં, અહીં બડા અસંખ્યાજી;

મોતી ન નીરખ્યા પિયુ ન પરખ્યાં,

આભ ભયા આનંદા.

દેખ્યા.

આત્મ ચીન્હો અનુભવ પામ્યો, મરી ગયા સાય કંદાજી,

દાસ જીવણ સંતો ભીમને ચરણે;

આની પુરૂષના ધધા.

દેખ્યા.

ભજન.

જાવું છે મરી મેરમ જાવું છે મરી, લે લગાડી રામ ભજલે;

મેડી મંદીર માળીયાં, તારા જાશેરે પાડી.

કાચી કાયાનું રથુળ બધાણું, જાણે ધુળની ધુળી ધડીર.

મેરમ.

સગુ કુટુંબ તારું લુટ્યા લાગે, કાંનની કડી;

કાદો કાદો એને સહુ કહે, હવે રોકામાં ધડી. (૨)

મેરમ.

પ્રહને ધોડે પ્રલી રહ્યા છે, જાણીએ ગરથમાં ગળી;

જમણ આવશે જીવ લેવા, પછે ભાંગશે નળી ભાંગશે મળી. મેરમ.
 સાધુની સંગ ગુરૂની શેવા, ઇ વાત છે ખરી;
 દાસ જીવણ સતો ભીમ ફેર ચરણે,
 જન્મ જાય દગ્ગી—જન્મ જાય દગ્ગી. મેરમ.

ભજન.

મારો બાળ પણાનો ખેલીરે, મારો કાયાનો સંઘતીરે;
 જેને પ્રીત જગતમાં કીધી.
 વહાલા મારા પહેલી પ્રીત ધરજીએ કીધી;
 જેણે અવીચળ પદવી લીધીરે. જેણે
 વાલે મારે ભાવે ભાજી વીહુરની ખાધી,
 જેણે સંગતે ગુણીકા સીધીરે. જેણે
 વાલે મારા જલમાં ગજે જુમ કીધી;
 તેની તરત ખખર લીધીરે. જેણે
 વાલો મારો વનરાતે વનના વાસી;
 એમ બોલ્યા જીવણ દાસરે. જેણે

ભજન

મારે બાળપણની પ્રીતુરે, પુર્વ જનમની પ્રીતુરે;
 એધા મોલ આવોરે.
 જોઈ જોઈ વેરીએ જોતું બીબા વિના પડે ન ભાતુરે,
 ભાર કીલે ભીતુરે. એધા મોમ.
 • તુમ વિના નથી રેવાતું, વાલમ ફરીએ વાતું;
 આવી છે એકાંતુરે. એધા મોલ.
 દાસ જીવણ સતો ભીમને ચરણે, વારણા લઉ વારી વારી;

ગરીબ ગવાણીરે.

ઓઘા મોલ.

ભજન.

ઉશી ઉધારા તારા ફેટલાક રડશે વહલા;

ખોલીયું લીધું છે માગી ભાડે.

૨૬.

એવો મોઘો મનખો મલીને જનવું છે એક દહાડે;

સગુરે કુટુંબ આપલા સુધી વાલા,

મીત્રો વળાવી આવ્યા ઉજડ પાડે,

ઉશી.

દેહના કુંગર તારા ડોલવા લાગ્યા વાલા;

વચને બધાયા દેહીએ કાચો નડે.

દાસ જીવણ મતો ભીમને ચરણે વાલા;

સાધુ વોળાવા કાંઈ નહી પાડે,

ઉશી.

ભજન

સતગુર મળીયા એના સંસેય ટળીયા,

મારી ભે ભરમણાં ભાંગી.

૨૬.

જીવેરામ બે ભરમણાં ભાંગી,

જ્ઞાન ગયરં મેત્રો કંઈ નહિ જાણ્યું;

મારી સુરતા સાહેબ.

શુરે લાગી.

જીવેરામ સુરતા સાહેબ શુરે લાગી,

નાબી કમળસે નાવ ચવતહે;

જગજીવ જોત્યુએ જાગી.

જીવેરામ. ૨.

સુરા નર તો સનમુખ ચાલે,

કાયક જાશે ભાગી.

જીવેરામ. ૩.

ખીજડી બંદુકડીને પ્રેમ પડીતો,

અમને જ્ઞાન ગણોલી લાગી.

જીવેશમ ૪

દાસ જીવણ સંતો બીમને ચરણે,

સંત મળ્યા સુનાગી.

જીવેશમ. ૫

મીરાંબાઈ.

ભાર તો ધણીનો દીનાનાથ, વતુ અમે કેમ કરીએ;

લટમાં આવુંને લટકામાં જતું લટકામાં સમજાવું;

૧

એક ઠેકાણું તમને એવું બતાવુ તે, જે ધણી હિલ્લા રેળે

સુખ દુઃખની આપણ વાતુ કરીએ વાલમ, જોખન જાક રસલેવા. ૨

સોના ઘડોણીને રૂપલાનું બેડું, હાથમાં જળ જુમનાની જારી;

રાણી રાધાજી જાણે પાણીમાં ચાલાં, જાણે સોળ વરસની નારી; ૩

સોજે શણગાર તારે અંજી બીરાજેને હાથમાં સોના કેસે ચુકો

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, વાલા વર છે રંગ; ૪

ભજન.

નીત નીત ભજવું તારું નામ તારું નામ મારા સામરે,

પ્રેમ થકી મને પ્રભુજી મળ્યા હોજી.

નીત

સુની સેજડીયો મોરી નીદરા ન આવે વાલા,

કાંઈ નવ શુભે ધરનાં કાન મુને કામ;

પ્રેમ.

આ કહે ગંગા વાલા કોણે કહે જમના.

વચમાં ગોકળીયુ રૂઠુ ગામ-રૂઠુ ગામ;

પ્રેમ.

ભાતરે ભાતનાં ભોજન પીરસીયાં વાહાલા.

જમવા ન આવે ઘેલો સામ ઘેલો સામરે;

પ્રેમ.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા,

છેલી બાકીના સમ રામ રામ રામરે;

પ્રેમ

ભજન

કાનુકે ન ગળે મારી પ્રીત, બાધ અમે બાળ કુંવારે; કાનુકે.
 જગરે જનનાના હૃતો, ભરવા ગઈરિ,
 કાનુકે ઉઘડ્યાં આંખાં નીર-ઉઘડ્યાં દરરરરે કાં
 જમુનાને કંઠે વાલે રાશ રચો,
 સોળસે ગોપીનાં ગ્રામ્યાં ગીર કાટ્યાં ચરરરરે કાં
 હૃતો વરુણની કાન્ત તાર તામરરિ.
 કાનુકે તાળીને માથે તીર વાળ્યાં ચરરરરે કાં
 બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા,
 કાનુકે બાળીને કાયાં બાપ-ઉડી દરરરરે કાં

ભજન.

જુનુ થયુરે દેવલ જુનુ થયુરે, મારો હંસલો નાનોને દેવલ જુનુ થયુ
 આરે કાયા હંસા ડાલવાને લાગી દાંત ગયાને માંહે ખુરીયાં મારે
 આરે કાયા હંસા પડવાને લાગી,
 ગયો હંસને પાંજર પડ્યુરે રચું; મારો
 તેવતેરડરિ હંસા મળી ગોવાલણ, તે શું મનડું માંડે મોઢું મારો
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ પ્રેમના પ્યાલા તમને પાક પીકે મારો

તોળીરાણી.

જેસલ હરીલે વિચાર, માથે જમ કશે માર.
 રવપના જેવો છે સંસાર, સમ તોળી રાગી કરે છે પોધાર
 આંખોને જેસલરાય, પ્રેમથડી આપણ મળાએ,
 પુરા સાધ્યા હોય ત્યાં, જમ લગીએરેશ.
 આ ભવ આવીયો અવતાર, માથે સત ગુર ધાર,

જન્યું ધણીને દુવારઃ ખેલડી ઉતારે લવપારઃ આવી૦
 આજે સુરજ વસેછે આકાશઃ નવલખ તારા એની પાસ
 પવન પાણીનો પ્રકાશ, સહુ લોક કરે તેવી આશઃ આવી.
 ગુરના ગણનો નહી પાર ભક્તિ છે ખાડા ધાર.
 નુગરા શું જાણે સંસાર, એનો એમે ગયો અવતાર આવી.
 ટીપું સમુદ્રમાં થાય, કાકી ધન્યરે કમાય,
 સ્વાંતીના મેઘુલા વરસાય, ત્યાંતો સાચાં મોતી થાય આવો.
 મોતી એરણમાં એરાય, માથે લાગુ કેરો ધાય,
 પ્રહ કટકીયાં કેવાય, સાચાનીતો ખરેખર ધાયઃ આવી.
 ઝાંતી ગતી ગુરની પાસ, કેવી કરતુરીની પાસ
 તોળી રાણી તેજના અંખાડ, સેવકાનીલવા આવે લાજ આવો.
 નવલખ કાચગીયું બધાય, તે તો ગાંધીડા કેવાયઃ
 લીરા માણેક હારે વેચાય, તે તો મુઠે મોંઘા થાયઃ આવી.
 નીલ્ય હડી નાવાને જાય, કાચલા ઉગળા ન થાય,
 ગુણકાનો એમે જાપ કાને કેવા જાય, માવડા મેઝે કણુ ન વેચાયઃ
 દેખ દેખી કરવાને જાય, એનો અધુરી કેવાયઃ
 લાચમાં દીવો લાઈ કુંવે પડ્યા જાય.
 ચાર ભુગની વાણી વળી રાણી ગાય. આવી.

ભજન.

તમે વીંધાસી નર વેડ્યાં માણા સગરે,
 નર નુગરાયે નેમ્ર ન કરીઆઈઃ ટક.
 હંસલો ને બગનો બે એકજ રંગાઈ, બેઠા સંસારની પાળઃ માં
 હંસાને આરો લાગ્યો મોતીનોઈ, બગલો દેખે કાજર આરો. માં

ચાલુ બજારમાં માણે માણા રાજરે, નર નુગરાસે નેડો ન કરીએ; માં
આજ મારા ધણીનો પાટ મંડાણોજી, જગલગતી જોત્યુ દરશાણી. માં
ગુરને પ્રતાપે સતિ તોજલ બોલાંજી, મારા સંત અમરાપર માલેજી. માં

ભજન.

કાડી રાણી તારો સાયમો, તોળી રાણી તારો ધણીરિ બતાવ;
આધ ભવાની અરજ કરું હે જાડેજરેજી. ટેક.

વસ્યો થુલાને વાસ જાણુ ભવ આડા આવ્યા જાડેજા,
એમ તોજક કે છે. ૧

તું તારું પાપ પ્રકાશ જાડેજરે, તારી જોલડી છુડવા નહિ દર્ડી;
જાડેજા એમ તોજલ કે છે. ૨

હેરણાં હેર્યા લખ ચાર તોજલદે, મનના મરવા મારીયા;
તોજલદે એમ જાડેજો કે છે. ૩

લુટી કુંવારી જાનો તોજલદે, સાત વીથુ મોડ બધ માથાં;
તોજલદે એમ જાડેજો કે છે. ૪

વાળા ગોદરેથી ગાય તોજલદે, જેન ભાણેજી દુવીઆં;
તોજલદે એમ જાડેજો કે છે. ૫

ફોડી સરોવરની પાળ તોજલદે, વન મોરયા મારીયા;
તોજલદે એમ જાડેજો છે છે. ૬

બોલ્યા જેસલરાય તોજલદે સંત અમરાપર માલેજે,
તોજલદે કે છે, તું તારું રૂપ પ્રકાશ જાડેજરે;

તારી જોલડી છુડવા નહી દર્ડી, જાડેજા એમ તોજલ કે છે. ૭

ભજન.

ફળે મુજા ભાષપ્રનો ભાવ હારે હાં કાડી રાણી,

સતિ તોળલદે અમને તારને એજી.

ટેક.

હારે જેસળ જગનો ચોરો હેજી ખાતો ચારે ખંડ હારે,
સંધતુ કરીએ જેસળ સાધ્યતી હેજી;
વસીએ થુલા ભેગો વાસ હારેહાં, કાઠીરાણી અમને તારનેહાંજી;
હારેહાં સતિ રાણી તોળલદે એમ બોલીયારેજી.

હરે જેસળ કપડાં ધોધને લાવ હારેહાં,
ધરે મારધે સુરા મગે હેજી, જેસલ વોળી ધરે લાવ; હાંકાડી.
હારેહાં નથીરે પોગ્યા જેસલ સરોવરે હેજી,
નથી બોળ્યા નીર મેરે હાથે હારેહાં;
અધવચે ઉજળાં હુધ રહ્યાં,

તોળી તારો સાયમો સસીયાર હારેહાં.

હારેહાં જેસલે જામૈયો રચાવરિજી,
મુનીવર મળ્યાં લખ જે ચાર હારેહાં;
તેમાં તે ધણી મારો આવી મંડ્યારેજી,
જેસલ રેને હુંશીયાર હારેહાં.

હારેહાં કલયુગમાં નીધ્યા ધણીરિજી નીધ્યા છે ટેક શાળ,

હારેહાં નીધ્યા સુણીને સાધુ નીરમસ્યોરેજી;

ઉતરે શીર હુવા ભાર, હારેહાં.

હારેહાં જેસલને ધણી મારો આવી મળ્યારેજી.

સતી તોળલને આરાધ;

હારેહાં બુનો જાડેએ એમ બોલીયારેજી,

તોળી તારો સાયમો સસીયાર હારેહાં.

ભજન.

કચ્છથી જેસલ હડીયોળરે, મેવાડ માલો આરાધે;
મુનીવર મળ્યા મુનીવરા ભોમ આધો આધી એડો,
ઉમા જેસલકર મંડ્યો. લાયલા લાવે મળવો.

માલે જેસલને પુછ્યું આપણે હૈય આગળાઈ,
હાથે પંતે દહને મળ્યા ઇશાધાર્યા લાઈ એડો;
ધરે જુલ્યા ધોરી તમે, કુવે કડવા પાણી.

(૨)

આરાધે અમરત હુવા, ઇતોગલ કાઠીરાણી એડો;
સાવ સોના ગુરના આરંગી તેમાં રૂપાદે રાણી.

(૩)

માઝ્યા માઝ્યા મે વરસાવીયા દમાલા ઘેર રાણી એડો;

(૪)

જેસલે વાવી પારસ પીંપળી માંડે વાવી વ્તર,
પાંડુ પીઆંડે પરદાયું ઝાળું વરમાંય જન્ય એડો;

(૫)

પરગત પામડમાં, કામેડી કા રાણીજી,

આ જુગ જાતાં જાશે નહી, પીંપળી પરાની, એડો;

(૬)

ધનરે ડુંગર સત્ર પગ ધયાં, સાધુ હ્યો સામો.

ગરગુરજના જેસલાં થાપના પેરવી, એડો;

(૭)

આ થાન આસે નર મર્યા, નેવે નાથે આરાધી;

લક્ષ્મણ ગીરવર જોડીયા, સત ધરમની નીસાની એડો.

(૮)

ભજન.

જાડેજાડે તાર તંજુરો, સતિના લાયમાં રેજ;

સતી કરે છે અકલનો આરાધ, જેદી જોડ્યાતા મેવાડમાં.

તે દીન જોસ સંભાળ જાડેજાડે વચન સંભારી બેસા જામંજીરેજ;

જાડેજાડે મેવાડથી માલો રૂપો આવીયારેજ,

તે દુખનારે બોલને કાઝ, ત્રણ દીવસ ને ત્રણ ઘડી.
 શુરા હોય તો જાગ્ય જાડેજરે વચન સંભારી વેલા જાગજરે,
 જાડેજરે કાલી દેવાશે કાલી રાણી;
 મુવા પાંચી નરને બેઠ્યાના હોય નીમ,
 જાડેજરે ધુપ ધગ્ગને શ્રીકૃષ્ણ તો ચડે.
 આ તો ખરાખરીનો ખેલ જાડેજરે,
 જાડેજરે આગસ મરડીને જોશળ ઉડીયારેજ ભાંગી ભાથુનારે ખાંત
 જાડેજરે પેલા મળ્યા રૂપામલને પછે મળ્યા તોળી નાર જાડેજરે;
 જાડેજરે માલો પારખને રૂપા પેટીએજ, વેરે હારા હીરાને લાલ,
 વચન ચુક્યા તો જાણા ચોરાસીમાં રેજો તમે વચનુની લાર.
 એમ વચન સંભારી વેલા જાગીયા,
 જાડેજરે કીધા લગન ને કીધાં છાંટણાં લાગી વીવાની ખાંત;
 કન્યાએ કેસરીઆ પેરીયા તો મોડ મીઠોડ જાડેજરે, હાથ વચનને,
 જાડેજરે જોસલને ધરે તોળા રાણી બોલીયારે, નવી સનાતુ બોદાય,
 સહુ વળાવીને પાછા વળ્યાં, એક ન વળ્યાં તોળા નાર વચનને,

ભજન

નવા નવા આબુપણુ પેરીનેરે, ચેલછેયો સુધાર્યો તેરી વાર ભાઈ;
 ભાવે કરીનેરે ભોજન નીપાવેને, આરોગો નંદનાર ભાઈ;
 શીશ હતું તે તો શીકે ચડાવુંને, કાયા આણી મારે કા ભાઈ;
 ભુખે મારાની ભાગી ભકતી તમારી તો, મને મેલી આવો મારે મ ભાઈ;
 ખાંડણીઆમાં શીશ કચરાવુંને, કીધાં કંઠણુ વચન ભાઈ;
 ઘેર તાપ તેનો જીરવી ન શક્યોને, છોડી ભાગ્યો હંદાસન ભાઈ;
 જમવા ટાણે જોગેશ્વર બોલ્યા, સાંભળોને મારી માત ભાઈ;

વાંઝીઆના અનની વરત નહી મારે ને, સુરતે કેમ સમાન લાઈ;
 સંધાવતી કહે છે તુને રમત દેખાકુ, તું મોટી થાજે મહેરબાન બાઈ;
 તું આગ્યો મારસત છોડવાતો, હું ઝાંધું તારો કાન લાઈ;

પાંચ માસનું વીરજ છે મારેને, વાંઝીયા નથી દીનાનાથ લાઈ.

સતીએ ઝોદર માંડ્યું ચીરવા, તારે હરીએ ઝાલ્યા તેના હાથ લાઈ;

ધન્ય ધન્ય સતી ધરમ તમારોને, મેં જોયું મરજ્યાનું મન લાઈ;

પુત્રને વેધી માર સનમાન કીધું, એમ મુખથી બેસ્યા વચન લાઈ;

મામ મામ સતી માગ્યા આપું એમ કહે છે કરણાનીધાની લાઈ;

આવી કસોટી (મ દેખે કોઈને, સ્વામી એ માગુ વરદાન લાઈ,

પરીત્રદ્ય પોતે પ્રમંદ જીવેને, દીન પાંચમે પાર લાઈ.

ચેલદયાને સજીવન કીધોને, તારે વરત્યો જેજેદાર લાઈ.

ચેલદયા આખ્યાન જે સાંભળે, તેનો વધકુંઠે હોળે વાસ લાઈ;

ગુર પ્રતાપેરે બીજલ બોલ્યા તો, ધન્ય ધન્ય મારા નાથ લાઈ.

હરી તારે હાલરડે હજતાગ બાળા ચેલદયા જીવો લાઈ,

ચેલદયા ખમા ખમા; (ટક).

હરી મામ નોધારના આધાર,

બાળા ચેલદયા જીવો લાઈ.

ચેલદયા૦

હરી ગારે કણુ ખુટયોરે કોડાર,

બાળા ચેલદયા જીવો લાઈ.

ચેલદયા૦

હરી મારે ચાખડીનો છડીદાર,

બાળા ચેલદયા જીવો લાઈ.

ચેલદયા૦

એજ મારે હાલરડે હજતાગ કુંવર ચેલદયો ખમા ખમા લાઈ.

એજ તારા મહેતાજી જીવે તારી વાટ.

કુંવર ચેલધયા ખમા ખમા ભાષ.

સાખી.

અમે જાણ્યું ચેલધયાને પરણાવશું.

જાડી જાણ્યું જાન.

ખંડ ત્રીજો.

પણુ ઝોચીત! મરણુ આવીયાં,

સ્વર્ગથી ઉતરી વધમાન;

કુંવર.

લીલી હાળે લીમડી,

ઝેની સીતળ હાળે છાંય.

કુંવર.

અધવ રહેજો બોલણ;

તોય ચોંતાની યાંય.

સાખી.

કુવા હાંકણ પાવડું જગની હાંકણુ જર;

આપતું હાંકણુ ખેટડો, એમ ધરતું હાંકણુ નાર.

ચેલધયા.

ફળ વિના ઝુરે પીંપળા એમ મધવ ઝિનાની ઝુરે ખેન;

પણુ પુત્ર વિના ઝુરે માવડી;

એજ તારા પીંગળે પડાએલ ખેટ.

જાળ ચેલધયા.

હે ધર નમ્યું તો ભલે નમ્યું વળી તું કાં નમ્યો ધરનો મોભ;

જેના ધરમાંથી કધોતર ઉઠ્યા.

તેને જલમો જલમનો શોગ.

ચેલધયા.

હે મેલામાં મેલો દુભડો, તેથી મેલો લેભ;

તેથી મેથી મેલો સગાળશા વાણીયો,

એતો મુવે ન પામે મોક્ષ.

જાળ ચેલધયા.

હાથે પોંચી હુમની વળી ગજે એકવળ હાર.

જેને આંગણે નહી દીકરો,

હરી તેના મંદીરીયા સુતકાર.

બાળા ચેલધ્યાં

ભાઈ મરે ભવ હારીએ જેની મરે દશ જાય.

બાળાપણમાં જેના માવતર મરે,

તેને ચોરશના વા વાય.

કુંવરે

ચેલધ્યાને સજવન કાઢો, લાગ્યો પ્રભુને પાય;

ભોજલના સ્વામીને ભોજતા પડના પ્રાચીત જાય.

ગોપીચંદનું ભજન (ખંડ ૧)

હરી ગુર સંતને સમરીએને ચોથા ગુણુપતી દેવા,

જેને સમરે સુખ પામીએને વંદા તણા ઉપદેવા;

આતશ ખંડના રાજ્યા ને ગોડખંગાળા ગામ,

તલકચંદ રાજન રાજ્ય કરે તેં ઘેર પતિવ્રતા નાર,

સામે આમથી ચોર આવ્યાને આવ્યા તે વન મોઝાર;

વનમાં વસે એક જાગીયોને, પ્રકમા કરી લાગ્યા પાશજ;

ચારે ચોર ખેલીયાને જાઈ ખંગાળા મહં,

સુખે એરી કરી આવીએ તો દેશું બાવાને ચોથ ભામ.

ત્યાંથી ચોર ચાલીયાને આવ્યા ખંગાળા પસ;

મસાણુની રાખ લાઈને ગયા શહેર મોઝર;

તીજોદીમાં ખાતર દીધાં ગાંદડી બાંધી ચાર;

કુંચી કમાડની ખોલતાં લાગ્યો મોણુંવંતીને હાર;

ચારે મન વીચાર્યુંને સંભળો ભાઈ એક વાત;

હાર નાંખ્યું બાળા ને રોકમાં પડ્યું ચોથ ભાગ.

ત્યાંથી ચોર ચાલીને આવીયા વન મોઝાર.
 હાર નાંખ્યો બાવાની ડોકમાં પુગનો કરજો ચોથ ભાગ.
 પ્રભાત થયું ને ચોર ભયો ચોપદાર જાગ્યા તેની વાર
 આપડી તીજેરીમાં ખાતર દીધાં વન ચોરાણુ અપરંપાર;
 મોલમાં જાગી મેણાવં ન ભાળ્યો રતન હાર,
 ત્યાંથી દાસી દોડી આવી રાજા આગળ ફરીયાદ.

ખંડ (૨)

કોપ કરી રાજા બોલીયો જાવ ચોપદાર આશુવાર,
 ચોર લાવો સજ કરીને ગોતી લાવો હારને માલ;
 ત્યાંથી સીપાઈ ચાલીયાને આવીયા વનખંડી મોઝાર;
 હાર ભાળ્યો બાવાની ડોકમાં સરવે થયા હુશીયાર.
 હાર લઈ સાડીકા ચાલીયોને આવ્યો રાજાની પાસ;
 રાતની કરે આવો ચોરીયોને દીવસનો માગે છે લોટ.
 કરોધ કદી કરી રાજા બોલીયાને જાવ સાડીકા ન્યાય;
 એ બાવાને મારી કરીને વેલા આવો આંચ;
 ત્યાંથી સાડીકા ચાલીયોને આવ્યો ચોપદાર પાસ.
 રાજાએ હુકમ આપીયો બાવાને મારો હાર,
 તરવાર ખંદુકથી આવો ન મરે શું કરશુ તેનો ઉપાય;
 રાજા કને આપણે જઈએને એનો કરીએ ઉપાય.
 ત્યાંથી બાવાને લઈને ચાલ્યા લાવ્યા વાડી મોઝાર;
 તોપને ગોળે બાવાને મારોને શું કરોછો વીચાર.
 ત્યારે રાજા બોલીયોને સાંભળો ભાઈ વાત.
 એ માવાને નાંખો વાવમાં ઉપર પુરો પથરને લાદો.

ત્યારે બાવાની ગાંસડી બાંધી નાંખ્યો વાવ મોજર,
 ત્યારે જોગીરાજ જંગીયા સાંભળ રાજ વાત;
 અમારા ભજન ચુકાવીયાં સમાધી બોલાવી આવાર.
 એક માસમાં મરત્યુ તાર થશે લાગ્યા જોગીના શરાપ;
 હાથ જોડીને રાજ બોલીયાને માંભળો જોગી મારાજ;
 તદ્દાં કીધું તે કબુલ છે પણ રાજ નીરવાંશ જાય;
 ત્યારે જોગીને દયા આવીને સાંભળ રાજ વાત.
 એક પુત્ર તારે થાશે ગોપીચંદ એનું નામ;
 નથી સુણ્યો નથી સાંભળ્યો નહી કવી એને ગાય,
 મરને પ્રાપ્તે બોજલ બોલ્યાને ખંડ બીજો પુરો થાય.

ખંડ (૩)

હિંચા મંદીર માળીયાને નીચા ગોપીચંદ નાથ.
 હાથ પગ ચોરે એની સ્ત્રીકિં મોલમાં જુએ એની મંથ;
 રાજ ગોપીચંદ જનમીયા વાગી રૂડી વધાઇ
 જોસી તેડાવ્યા શહેરના રૂડા જોસ જોરરાઇ,
 કયા નામેતરમાં રાજ જનમીયાને કેવા કરશે રાજ.
 સાચે મોતીએ વધાવીયાં બોલો પંડીત રાય.
 જોડ બંગાળાના રાજ્યા ગોપીચંદ એનું નામ,
 માતાજી મનમાં હરખીયાને ઘણા દીધા છે દાન,
 ધન માલ મુકતાદળ આપ્યા સાધું બ્રાહ્મણ એનુસાર.
 બાર વરસે રાજ પરણીયાને પરણ્યા છે પીંગળા નાર.
 બીજી નારી ત્રણસે સાઠ પરણ્યા રૂડાં ચલાવે રાજ;
 ત્યારે માતાજી બોલીયાં સાંભળ ગોપીચંદ રાજ,
 તારી દેયું તારા આપના જેવી મસાણું પરજલે થાય.

એક સમે નાવા બેઠા નીરખ્યું રાગનું રૂપ.
ત્યારે માતા મનમાં વિચાર કર્યો રેવા લાગ્યાં તેણીવાર.
નદી વાદળ નદી વીજળી ઠંડાં પડ્યાં અમને નીર;
આપણા શહેરમાં નદી કાઢ દેયુ માતા.

તું કેમ રેય મોરી માય.
ગોપીચંદ રાગ એમ બોલીયા કેમ કરજી ઉતપાત,
ત્યારે મીણાંવંતી બોલીયાને, સાંભળ રાજ કુંવર વાત;
એવો અતાવે જોગ તને, અમર રાજે તારી દેઠ.

અરુદના લાસ્ય તું પુતળાં જા જોગીની પાસ,
આપણી ઘેડારમાં બેંચરૂં ત્યાં નવસે નાથુનો નાથ.

ત્યાંથી ઘોપીચંદ ચાલીયા આવ્યા ગુરની પાસ,
પેલું પુતળું મેલીયુંને ગુરને કર્યો નમસ્કાર;
પહેલું પુતળું ઉડી ગયુંને બીજું કર્યું તૈયાર;
બીજાને જલાવીયુંને ત્રીજું મેલ્યું તેણીવાર.
ત્રીજાને જલાવીયુંને ચોથું ઘોપીચંદનાય.

બુંદું થાશે માતા તાહરં અસ્યા અતાવું ઉપદે
ત્યારે ગોપીચંદ બોલીયા હવે કુંડા મારા કાન
ત્યારે જુનો જોગી બોલીયા

ગોપીચંદને ધારજી આવી જાલધરને લાગ્યા પાય.

ગર ગર મારા દેવજી અમને આલોને ઉપદેશ,

બાર બેઠાનો લાલીયો ગોપીચંદ પાણી જાય;

નાની એટલી મારી જેનડી મોટી એટલી મોરી માય.

ધડો ચડવો બેની અમને,

ધડુલીયો લાવતાં ગર લાગી વાર,

ત્યાંથી ગોપીચંદ આવીઆ આવ્યા પુરની પાસ
આવાં જલ નુગરા ક્યાંથી લાવ્યો બહુના અડ્યા હાથ
એમ કરી ગુરજ એ હિંદીયા ઘોડા માર્યા બે ચાર.
નથી ગાયોને નથી સાંભળ્યો નહી કવીએરે જોડાય
ગુર પ્રતાપે ભોજલ બોલીયા ખંડ ત્રીજો પુરો થાય,

ખંડ ચોથો

કયા મુલકનો તું રાજ્યો, કયા તમારા ગામ
કોણ રાજનો બેટડોને, શું છે તારું નામ.
કિતરજડનો રાજ્યો, ગોડ બંગાલા નામ
વસ્ત્ર હિતારી અલગ મેલ્યાં આ બંધીઆ એની પાસ
ગોળી કંડા પંતર પાલડી, અલક અલેક કરતા જન્ય.
હાટે હડતાલ તો પાડીને ચોરે પડ્યા પોદાર.
ગોડ બંગાલાનો રાજ્યો જોગી થયા તંતકાળ,
રાણી રવે રંગ મોહોલમાં દાસી રવે દરબાર.
એજ પલંગ રાજ છોડી જોગ પહેરો શાને કાજ,
આવી અલેક જગાવીયો, માતા મીણાવંતી મહેલ.
ભીક્ષા દ્યોને મારી માવડી, ગુરજ જો ત્યાં લાગે વાર.
દેશે જનજો પરકેશ જનજો નહિ બેનીને મહેલ.
માતા રવે રદન કરેને લલો લજવ્યો ભેખે,
ત્યાંથી ગોપીચંદ આવીઆ, આવ્યા પીંગલાને મહેલ,
ભીક્ષા આપોને મોરી માવડી, ગુરજ જોતાં લાગે વાર.
ગાંડો થયો રાજત રાદર આધી ગાંડો બંગાલાનો રાજ.
મારા કારણને કાકે કારણ કીધાં, કારણ કાઢવું આણીવાર
ગાંજો નથી પીધો માતા મદર નથી આધી,

ગાંડો નથી બંગાલાનો રાજ.

ભીક્ષા લઈ રાજ ચાલીઆ, ગયા ગુરૂની પાસ.

પરીક્રમા કરી કરી પાપે લાગીઆ, ગુરૂએ દીધો ઉપદેશ,
ત્યાંથી ગુરૂ ચાલીઆ આવ્યા દારી મોઝર.

ગંગા નાયા ગોમતી નાયા, નાયા નીર્મળ નીર.

તીરથ કરી આવીઆને ગયા બેનીને દેશ.

સારી રીતે ગુરૂને, પુછ્યા ગોપીચંદના ઉતરવ્યા બેળ.

ત્યાંથી અસ્વાર મોકલી આવ્યા બંગાલા મોઝર.

બાર વરસ રાજ રાજ્ય કર્યાને; જનમના ભગી.

આય શીખે સુણે સાંભળે, વૈકુંઠમાં હોળે વાશ,

ગરને પ્રતાપે ભોજલરામ બોલીયા, ખડે પુરે થાય.

પદ પ્રભાત.

બ્રાહ્મપતિ પરમેશ્વર માહારા શુણીએ અરજ આ મારીરે—કેદ.

અધમ ઉધારણ પતિત પાવન દેવ કહે વિસ્તારીરે;

કુંડ થકી ગજ રાજ ઉગાર્યો તારી ગુણક નારીરે—બ્રાહ્મ.

પંચાળીનાં પટકુળ પુત્રાં મેહર કરી મોરારીરે;

પ્રેહલાદ માથે સ્થંભે પ્રગટ્યા, અર્બક લીધો તારીરે—બ્રાહ્મ.

રંકા વંકા સજ્જન કસાઈ, ભેટુ કરી ભાય હારીરે;

તેલ કદા ટાઢી કરી ત્રીકમ, સુધનવાને ઉગાર્યોરે—બ્રાહ્મ.

કાઠી ભક્તનાં કામ કરો છો; દયા રીતે ધારીરે;

ગુણ ગણપત ગોવિંદને ગાતાં, સેજ તરે સંસારીરે,—બ્રાહ્મ.

ગણપત ભજન.

(રાગ-આવોને જસવરાય.)

કરીએ સત્યનો વિચાર, સતીયા હોયે નરને નાર.

સત્યે ચાલે છે સંસાર, સત્યે મેઘ વરસે ધાર.

આવોને આતમ રાય, આપણુ જ્ઞાન સંભાળીયે,

એવી પ્રેમની તો રીત, રૂડી પાળીયેછ હેછ.

આવો૦

બગલો હંસ જેવો થાય નીત્યે નીર નાવા જાય;

જલને ઉભુરે એક પાય, ચીતમાં માછતાં ચાય.

આવો૦

પીતળ પીલુ તો દેખાય, જ્યારે સોની પાસે જાય.

એતો અગ્નિમાં તપાય તારે તેની કીંમત થાય

આવો૦

મોતી મિણ્યા કેવાય. એનું નીર ઉતરી જાય,

ભાંગે કદી ન સંધાય, એનું મુલ તે શું થાય

આવો૦

હીરો ઝવેરી ઘેર જાય, જ્યારે હરણમાં હોમ,

ખમશે ઘણું કેરા ધાય, તારે મુલથી વેચાય.

આવો૦

જ્યારે સંભાળો ભરાય, સાચા સંત ભેગા ધાય,

સત્યની છાપ તો દેખાય, ત્યારે ભક્ત તો કહેવાય

આવો૦

ગુરૂની ગમ વિન! ગાય, એતો મુરખ કેવાય;

એનો મોક્ષ તો નવ થાય, નુશરા નરકમાં જાય

આવો૦

પ્રેમના પાટ તો મંડાય, જસની જોત્ય તો પ્રગટાય.

મનની માંડવી રચાય, દીલ સુધે દાન તો દેવાય.

આવો૦

ગંગા સમુદ્રમાં જાય, તારે એક રૂપે હુાય.

તેમાં નરને નારી નાહાય, તેનો મોઢો છે મહિમાય.

આવો૦

આરુન પદમ તો બધાય, સોહગ જાપ તો જપાય.

તારે સીધ કારજ થાય, ત્રિકૂટી ધ્યાનમાં દેખાય,

આવો૦

વૃષ્ણ તરત ટુટી જાય આતમ રૂપ તો આગળાય.

તેંતો જીવનો શીવ થાય, એને ગુર ગણપત માય.

આવે.૦

ભજન.

જુના ધરમ હ્યો બાણી, મારા સંતો જુના ધરમ હ્યો બાણી ટેક.
નદી કીનરે કોઈ નર ઉભે, તરસ્યા નદી સમાણી હેજ,
કાંતો આગસુ અંગ એહનું, સરીત ખરે સુકાણી. મારાં

કલ્પતર તમે કોઈ જન ખેડો, કુધા ખુખ પીકાણી હેજ;

નહીં કલ્પ એ આવળીયાંક ભાગ્ય રેખ ભેળાણી—મારાં

સદગુર શેવે શીશ નવ સુધાર્યો; વિમળા નહીં વાણી હેજ

કાં ગુરજ છે જ્ઞાન વિનાન, કાં પાપી એ પ્રાણી—મારાં

ભક્તિ કરતાં ભય દુઃખ આવે. ધીરજ નવ ધરાણી હેજ;

કાં સમજણુ તો રહી છે છેટે, નહિ નામ નીરવાણી—મારાં

ચીંતામણી મળી પાણુ તે હે ચીતા નવ ઓલાણી હેજ;

નહીં ચીંતામણી ન કીએ પથરો વસ્તુ નવ ઓળખાણી—મા

મળીયું ધન તોયે મોજ ન માણી, કહું કરમની કાંણી હેજ

કાંતો ભાગ્યું ખીજવું ભજીયું કાંતો ખોડી કમાણી—મારાં

અમરત મળીયું પાણુ અમર થયો તહીં.

પીવાની જીકતી નહીં જાગી હોજ.

કાંતો ઘટમાં ગયું નહીં કે પીવામાં આવ્યું પાણી—મારાં

ધર્મને કર્મ ભક્તી જાણે, બેદ વિના કુડ ધાણી હેજ.

કે ગણત સમજ હ્યો સંતો, પુરી પ્રીત સમાણી—મારાં

ભજન

રદીયે હીમત ધરો મારા હરીજન રદીયે હીમત ધરીએ હેજ. ટેક.

જાયું તે તો જરૂર જવાનું, વીઠધ વરને વરીયે હેજ;

શીર સાટે સદ્ગુર મળે તો; પાઞ્ચી પુઠે ન કરીયે, હરી૦

હરી ભજવામાં હ્રીંસત રાખો, દુરીજનથી નવ કરીયે હેછ;

મોહ પંથનો મારગ મેલી. અવર ઠામ નવ કરીયે. હરી૦

સમરણ કરીયે સોહમ રામનું, દેદ વચન ઉચરીયેછ

આપ અજ પા ભુગતીએ જપીએ ધ્યાન હરીનું ધડીયે.

અમરત રસ અખંડ સ્વામીનો બેદ જાનીને ભરીએ હેછ

સદા પ્રલ ભયો છે, અનુભવને આદરીએ,

કાયા કુંભ સરીખી કાયા જાતાં વાર ન જરીએ હેછ.

ગોવીંદના ગુણ લાગ્યા તાં ભવજલ પાર હતરીયે હેછ. હરી૦

મનુષ્યાઃજન્મ મલ્યો છે મોંઘો ફંદમાંહી નવ કરીયે હેછ;

નાભી કમળથી ચલીરે સુરતા, સ્વાસ ઉસાસે સમરીયે; હરી૦

સાચો સંત સમાગમ કરીયે, વાણી વીમળ ઉચરીયે હેછ;

કે ગણપત સદ્ગુરને સેવા પંથ જીજ્ઞા પરહરીયે હરી૦

ભજન.

અગમ પંથનીર વાણી મારા સતો અગમ પંથનીર વાણી હેછ, ટેક

એક થકી અનેક બન્યા ભાષ, સહુ પંખી પશુને પ્રાણી હેછ

ક્રમ સાંગવ્યપે ચો કહાવ્યા, વેદ ધરમ પરમાણી. મારાં૦

પતીવતા જેમ પતી તથાને પરમ પુરૂષ લેખાણી હેછ;

નતર ધરમ એ જીવતો જાણે, પડે ચોરાસી ખાણી; મારાં૦

એક ગુરને એકજ ધર્મ્યર એક નામ નીશાણી હેછ,

એક ટેકને એકજ ધાને, સત ભક્તી સમરાંણી મારાં૦

પેછપરાની પાર પ્રભુનો, વીરલે વાતો જાણી હેછ;

અજર અમર રસ કાષ જન જરવે, મરણ્યા લે માંણી, મારાં૦

સદગુણ નીરગુણથી તો ત્યારે, ગુણાતીત ગુણ ખાંણી હેછ.
 જે વસ્તુ જેનાથી ઉપજે, તે તો તેમાં સમાણી; મારાં
 કોટી કલપથી જનમ મરણ છે, ઉર ભક્તી નવ આણી હેછ.
 ગુરુ ગમ વીના જોયાં ખાધાં, મુલો મતને તાણી.
 જળ હળ જ્યોત નીરંતર જળકે, સુરતા ત્યાં ઠરાણી હેછ;
 મુળ ધારણી અલરંધમાં, પીયે ચડીને પ્રાણી. મારાં
 અકળ સકળ ઘટ વ્યાક સતો, પરખો પુરપ પુરાણી હેછ
 કહે ગણપત સદગુરુની સેવા અખંડ ઉરમાં આણી. મારાં

ભજન.

નમીયા સો નર ભા, મારા સતો નમીયા સો નર ભારી ટેક
 પાંડવ સત ધર્મને વા, દૈત્ય થયા દુઃખકારી હેછ;
 દગો કરીને દુત રમાડ્યા, હરામી બેઠા હારી. મારાં
 હરીચંદ્ર હેરાન થયા પણ, ધીરજ ઉરમાં ધારી હેછ;
 સતીયાયે તો સત નવ મેલ્યુ મળ્યા દેવ મોરારી. મારાં
 જનક વીદેહી જુગમાં દેખ્યો, વેરાગને જાઉં વારી હેછ;
 એક હાથ તજ્જિયાં તત ઉપર ખીજે અંગની ઝોરી. મારાં
 જાળીરાય સ્વરખો કોઈ જાળીયાં, જાગનેજ ઉત્તમ હારી હેછ.
 તન મન ધન અર્પણ કરી દીધું, સત રાખ્યું સંભાળી. મારાં
 અમરીખ ભક્તી અતી આહરી, દારૂ દાસ નરનારી હેછ;
 શ્વેતને માટે સેવા કીધી, ભેટયાં ત્યાં ભય હારી. મારાં
 મુરખજરાય માહા સતવાદી, દયા દિલ ઉતારી હેછ;
 તન પરીતાયે મુસ્તક વેંદ્યું, પરખેપર ઉપકારી મારાં
 રતી દેરની રીત્ય રૂપાળી, મનને નાંખીયું મારીરે હેછ;

ઉપાશણ અડતાળીશ દીનનાં, તોયે ટેક ન વીસારી.   મારાં
લઘુતાઇ છે સૌથી મોહોટી જુઓ વેદ વીચારી હેય;
ગુર પલપત ગોવીદને ગાવા, પ્રગટ કહું પોકારીરે.   મારાં

ભજન.

મરજવા રસમાણે મારા સતો, મરજવા રસ માણે હેય   ટેક.
કંઠે દુધ છે વાઘેલુ કેર, પીવા ધરંડા આણે હેય;
નીજ બાળક વીણુ ઢાઇ જન ચાહે પ્રાણુ તજે તે ટાણે.
માહા રોગ જનમાં જુઓ રહે ભરે માણે હેય.
અમર અજર રસ કરાં સુખતો વીરલા વાતો જાણે.   મારાં
ગુર અમ વીના ગોથાં ખાશો, પટકા પારસ પાંજુરેય;
હરી હીસે હરદાસાં રાખો, જેને વેદ વખાણે   મારાં
જનમ મરણનું દુખ છે જખર, પુરવતુ પુન્ય પ્રમાણે રેય.
સાકુટનું ધરા તે શું સમજે, મુરખા મનને તાણે   મારાં
સીર સાટે સદગુણ શેવે, પામે પદ નીરવાણે હેય;
ગણપત ગુર અમ જે જન જાણે, આગળ આગળાણા   મારાં

ભજન.

ક્ષમા ખડમ કર ધારે, મારા સતો ક્ષમા ખડમ કર ધારે.   ટેક.
સંત સમસેરને બાનું બરંજી, જ્ઞાન ઘોડો શાલુગારે હેય;
લક્ષ લગામને પ્રેમ પગાણાં, ચીતનો ચાળખ મારો   મારાં
ધીરજની લલ ભજનનો ભારો, સતનો બકતર સારો હેય;
કાયા નગરમાં મન મેવાસી, વેગેથી વીડારો.   મારાં
કામ કરોધને મોહ મમત એવેરી તમારા વારો હેય;
જો જ્યાંતે જગ જય પામે, હારો તો નરક સુધારો.   મારાં

વીચારમાં આયુષ વહી જશે, એનો શો ઉધારેછ;
 જુગ જેવી એક પગ જાય છે, ગુરનું જ્ઞાન વીચારે.
 આ ભવમાં આતમ આગ્યો એને તો ઉગારે હેછ;
 ગણપત કે ગોવીંદ ભજ્ને તો, આવે રૂપનો આરો.

મારાં

મારાં

ભજન.

દીવસ થોડાને જનું દુરરે, પંથીડા પ્રાણી,
 દીવસ થોડાને જનું દુરરેછ;
 સતો ભાઈરે કઠયા ઉના વગાને બુધારે પડીયાતો;
 થયું છે અતી અમુરરે;
 સતો ભાઈરે પરવરતામાં આવીરે પોગ્યો તો,
 કાળ કઠ્યુ વેહેરી ફરરે.
 સતો ભાઈરે આરે સંસાર છેસુપનાની ભાજતો,
 જુડો જાણો જરરે.
 સતો ભાઈરે કોટી જનમ થકી કષ્ટ પડે છે તો,
 માવ ભયો ભરપુરરે.
 સતો ભાઈરે અતી વરકટ છે મારગ આગનો,
 લુટાયા કહી શુરરે.
 સતો ભાઈરે ગણપત તમે ગોવીંદ ભજ્ન્યો તો,
 નરહરી રાખે નુરરે.

પંથીડાં

પંથીડાં

પંથીડાં

પંથીડાં

પંથીડાં

પંથીડાં

ભજન.

સમરી લે સરજન હારે, પંથીડા પ્રાણી,
 સમરી લે સરજનહારેછ;
 સતો ભાઈરે નામી કમળથી સુરતાને સાથી તો;

ગગન મંડળ મોજારે.

પંથીડાં

સંતો ભાદરે શુન્ય શીખરમાં ભમર ગદા છે તો,

ત્યાં રહેવાનું ધર્યારે.

પંથીડાં

સંતો ભાદરે ત્રીકુટી કમળામાં જોતીરે જળકે તો;

તે કિ મેળવ્યા એક તારે.

પંથીડાં

સંતો ભાદરે લાસુવાસે સમરણ કરી લેતો,

મળશે તે જન્મનો મારે.

પંથીડાં

સંતો ભાદરે જરથા પેલું જેને પય જમાવ્યું તો,

માતાના તન મોઝારે,

પંથીડાં

સંતો ભાદરે કરતાયે કાયા કેવી બનાવી તો;

એનો ભુલ્યો ઉપગારે,

પંથીડાં

સંતો ભાદરે ગાલુપત કે ગુરુ દેવ મળે તો,

એજે તરે સંસારે.

પંથીડાં

ભજન.

અખંડ અનાદીરે, અનુભવી જે હરશેરે;

કરશે તેતો ભક્તી કેર કાજ, સતગુર સેવો સાચા સંતનેરે;

મહેલી જેને ભોકડીયાની લાજ.

અખંડ.

સદગુર શબ્દેરે, કાવજ સોધીયું,

પ્રગટ્યો જેને પુણ્ય બ્રહ્માનંદ, મન એનું માન્યુરે;

સદા સત સંગમાં રે, પડે નહી પાછો, કદી ભયદંડ. અખંડ.

પ્રેમ તણો પ્યામોરે, પીધો જેને પ્રત્યેરેરે;

રાખી જેને રૂઢીયામાં રૂઢી રીત્ય, હીરને તો સાટેરે;

સેધા આચા સંતનેરે, હોય કાં પુર્વ જન્મની પ્રીત.

ભક્તીને તો ભવેરે ભુદર ભેડીયા;

અખંડ.

ભાંગી જેના મનડા ફેરી બાંત ગુરને પ્રતાપે ગણુપત ગાય છે;
રાખો કાંઈ આપ ચરણમાં દાસ. અપ ૩૦

હરસન પુરાણનું ભજન.

સરસ્વતી માતા તું દીન દયાળુરે, ચરણે નમાવું શીશ ભાઈ
કીરતી કંઈએ રાગ હરસન તણીને વાણી આપોને ભુગદીશ
અકલગતી છેજ તમારીને અરજ મુજો નાથ અમારી ભાઈ ૧
અન્નેધાપુરમાં અતી ધણેરા રાગ, હરસન દેતો રંગ દાન ભાઈ
ધંદરાપ તેનો જીરવી ન શક્યો તે છોડી ચાલ્યો ધંદરાસન ભાઈ
ચાલીને વઘકુંઠમાં જઈને અરજ સુણોને કમળનાથ ભાઈ ૨
ધંદરાસન તમ સાચવોને સ્વામી અમથી રહ્યું નવ જાય ભાઈ
હડ લીધો રાગ હરસનેરે ધંદરાસન તો લેવાય ભાઈ
તો વારસ તમે કરો, રામની શી વણે થાય ભાઈ ૩
સરવે મળાને ન્યારે પરીણામ કીધાંને, જગવાને હરસનરાય ભાઈ
વિશ્વામંત્ર મુખવાણી ઓચરીયા, તું વેગે અન્નેધામાં જાઉ
મહ્યા વિના એને જો પાછો આતુંડો સાત જનમ શ્વાન થાઉભાઈ
મોટાં વચન નવ બોલીએ મુની એક કહે છે વઘકુંઠમાં રહેભાઈ
ભુવન છોડે પણુ ભકિત નવ છોડે એતો સતવાદી કહેવાય ભાઈ
હરખ ધણો ન્યારે તમને થાય પણુ છગાય નહી હરસનરાયભાઈ
ત્યાંથી વિશ્વામિત્રે ચાલીઆને, આવ્યા અન્નેધાની માંય ભાઈ
ચરણ પખાળીને ચરણામરત લીધાંને આદર ધણેરા દેવાય ભાઈ
સાર લેવા તમે આવ્યા અમારીને.
જે રશી બોલ્યા વચન વિચારી ભાઈ
તુજશીની માળા તારે કંઠ ખીરાજે તે, લ્યો છે રામનાં નામ ભાઈ ૫

રાજરીતો તમે છોડી કરીને, આ કરોજો સાધુનાં કામ ભાઈ,
 માધુ ન્યારે તમે નથી જોતા વાળીને, રાજા જાશે નિસ્ત્રે હારીભાઈ ૭
 રાજા કહે છે તમે સાંભળો રશી મારે રામ રદીઆતી માંધ ભાઈ.
 રાજા છોડુ પણ રંગના છોડુ, મરને ઉથલ પાથલ હવે થાય ભાઈ
 હીલી બુધિય શું દયોજો અમને, આવું ઘટે નહી રશી તમને ભાઈ. ૮
 તરત ત્યાંથી ન્યારે ઉઠીઆ રશી, નીસર્યા નગરની ખાર ભાઈ.
 વારહ રથે જઈને વાડીમાં પેઠા, વનસ્પતી ભાગી અદાર ભાઈ. ૯
 જુમ તેની હવે શહેરમાં આવીને ત્યારે અદ્યો રાજાને કરોધ ભાઈ
 અસ્ત્ર સજ્જનો ન્યારે ત્યાં હવે તેડ્યોને આપે થયા અસ્વાર ભાઈ.
 સાથે સેના ન્યારે ત્યાં હવે તેડ્યોને આપે થયા અસ્વાર ભાઈ.
 જુખથી હવે એમ કહેછે રાય તમે સાંભળો સત્રંગી સેનાય ભાઈ ૧૦
 જેની પાસેથી વારહ નીસરને તે તેની વાંસે જાય ભાઈ
 વાત સાંભળીને વારહ તવ વાહુટયો હું જાઉં જ્યાં હરસનરાય ભાઈ
 રવંત તો રાજાનો ચમકાવીને પોતે ગયા વન સંધાવી ભાઈ ૧૧
 કરોધ કરીને રાજા હરસન આદ્યા વારહની વાંસે જાય ભાઈ
 અધાર વનમાં જઈ અલોપ થયા ત્યાં મળ્યા છે વીપરજાય ભાઈ
 કહો વીપર તમે શુરે મુણાવોને હો પ્રભુ તમે ક્યાંક જવો ભાઈ ૧૨
 રશી કહે છે તમે સાંભળોને રાજા તમથી કારગં નવ થાય ભાઈ
 કુંવારા બાળક છે વિપ્રના તેને કન્યાદાન તો દેવાય ભાઈ,
 માંકે દ્રવ્ય જેની તંથી અમીરે તેને માટે અયોધ્યામાં જાઉં
 સતવાદી મુરો રાજા હરસન કહીએ તે મહાદાની તો કહેવાય ભાઈ
 જે માગુ તે મુને આણીજ આપોને સારે સધળાં મારાં કાજ ભાઈ
 ખીજે કાંઈ એવો જગતમાં ન થયોને એમ સાંભળને રાય ભાઈ

રાગ્ન કહે છે તમે સાંભળો રશી વસ્યું હરસન માર નામ ભાઈ
 જે માગો તે તમને આણીજ આપુને સાર સગળાં તમારા કાળભાઈ
 વિપ્રને પરણાવો તમે કન્યાદાન દંધએ જ્યારે અમે ભાઈ ૧૫
 લીલા લીલા જ્યારે વાંસ વદાવ્યાને ચોરી બધાવી વનમાં ભાઈ
 વીપ્ર જોઈ જ્યારે વેદ જોયરે જે ચોરીના આંટા ફેરવાય ભાઈ
 કન્યાદાન દો હવે રાય, જ્યારે કારજ સંપુરણ થાય ભાઈ ૧૬
 કન્યાદાન રાગ્ન હરસને દીવાં ને આપુ ફેરા ફેરવીઆ વન માંયભાઈ
 પ્રથમ ભંડારને ભોમીકા સરવે ગજ રથ તોરંગ હવે માં ભાઈ
 અજોધા લઈને અરપણ કાંધી જ્યારે રશીએ સ્વસ્તી કાંધી ૧૭
 રશી કહે છે તમે સાંભળો રાગ્ન હું દક્ષણ માગુ અમે રહ્યા ભાઈ
 સવાભાર સોનું તમે કયાંથી કાઢશેને ગાંઠે નથી જરાય ભાઈ
 વીમાસણ તમે શું કરો રાય હવે મુખથી પાંડો નાય ભાઈ ૧૮
 રાગ્ન કહે તમે સાંભળો રશી માર અંગ ઉપર હવે હોય ભાઈ
 અયોધ્યામાં મારી અરધાંગના બીરાગ્નને હાર અનોપમ હોય ભાઈ
 ચાલોને વીપ્ર હું તમને આપુતે તમારા, દરીદ કાપુરે ભાઈ ૧૯
 અસ્વ રાગ્નનો જ્યારે આંચકી લીધોને આપે થયા અસ્વાર ભાઈ
 રાગ્ન હરસન પાછા પધાર્યાને ચાલી અયોધ્યામાં ગય ભાઈ
 ગાળુતો નગરીમાંહે કરાવીને તારા રાણી વેલેરા આવોરે આવે ભાઈ ૨૦
 રનાન કરીને સતી તારાદે ઉઠ્યાં હે હરીહરી ઓધરમંચ સાઈ
 સતી પધાર્યાં હવે સ્વામીની પાસે ત્યાં પુછેછે હરશન રાય ભાઈ
 સવાભાર જ્યારે સોનું ન થાય તો સત આપણું હવે ગય ભાઈ ૨૧
 રાણી કહેછે તમે સાંભળો રાગ્ન ધીરજ રાખો હવે ધીર ભાઈ
 રશીને જ્યારે દાન દાવા વિના ન પીતું આપણે નીર ભાઈ

ત્રણ જાણું લઈ પરધર વેચાઈને સતને જાવા કેમ દુઃખે ભાઈ ૨૨
 રાતને કારણુ જ્યારે સરવે તજ્યાને મુખ સંસારનો સાર ભાઈ
 વીરવાસે જ્યારે વળગી ન રહીએને સત જાવા ન દુઃખે ભાઈ ૨૩

ખંડ ૨ જો.

રાજન મેલયાં મંદીર મેલયાં ને મેલી હીચોળા ખાટરે ભાઈ
 સતને કારણુ જ્યારે ત્રણે શયરીઆને લીધી કાશી કેરી વાટ ભાઈ
 રાજન રોડીદાસને તારાદે રાણી ને મુખ જપેછે સારંગ પ્રાણીભાઈ ૧
 વાટે ચાલીને વિશ્વામીત્ર કાપ્યા તમે ભેળાં ચાલોમાં ક્યાંઈ બંધ
 ગાઉ ગાઉના વેરે તમે જુજવા ચાલો જો પુન તમારું હોય ભાઈ
 એવી વાત જ્યારે તમથી ન થાયે તો મુખથી પાડે નાય ભાઈ ૨
 ગાઉ ગાઉને વેરે જુજવાં ને આગળ હરશનરાય ભાઈ
 મેની વાંસે સતી તરદે રાણીને વાંસે કુવર રોડદાસ ભાઈ
 કહેણુ પદ જ્યારે આવી છે ત્યારે એવી તો કપેટ રશીએ ચલાવી ભાઈ ૩
 અનેક અસ્વ જ્યારે અસ્વારી કરતા, ને હાથી અંખારીએ રાયમાફ
 અયોધ્યા નગરીનો રાજ્યો હવે પાળો આદ્યો હથે જન્ય ભાઈ
 એમ કહેછે સતી તારાદે રાણીને, ભત્રુ કીધુ તે સારંગ પ્રાણીભાઈ ૪
 પંખી સહિએ જ્યારે રૂપી પંચારયાને આકાશ ઉડ્યાં હવે જન્ય ભાઈ
 સોળ રૂળનો જ્યારે મુરજ તપાળ્યો ઘરાં ધાણી ધાણી થાય ભાઈ
 પગનં જ્યારે પગરખાં ઉતરાવ્યાંને અદવાણુ પાયે તો ચલાવે ભાઈ
 વાટે વિશ્વામીત્રે પરખ અંધાવીને અનપાણીનો ત્યાય હવે ભાઈ
 સેઠ થઈને જ્યારે સદાવત આપે, પગનાં પગરખાં પેરાવે ભાઈ
 પંથી જ્યારે ઓરંડાં આવોને ભોજન જમાતા તમે જાઓરે ભાઈ ૬
 પગ અગ્રે જરે પંથી તમારાને પગરખાં ખેડેરાને પગમાં ભાઈ

ખાઓ પીયોને બેસો આસન કરો, તમે સુખે શરીરે થાવો ભાઈ
 વિશ્રામ કરો તમે અળ્ય ધડી આવો પછે તમે પથે સધાવો ભાઈ
 રાગન કહે છે તમે સાંભળો શેઠીયા અમથી જમ્યુ નય નય ભાઈ
 મારે રૂશીને દાન દીધાં પછી અન્ન પાણી તો લેવાય ભાઈ
 અન્ન પાણીતો અમે કેમ લઈએને સત જનવાને કેમ દઈએ ભાઈ
 એટલો ઉતર દઈને ચાલી નીસરીઆંને ત્યાંથી તે હરશન રાય ભાઈ
 તેની વાંસે સતી તારાદે આવ્યાંને પુછે પરખીઓ હવે ત્યાંય ભાઈ
 પંથી તમે હવે ઓરેરાં આવોને ભોજનીઆં તમે જમતાં જમ્યો ભાઈ
 આગળ એક હવે ચાલ્યો જાય, બાપુ હમણાં જમીને આંય ભાઈ;
 સાચું કહોને તમે સુંદરી બાઈ તમારે શું સગો થાય બાઈ
 સુંદરી કહે છે એ સ્વામી છે મારો જુડો બોલ તમારો ભાઈ ૧૦
 એ જમ્યા હોતતો ભલેને જમ્યા મારે રૂશીને દાનતો દેવાય ભાઈ
 એટલો ઉતર દઈને ચાલ્યા જાય ભાઈ ત્યાંથી તારાદે ચાલ્યા જાય ભાઈ
 ભોજનીયા હવે જમતા જાય ભાઈ ૧૧
 આગળ બે જણાં વયાં જાયને ભાઈ બાપુ તારા માતને તાત ભાઈ
 જમ્યાં ભોજનીઆંને પીધારે પાણી અમ આગળ કરી વાત ભાઈ
 અમારો કુંવર વાંસે આવે તેને પગમાં પચરખાં પેસવજને ભાઈ
 વાટે વીશ્વામીત્રે કપટ કર્યાંને ૧૨
 કપટ કીધાં ધણાં મનમાંય ભાઈ તેની મહેનત માથે પડીને
 ચાલી ગયાં હરશન રાય ભાઈ એમ કરતાં સરવે કાશીએ ગયાને
 ચોકમાં જઈ ઉભા રહ્યા ભાઈ ખડતો પુજો જોણે શીરપર ધયોંને ૧૩
 ત્રણે ઉભાં છે રહ્યાં ત્યાંય ભાઈ સવાભાર હવે સોનાંને મારે,
 ત્રણે જણાં તો તો વેચાય ભાઈ ખેલ વીશ્વામીત્ર એવા ખેલતો

સતવાદી તને નવ મેલે ભાઈ. ૧૪
 કુંવર કહે છે માતાજી મોંઘરી મુજને રાંખો તમે પાસ ભાઈ
 મુજથી એકલુ રેવાય નહી, એમ રદન કરે રાઈદાસ ભાઈ
 વાત વીશ્વામીત્ર એવી સાંભળાને, રશીજી બોલ્યા વચન વગી ભાઈ
 ત્રણે જણાંને મોખાં લેશુને, અકીકી અકેકું જાવ ભાઈ
 ખીજી ગલીને ખીજે દેડાણે કાઈ કાઈની ભેળું નવ થાય ભાઈ;
 ધાત એવી જ્યારે ચડે ભરાણીને, રદન કરે તારાદે રાણી ભાઈ
 કાશી નગરને ગેંદરેને પોકારે હરસન રાય ભાઈ;
 સવા ભાર સોનાને માટે, વેચાણાં તારાદે બાઈ ભાઈ;
 સવાભાર એનું સોનું લીધુંને, દાન વિપ્રને હવે દીધું ભાઈ ૧૭
 એનું લઈને રાજા સુધ રહ્યાને, તરકર આવ્યો તે દામ ભાઈ
 અરવી રાતના કિપાડી ગયાને કાનું લેવું હવે નામ ભાઈ
 નીરાશ થઈને નીલાશા નાં સત અમારૂં પ્રભુ રાખે ભાઈ. ૧૮
 વેશ્યા ઘેર સતી તારાદે વેચ્યાને રશી ઘેર વેચાણા ભાઈ
 વાંસે કુંવર હવે એકલા રહ્યા તે, વીપ્રને ઘેર જાય ભાઈ
 વાંસે વીશ્વામીત્ર પડ્યા હવે, મેર મારાજને ન આવે ભાઈ. ૧૯
 તારાની ટેક હવે ત્રીકમે રાખીને, તાપ દેખાડ્યો ભાઈ;
 વેચાયા રાજાને રાખી ચાલી પોતે ત્યાં જોઈ ભાઈ
 કહણુ દામ વીશ્વામીત્રિં કીધું; પાણુ સત જવા ન દીધું ભાઈ
 સતને કારણે હવે ત્રણે વેચાણાને, રાણી હરસન રાઈદાસ ભાઈ ૨૦
 કહે દગો એને દુષ્પ ધણાં પડ્યાં, ત્રણાં તો વેચાણાં ભાઈ,
 ગોવિંદની ગતી નવ જાય જાણી, રખી ઘરે ભરે રાજા પાણી ભાઈ

ખંડ ત્રીજો.

દીવસની કરવી ચોકીનેરે રાતનાં ભરવાં નીર ભાઈ,
 એમ કરતાં ફેટલાક દીન વીત્યાને સુકઈ ગયાં શરીર ભાઈ;
 આણુ ઘણો રાજા મનમાં રાખે, તેમ દુખ ધણેરાં પ્રભુ નાંખે ભાઈ,
 એક દીવસના સમે જાગે રાજા હરસન ચાત્યારે જોય ભાઈ
 ખાર ખેડાનું માથે માટણું લઈને, જળ ભરવાને તે જાય ભાઈ.
 અકરત વીશ્વામીત્રે કીધાં ત્યારે સ્વરૂપ ડેડકાના હવે લીધાં ભાઈ ૨
 ડેડકાં થઈને હવે માટલામાં ખેડાં બાપુ ભાર થયો તેની માંય બાઈ;
 જળ ભરી રાજા ઘડો ચડાવે, પણ રતી ઉંચો નવ થાય ભાય.
 વીમાસણુ હવે બહુ કરે રાય, પણ તેની તે શી વલે થાય ભાઈ ૩
 જળ ભરતાં હવે જરા પોચીયુંતે ટાલ પડી શીર માંય ભાઈ,
 નીશાળીઓની સાથે કુંવર, આવતા દીઠા હરસન રાય ભાઈ;
 દેખીને કુંવર ઘણો શોક પામે, પણ દુખના દહાડા નવ વામે ભાઈ ૪
 નીશાળીઆ સરવે ઓરેરા આવો; વાત કહું તમને આંહી ભાઈ
 ઉંડા જળમાં તમે આધેરા ચાલો, તો ભાર હળવો હવે થાય ભાઈ
 સાંભળી રાજા સમજીને રહ્યા, ઉંડા જળમાં આધા ગયા ભાઈ. ૫
 તરત રશી હવે બહાર નીકળ્યા, ઠેક મારીને જળ બહાર ભાઈ
 જળ ભરીને રાજા ચાલી નીકળ્યા, ગયા પોતાને દુવાર ભાઈ;
 કોપ્યા વીશ્વામીત્ર ભાળીને, કુંવરને નાંખુ હવે મારી ભાઈ ૬
 ત્યાંથી સરખ ચાલી નીસરયાને તેની સાથે કુંવર જાય ભાઈ
 ખુલડાં વીણતાં તરત ફટકાલ્યોને, આણુ છોડ્યા હવે જાય ભાઈ
 વકરમ વિશ્વામીત્રે કીધાંતે સ્વરૂપ ભોરીંગનાં હવે લીધાં ભાઈ. ૭
 નીશાળીઆ સરખ ચાલીને ગયા

ન્યાં હતી એની માત ભાઈ પ્રહાર વીણતાં તેને ફટકાવ્યોને,
 તારે કુંવર હવે પડ્યો ભાઈ, એમ કહે છે સતી તારાદે રાણીને;
 ભણું કીધું તે સારંગ પ્રાણીને ભાઈ દીઠા કુંવરને દોટજ મુકીને ૮
 ઉપાડી લીધો ઉરમાય ભાઈ રંગીલો કુંવર રોષદાસ મારેરે
 ખાંતીલો ખાપણ વિના જય ભાઈ, મનના મનોરથ ગાવા ન દીધાને
 લાવ એક નવ લીધેરે ભાઈ
 હાથે કડાં હુમનારે શીરપર નવધરાં સાર ભાઈ ૯
 સર્વે સણગાર તારા શા સંભારને મને અંગમાં ઉઠે છે ઝાળ ભામે;
 કુંવર તેં તારી બાજુ સંકલીને, મને અભાગણીને એકલી મેલીભાઈ ૧૦
 માતાએ કુંવર કાંધ ચડાવ્યોને સ્મશાનમાં લઈ હવે જય ભાઈ
 મસાણમાં રાજા હરસન ઉભા ભાઈ,
 ભોંયનું ભાકુ માગે ત્યાંય ભાઈ, સોના મહોર ને આપો અમને
 તો દેન દેવા દઈએ તમને ભાઈ માતાએ સેજ કુંવરની ખડકી ૧૧
 અગ્ની મુકી હવે ત્યાંય ભાઈ; પળી સ્વરૂપે હવે રશી પધાર્યાને
 ન્યાં બેઠા દીદરરાય ભાઈ વાયે ઝડી હવે મેઘની કીધીને
 અગ્નિ એલાવી હવે દીધી ભાઈ અરધુ બળ્યુ એનું મુદ્દુ રત્નને
 હવે જળમાં તણાતું જય ભાઈ ૧૨
 બકીયુ લેએ એની માય ભાઈ તરત તેમાંથી હવે ઉપાડી લીધું.
 મડાગાંઠ ન્યારે વળાને ગદને અને ખપ્પર નથી હવે તેને ભાઈ ૧૩
 ડાકણ તારા લહેરમાં આવીને, મડા મસાણમાં ખાય ભાઈ
 વારસ તેની તે ટાણે કરોને, નહિતો શહેર સમુળ જય ભાઈ
 સીણી ખુધી જઈ એનો બનાવે; પણ મેર મારાજને નાવે ભાઈ ૧૪
 સ્વારથીને શહેર સમુજને સાથે કાશીનો રાય ભાઈ

નરને નારી ઉરેધર મેલી કરને ઝંકણુ જોવા હવે જન્ય ભાઈ;
 મોર આવ્યા વિશ્વામીત્ર ચાલીને જઈને ચોટલે ઝાલી ભાપ. ૧૫
 ઢિગમણે હવે ઝાંપલે આવીને, તેડયો ત્યાં ખીમલો મસારી ભાઈ
 સતીએ મોડું ન્યારે સ્વામીનું દીકું.

ત્યારે શુદ્ધ વળી છે સરીર માંય ભાઈ પતીને હાથે મારાં પ્રાણુજને જનશે
 ત્યાં ધારણુ થઈ હવે ધીર ભાઈ એમ કહેછે સતી હવે તરદે રાણીને
 ભડું કીકું તે સારંગ પ્રાણી ભાઈ, ભકિતનો કારણે ભુવત છોડ્યાને;
 તનમન સોંપ્યા છે શીશ ભાઈ, કહેવામાં એને દુખ પડ્યાં ધણું હજી
 નો આવ્યા ભુગદીરા ભાઈ, નાથ મારા જાણે નમેરા થયા ને,
 પ્રભુ આગ અપરાધ શા ભાઈ.

ખંડ ચોથો.

કાશીપુરમાં અચરત દીકુંને અનરથ થયો અપાર ભાઈ,
 પવિત્ર પુરી શીવશંકર કરીને કોપ્યા ઉમીયાનો નાથ ભાઈ;
 અગ્નિ ઝરે છે નેત્રમાં ભારીને અહ્માંડ નાખું હુતો મારી ભાઈ. ૧
 હરી પોદ્યા વૈકુંઠમાં ને, કમળા દોળે છે વાય ભાઈ;
 ઉદ્ધડીને પ્રભુજી જાગીઆને, તરત કાશીએરે જાય ભાઈ,
 કાલ દેખી શંકરનો ભારીને, ગરજને મેલ્યા વીસરી ભાઈ. ૨
 સ્નાન કરી સતી તારાદે આઘ્યાંને, તુળસીપત્ર મુખ માંય ભાઈ,
 હાથ જોડીનેરે હાજર થયાંને, હરશન વાળે છે ધાય ભાઈ,
 હાથ એના ઝાડ્યા મોરારીને, રાગ જોડ્યા વચન વીચારી ભાઈ. ૩
 સહવાદી રાગ હરશન કહીએને, ટેક મેલે નહિ હવે કયાંય ભાઈ,
 રાગ ગયું ને રોહીદાસ મરાણો, એવા લાલ માથે થયા ભાઈ,
 પાછુ ન્યારે નથી જોતાં વાજીને વાંસે ઉભા દેવ મોરારી ભાઈ. ૪

દરેક કરીને રાજા હરશન બોલ્યાને, હાથ મેલી દીયોને મારાજ બાઈ;
 એટલા દીવસ તમે ઉઘી રહ્યાતે, ખમર પડી તમને આજ બાઈ;
 બળવંતા તમે થાશે બેલીને, વારસ કીધી તમે વેલી બાઈ ૫
 રોહીદાસ મુવા ને હું રાણીને મારું, પછે હું કાઢું મારો પ્રાણ બાઈ;
 ટાલક તમને થાય ધણીને, સકિ દરશેરે વખાણ બાઈ;
 ભકતીનો તો મહીમા વધારીને, વારસ વેલી કીધી મારી બાઈ.
 હસીને બોલ્યા કમળાનો પતી, ધન ધન સતવાદી રાય બાઈ,
 માગ માગ જે જોઈએ તારે, તુને આપુ હુંતો આંડી બાઈ,
 સંકટ તારા સરવે કાપુને, જે જોઈએ તે તમને આપુ બાઈ. ૭
 વાત સુણી વિશ્વામીત્ર બોલ્યાને. તાપ લાગ્યો તનમાંય બાઈ.
 કુંભ કહે એલા ક્યાં જાયો કપટને, શીક્ષા આપુ તમને આંડી બાઈ.
 ચક્ર અવતાર જાઓ રવાનના આખ્યાને,
 સતવાદી બેઉ સંતાપ્યા બાઈ, વિશ્વામિત્ર તો થરથર ધુળેને, ૮
 મુખમાંથી બોલે નદી કાંઈ બાઈ, હાથ જોડીને રાજા હરશને માગ્યુંને
 સાંભળો તે વૈકુઠરાય બાઈ. વિશ્વામિત્રતો અમારો બાઈઓને,
 અવતાર એકે નવ થાય બાઈ હેતે હરી મુખ આચરયા વાણીને,
 વચન તમરાં શત થાય બાઈ રાજા રોહીદાસને સજીવન કર્યાને;
 બાઈ, રાજા રોહીદાસને તારાદે રાણીને.
 દરશન દીધાં સારંગપ્રાણી બાઈ, શંખ ચક્ર ને ગદા પદમ ધરીને ૧૦
 દરશન દીધાં તેમને ત્યાંય બાઈ, હાથ જોડીને રાજા હરશને માગ્યુંને;
 સાંભળો વૈકુઠરાય બાઈ, બોલવ સ્વામી ભકતી તમારીને,
 અમને દેજો દેવ મોરારી બાઈ;
 મુખે માગ્યું તે રાજા હરશને આપ્યુંને. ૧૧

તુઠ્યા ત્રીભોવન રાય ભાઈ, સત શ્રી હરીએ એનું રાખ્યુંને,
કાશી નગરમાં મંચ ભાઈ સંકટ એનાં સરવે કાપીને,
અવીચળ લક્ષ્મિ એને આપી ભાઈ ગંગાસ્નાન રાજે હરશને કીધુંને;
શીશ ઉઘટેને ઉભી બળરે શેહેરના મધ્યમાંય ભાઈ
નરને નારીયુ બેળી યઈ હવે, ઝકળુ જોવાને જાય ભાઈ;
દાન દીધાં ત્યાં ધણાં ભાઈ કાશીપુરમાં કીરતી વધારીને,
પંજી અજોધાએ જાય ભાઈ ખંડમાં નામા રાખીને,
પુરે એની શાસ્ત્ર સખી ભાઈ.

૧૩

કલ્યાણ રાજા હરસનનાં કીધાંને સુખ દીધાં સવાને ભાઈ.
અજોધાપુરીમાં આનંદ વસ્તાણીને,
જુગમાં જશ ગવાય ભાઈ, હંતે કરીને વ્રજવેને
વાલો તેની વારસે આવે ભાઈ;

૧૪

એક અવધખંડ બીજાં વાટખંડ, ત્રીજાં કાશી ખંડ કહેવાય ભાઈ;
ચોથો ખંડ પુરણ પ્રાપ્ત પ્રભુનરિ, જુગત એવી તો જલાય ભાઈ;
ચાર ખંડની ચરણ અઠ્યાસીને ભત્તી વૈકુંઠમાં પાસી ભાઈ.
સોરઠ ખંડ ગીરનારની છાયા તે શહેર કુતીઆણીની મંચ ભાઈ;
કીરતી રાજા હરસન તણીને, દાસ-દામોદર એમ ગાય ભાઈ;
ગુરને પ્રણામ કરીને, કહ્યું કહેવરાવ્યું છે હરી ભાઈ.

૧૬

રસપૂર્ણ.

ગણેશનું ભજન:

જ્યાં દેખું અલેક મેરા રામ;

જ્યાં દેખું સાયબ તોરાં રામ;

સોય માણક મોરી નજરમાં આયાજી.

દોઢ

ગવરીના નંદ ગણેશ મનાએલા સોય,

હરદામા હરીને હુલાયા રામ;

તલભર તાગાં રજભર કુંચી,

સાંત ગુરુએ ખોલાયા રામ.

સોય.

ચોરાસી ચવટાંને ખાવન બજાર,

સતગુરુએ શેર રચાયા રામ;

સોય.

જલહ જલહ જોત્યજલતહે,

મોતીના ચોક પુરાયા રામ.

સોય.

સંસારનાં સાગર મહાજલ ભરીયો,

તારણુ તાર મીલાયો રામ.

સોય.

મચ્છંદરના ચેલા ધોરખ ખોલીયા,

ખોળ્યા સોનર પાયા રામ.

સોય.

કલકયા પુરાણ તથા હાલરડું.

હરીગુર સંતસ સમરીએનેરે, ચોથો ગણપતી દેવ ભાઈ,

સમરયો લખ લાલ દીએ, જેને પ્રથમ પેહલી સેવ ભાઈ;

ગુણુ ગાયેયે હરી ભક્તિને, જેનેસતે સ્થંભાય અનેમાન ભાઈ.

સત વિના સાયખ ન રીજે, વાંચે વેદ પુરાણુ ભાઈ

સગાળશા શેઠને ચંગાવતી રાણી, એવા નીમધારી નરનાર ભાઈ,

સાધુને જમાડીને પછે જમતાં જેનો આહોનીશ ધરમ અપાર ભાઈ,

એક સમે એને અટક પડીને, મેઘ મંડાણી મુશળધાર ભાઈ,

પરજન હુકયો દઈ આઠમો તો, એ તને નવ છોડે શાહુકાર ખાઈ,

વરસી રહ્યો ત્યારે વકીલ તેપ્રવીયોને, દશોદશ ઘોડા જાય ભાઈ.

અભીયાગન વિના મારે અનડા ન ખચેને,

એવો કરોને કાંઈ ઉપાય ભાઈ,
વાણોતર ચાલીયા એને જોતવાનેરે, બેચા નગર હરી દુવાર ભાઈ
તળાવની પાળે એક તપસી બેઠોને, શેઠને કીધો સમાચાર ભાઈ.
શેઠ કાને સાંભળીનેરે, અણવાને પગે થોડ્યા ગ. ૧. ભાઈ
પ્રકમા તરીને પગે લાગ્યાતો, હરગમાં હરખ ન માય ભાઈ;
કહેણ હમારા ખટ કર્મ ભાઈ,
વળલાં અભીયાગન બોલીયો,
બે તું આવું નગર મોઝર ભાઈ
તારી નારી બે આવે તેડ્યા,
નીકર બેશી રેશું બાર ભાઈ
હરખેથી હરીજન ચાલીયાનેરે આવ્યા પોતાને દુવાર ભાઈ
પત્નીને લાગ્યા પુછવાને હવે શો કરવો ઉપાય ભાઈ
સતી કહે છે સ્વામી હમારાને ઢીલ ન કરશો લગાર ભાઈ
અમડી જાદુએ એને તેડવાનેરે
એ માંતવી નહી પણ મોરાર ભાઈ
સામૈયા લાકનેરે સાળદા ધીઅનેરે, ગયા પુરતના પાપ ભાઈ
ભોજનના સ્વામીને બેઠીયારે, ટળી ગયા ત્રીહીધ તાપ ભાઈ

કડવું :

કનક ઘંટાણીને કંડીઓ, મહી જુગતે બેસારયા જંદુવીર ભાઈ
સંઘાવતીયે શીરપર લીધાને ભીજાણ સતી કેરા ચીર ભાઈ
નગરના લોક ટોળે મળવાને જોવાને વરણ અદાર ભાઈ
અનેક વાણી ઓચરેનેરે હાંસી કરે છે હજાર ભાઈ
ઉના જગ મેલી અસનાન કરાવ્યારે,
પોતાડ્યા પલંગ વીશાળ ભાઈ.

લાવે કરીને ભોજન અપાવ્યાંને મીઠા મેવાને પકવાન ભાઈ
ચંદન ચરશેને ચરણુઓશનેરે, વીજણે દેજે વાય ભાઈ
હાથ જોડીને હરીજન ઉભાને આરોગ્ય ભગવાન ભાઈ
અનુને દેહ મુને અગ્ની કરે છે.

સગાળશા શેઠનું સત ઠોડવાને, કાઠીયા ધયા કરીતાર ભાઈ
આવી દેવળમાં કિર્ત્યાનેરે, દેહ કાધી છે બેહાલ ભાઈ,
દુરગંધ આવેને ભુત ભાગેરે, માખો મળીયા છે અનેક ભાઈ,
તોય ડો નહી મન શેઠનુંરે, એવી મોટાઓની ટેક ભાઈ,
શેઠ સાયબાને જ્યારે ઝાળખ્યાનેરે;
તેના માનવી ચુલુએ મર્મ ભાઈ
ભોજનના સ્વામી મારે બોવન પધારેને,
રાખતા લાજને શરમ ભાઈ.

૩૩૩.

ચરણ ધોસને ચરણામૃત લીધંને, સંધ્યાં સઘળાં કામરે.
કરજોડીને પછે કહેવાને લાગ્યંને મંદીર પધારે મારા ભાઈ
અનિથી વાણી ઓચરોને, સાંભળો સતી મોરી વાત ભાઈ.
મારી કાય મારે હાથ નહી, સને પીગ કરે છે અતપાત ભાઈ
રથ રેવંતી જોતરંને, ગાદી નંખાવું ગોપાળ ભાઈ.
તેડી બેસાર તમને ત્રીકમાં, તમે મેર કરોને મારાજ ભાઈ
વળતાં અમીયાગત બોલીયાં મારે રથ ધોડાવું નથી કામ ભાઈ
અમે અગ્નીનાશી રહીએ એકલાને (મ) લેરે મારું નામ ભાઈ
પ્રભુ મંગાવું પાલખીને માહી ઝાઝી કરાવું જતન ભાઈ
પવન ન લાગે એવા પડદા બંધાવું, જેમ રાંક રાખે રતન ભાઈ
મનમમતી રસોઈ અમે માગીલેશું,

ધ્યારે જાશે તમારો સરમ ભાઈ

સરભાગી સાધુ એપડી સોંચ નહીં મારે

મારે છે માર્દરો આર ભાઈ

જ્યોતમ પરણુ તમે કેમ કરજોને હાથે કરોને વીચાર ભાઈ

કહોઈ વાડેથી તુરત મંગાવીને મેલી છે લોકની લાજ ભાઈ

ભાગ્યવાના દીનોનાથ પંધારયાને વન્ય થડી મારે આજ ભાઈ

નવા નવા રૂપજ અમે ધરીએને રહએ છીએ વન મોજાર ભાઈ

અધાર પંથી મારે આર માણસોનો પર માટીનો નથી પ્યાર ભાઈ

નરને નરી એકઠાં મળીએને હવેસીઓ કરવો કપાય ભાઈ

પ્રભુ જોવાને આવ્યા પારખુ ને જો ના પાડીએ તો સત જાય ભાઈ

પુત્રને આડ્યા પુછવા રે તીશાએ શેઠ શગાજ ભાઈ

સુતને કેહેરે સાધુ આયાને તમારો કરવાને કાળ ભાઈ

ફલેયો દે છે સત નવ છોડીએ મરને જગમુળથી જાય ભાઈ

ભાવે કરીને ભોજલ બોલીયા ઘણી અટકે પડે જોગખાય લાઈ

કડવું.

આતે કાયા મારી અંતે પડવાની,

એમ જોલ્યો છે બુધીવંત ખાજ ભાઈ;

સંધુને હાથે માર મોત સુવરશેને,

ટળશે જનમના જગજાજ ભાઈ

આગે મોર બુજે અંગ વેરાઅંતે

કરણે કીધા કાયાના દાન ભાઈ

શીખી રાજાની મોડી શાખે જોખાણીને

તારે સજ્યા હસ ભાઈ

તોય સતવાદી સતનવ છોડે મરને ભાંગી પડે પ્રહાંડ ભાઈ
 દધી રૂપીને જ્યારે દેવતા જાગ્યા
 જેના વાસના કરવાતા વજર ભાઈ.
 કુવાડે ઝેંગ માંડ્યા કાપવા તોયે;
 જોલે નદી જુધીનો સાગરભાઈ
 શીર મળે પાણુ સામો નહિ મળે
 મારે ઘેર મોહન થયા છે મેમાન ભાઈ
 આજ્યો અવસર પાછો પગ કેમ ભરીરેને
 તન મન ધન કુર્યાન ભાઈ
 હીરન પામે તમે હરમત રાખોને
 જોજો મોટાઓના મરમ ભાઈ
 પરમારથ કરણુ મરને પ્રાણુ હોમાય ભાઈ
 નદી છોડીએ સત ધરમ ભાઈ,
 એટલે પડકારે જ્યારે પીતાને કીધે,
 તારે હરીજન થયા હુશીઆર ભાઈ
 સુતનાં વચન સાંભળીને અતીમાં ગયા સર ભાઈ
 ચાક ઉપરથી જેમ પીડા ઉતારે,
 એમ કેલયયે ઉતાર્યું એનું શીર ભાઈ
 અર્પણુ કરીને આગળ આગળ ઉભા તારે
 જોઈને રહ્યા જુગદીશ ભાઈ.
 જોકે નાપી કહે છે બાઈને
 સતી સજ્જેને સોજે સજ્જગાર ભાઈ
 હસતાં ને રમતાં એણે સમો શુધારેને
 જાતાં નહિરે લગાર ભાઈ

કળીપેલ દાન અમે લેતા નથીને
 એવી આ દુનીઆની ભારે ટેવ ભાઈ;
 ભાવે કરીને ભોજલ બોલ્યાને,
 તૈયાર આલોને તતખેવ ભાઈ.

ભજન.

અનુભવી આવેરે આપણા દેશમાંરેછ,
 ભાવથકી ભજ્યે શ્રી ભગવાન દેશની તો વાતોરે.
 દલ થકી દાખીએરેછ હરખે તો રીએ કરીએ રી રસપીને અનુ०
 મરજ્યાને તોરે લાં મોજો મજેરેછ,
 પાપીને તો બાંધી મારે છે મારે છે માર. ધર્મ કર્મ નીરે.
 ધરી ન્યાં ધારણી પૈસ્તવનો તો વરતે છે જોજોકાર; અનુ०
 અખંડ ખુમારરે, ચડી દેહી અંગમાંરેછ,
 રામરામે થઈ રહ્યો રણકાર, જીવ થાય શીવરે;
 જુગતીને જાણતાંરેછ તેજ તણો મળી રહ્યો એકતાર અનુ०
 સશેતે સમર્પરે, ભજો સતસંગમાંરેછ.
 ધરે તમે જગતપતીનુ પ્યાન આદી અતે મખેરે,
 માની લેજો માનવીરેછ, ગુર ગણપતનું એનું છે જ્ઞાન અનુ०

ભજન.

ભગતી તો ભાવ વીના નહી આવેરે; ગુરંગમ ક્યુ પાવેરે ગુર-ટોક
 પ્રથમ હરી ગર સંત ન સેવ્યા; મરને અનેક વાનું બનાવે.
 ગુર ગુથ જ્ઞાન શબ્દ સુધી નાવે; મરને પ્રેમભગન થઈ ગાવેરે. ગુર०
 ચળેલ પુરપના રવનામાં ના આવે; મરને આપે જોતયું જજાવે

મનના મેલાં અને અંતરના ભીના ઈતો પીર થઈને પુનવે, ભગતીં
 મનના મેલાને ચાલાક દેજા એને સત ગુર શું સમજાવે.
 મેલી મરજનદા ચાલે ઉભેલા ઈતો ભીતુમાં ભટકવેરે; ભગતીં
 કગવાની સધાથે કષ્ટથી આવે; સાંન સતો ફેરી નાવે,
 દાશ હોથી કે જોણે સંતન સેવ્યા; ઈતો નિશ્ચય ચોરાશીમાં જાવેરે ભ.

ભજન.

ભક્તિ કેરે મારગે; કુલાં ફેરી પાંખડિરે.

સુધે તેનો સ્વાદરે,

ધરણીના હીણારે શુરા થઈને ચાલશે રે,

અને ક્યાર ખારી મારે હાં

ભક્તીં

ધરણીના ધીંગારે; શુરા નર જે હસેરે,

અને મરજ્યા ખેલે મેદાન રે હાં

ભક્તીં

સ્વાદને સંધ્યારે; ગોપીચંદ; ગોપીચંદને ભરથરી રે;

જેને વનમાં ઉલટયો વેદરાગે હાં.

ભક્તીં

ગુરને પ્રતાપે જોડીરામ જોડીયા રે;

દેને સતોના ચરણમાં વશરે હાં.

ભક્તીં

ભજન.

આ કળીભુગમાં ક્રોધ નર ઉગર્યા; ભક્તિ સર્વથી ન્યારી.

અસ્થીર મનને સ્થીર ફેરી સ્થાવા; ભુલયા નર થાશે ખુવારી

પરનારી શું પ્રીત ફેરીને થાય નરકના અધીકારી આકળભુગ

પતીટતાને પાય લાગતાં; હશે કે નરને નારી;

સતી હશે છે સન્યુખ સંકેશ; અનેક જન દીધાતારી આકળભુગ

આપને ગોતો અગર રહેણા; ભોગી તરી ખામી ભારી.

અંતકાળે તો એકલું જીવું; તેમાં કાઠની નહીંકારી આજીવન
 સાચે મને સત ગરને સેવો; દીલગની દુંગળદારી
 જેડીરામ ચરણે દાસ દેવીઓ; મસજીદે જોનેનરનારી આજીવન

ભજન.

પંડીત પુરાણરિ; દુરાની તમે ક્યાં જીવો,
 ભણીને શું ભાળ્યુંરે; અજ્ઞાની અથડી મુવો;
 પોથીલાંચી પરને દેખાડે; કરે ઉદરનો ઉપાય;
 કહેણી કહે ને રહેણી ન રાખે; તેણે અર્થ શો થાય,
 સામા શું દોડો છોરે; પુઠ તમે ધારી જીવો પંડીત
 ગુરુ થઈને જ્ઞાન બતાવે; ટોગટ પુકાવે કાન;
 શીશ પાસે સેવા કરાવે તોય ન આવે શાન;
 પ્રેમ પુરૂષ જાણીનેરે કાયર જેમ લાગે જીવો. પંડીત
 ટોપી પહેરીને તીલક કર્યારે; ગેરખા રાખે બેજોડ;
 ઘોતી ધુવે ને પોતે પખાળે; ખોટો થઈ ક ખોડ;
 માયાના અધારેરે અલ્યા તુંતો અથડીને મુવો, પંડીત
 તીલક તાલ પાખંડ કરે છે; આતમ ચીત્યા વીના શેક.
 મોતી પ્રતાયે નારણુ કહે છે; પાખંડ કરે સૌ લોક;
 બલ નવ જાણેરે; જ્ઞાની આપ શોધી જીવો. પંડીત

ભજન.

વાર મારા વીરારે ન કરીએ સંજ નીચનો રેજી. ટેકો
 નીચપણુ નહી નરેકે લઈ જાય, વાર મારો
 આકડીજીમનાં દુષ અતિ ઉજળાં રેજી
 તે પીધે મૃત્યુ થાય. વાર મારો

દુધડીયાં મંગાવેણે; ગવરી ગાયનાંરેણ;

સાકર ભેજે સ્વાદ અતિ ધણો થાય.

વાર મારાં

ખાવળીયો કંટાળેરે અતિ અળખામણેરેણ;

તેને સંગે અંગને વસ્ત્ર ઉજરડાય

વાર મારાં

આંખડીયાને છાંયારે; અતી રળીઆમણેરેણ

તેને સેવ કળતી પ્રાત્પી થાય,

વાર મારાં

ગુરને પ્રતાપેરે; જેઠીરામ ખોલીઆણ.

દેને અમને સંત ચરણમાં વાસ.

વાર મારાં

ચોહપદનાં પદ ધડી; તમે રહે આજની રાતડીઆં.

મારા દીલની ગુજ વીનંતી કરીશ્યો હંસા વાતડીઆં

ટેક

કમર ખાંધીને ચાશ્યોરે હંસો કાયા નગરી તરછોડી

અન્યુ લોકમાં હુવો સગાથી; આવ્યા આપણ દોઉ જોડી

રહેને

આ કાયાને લાડ લડવ્યાં; ખડુ જતન કરી જાળવીયાં

તમે ભાર ભરી હાથ્યા પ્રાણીઆં અમને કોને બળાવીયાં

રહેને

કાયા સુંદરી રવેરદન કરી; અમે અખળા ખેજી તરયરિયાં

વાલો અમને મેદ્યા વનમાં; ગયો આત્મા રવડીઆં

રહેને

સગુ કુટુંબ તને લુટ્યા લાગ્યું; સોળ સેવામાં સજ કરી

તમે રાણી ઓચાલા પ્રાણીઆ; મસાણુ ભોંમીપર જળીઆ રહેને

અપાર ઉપાધી છોડો પ્રાનીયા; ઉજડ કરોહો ગામડીયા,

દાસ જેરામ ચરણે ગુણ ગાય ચરણે પડીયાં

રહેને

ગોરખના લજન.

મનસા માલણીજીરે; ગોરખ જાગતા નર સખીએ,

જાગતા નર સેવીએ; તુને મળે નીરંજન દેવ—ગોરખ.

પથર પુજે હરી મલે તો; મે પુજી ગીરીરાય,
 એ પહાડકી ચકી બનત હે; પીસ પીસ જગખાય મનસા
 રે માલણ લાવી ડુલડારે એનો કળીએ કળીએ જીવ
 ઓહી ડુલ દેવનકું ચડતરે, દેવ જયો તે શીવ—મનસાં
 માલણ લાવી ડુલડારે ધર્યાં દેવની પાસ.
 ઓ દેવનમેં સાચ હોય તો કેમ ન આવે પાસ;
 ટંકણ દઈ પથર ચડ્યો ધર્યો છાતીપર વાય;
 એ દેવમાં જો સાચ હોય તો ધડનારાને પાય
 એ પથરના દેવને દીજો જલમાં ઝલ ઝલ.
 આપે બુડે તે કોને તારે કોણ કરે સંભાળ—મનસાં
 પુજારીના ઓશીઆલા ઠાકર ઠામે ઠામ,
 બાંધીવાન મદિરના ઠાકર કહેવાના ભગવાન—મનસાં
 સેવ સુવાળી રાંધીને ધરી દેવની પાસ.
 જમનાસે તો જમી ગયો ને દેવને નાવી વાસ—મનસાં
 એક ભુલ્યો દુજો ભુલ્યો ભુલ્યો સખ સંસાર,
 એક ન ભુલ્યો જોગી ગોરખો કરી ભજન આધાર—મનસાં

ભજન.

ઉડે કુવો સંતો જળ વીના નિત્ય ભરે પાણીઆરી;
 અસત બુદ્ધ નવ બોલીએ બ્રહ્મા બુવોને વીચારી—જીડોં
 હોડે કુંભાર ઉપર ચાકડો તે મેં કરતાં દહિા,
 કાડી કરા નેત્રમાં હસ્તી જોતાં મેં દહિા—જીડોં
 તંદી કરાં નીર ઉલટયાં જઈ પરવત ચડીયાં
 હરણ પાસે બાંધીયો માંહી પાટીયાં—જીડોં

હેઠે ભમર ઉપર કમળ છે માળી જાળમાં દીડી;
 તેનો પ્રેમલ વાયરો ચૈદ લોકમાં મીઠો-ઝીડો
 હેઠે ગાગર ઉપર પનીહારી તે મેં ભરતાં દીડી;
 ગોરખ બેલ્યા વીનતી વાણી છે બહુ મીડી—ઝીડો

ભજન.

એરણુ અજળ પનાયામેરા સતગુર,
 એરણુ અજળ પનાયા; આગ મીલાકર એરણુ થાપી,
 ઘડીઆ તાર મીલાયારેણ; ઉલરા પવન ચલાયા મેરા સત
 હરદમ હથેડ સુરતા નીસરણી, શી અકલ અકલ મીલાયા;
 કણુથી કાંટે કેરાગકડા જલાએહો, આતમકુ ખુબ તાયા. મેરા સત
 સત કેરા સામળ પ્રેમરસ પાયા, તે મારી તલપ ખુબયા;
 મમતા મારી બલા વરા કીયાં, આતમકુ સુખ આયા. મેરા સત
 નાની કમરપર નાવ ચલત હે, તીકડી ધ્યાન લગાયા;
 મચ્છંદર પ્રતાપે ગોરખ બેલ્યા, અમર આરા થપાયા. મેરા સત

ભજન

ચાંચ પાંચ નહી કાયા, એક પંખી નજર નહી આયા,
 અજળ શહેરથી હંસા આયા મોતીય શું ગાયા;
 જો મોસ ગુર જ્ઞાન ખતાયા તમ ગુર અને હમ ચેલા—ચાંચ.
 વીન પાળ એક સરિવર ભરીયાં નીર નજરે નહી આયા;
 ગુર હમારા ખોત રંગીલા ત્યાં બેસ કર નાયા—ચાંચ.
 મુળ એક તારે વરખડીઆં ડાળ પદ્ય નહી જાયા,
 ગુર હમારા ખોત જ્ઞાની ત્યાં બેઠકર ફળ ખાયા—ચાંચ.
 એક ગુરને પાંચ ચેલા પચીસ જોગણી લાયા,

એક અચંપા એસા હુવા એટી બાપકુ બાપા—ચાંચ.
 વીના સુંદ હરતી દેખા પાંડિ નજરગદી આયા;
 મચ્છંદર પ્રતાપે ગુર ગોરખ બોલ્યા;
 એ પપ્પી નજરે ન આયા—ચાંચ

ભજન.

સોલી માણેક મોરી નજરમાં આયાજી

જ્યારે દેખુ ચાયા તેરી રામ,

જ્યારે દેખુ દાતા મેરે રામ.

સોલી૦

ગવરીનો પુત્ર ગણેશ મનાવેરે

હોતે હાલ હુવાલો રામ

સોલી૦

આવન બબરૂં ને ચોરાશી ચૌટાં,

મારા સત ગુર રમીયાં રામા

સોલી૦

તક્કબર તાંગાં રજબર કુચી,

મારા સત ગુરએ ખેલ બતાયા રામ.

સોલી૦

સંસાર સાગળ જગ ભરીએ,

તાકેડે તીર મીલાયા રામ.

સોલી૦

ઓરે દેવલ છેડી કરીને,

બુદ્ધ મહોલ બનાયા રામ,

સોલી૦

મચ્છંદર પ્રતાપે જતી ગોરખ બોલ્યા

ખોળ નરસો પાયા રામ.

સોલી૦

ભજન.

ગપલુ તારૂં બાપયુરે ગરયા ગહયો તું આમાં

ટેક

ગ્વાન સુધારસ તુંકી આખર માયા વિષ્ટા ચલ્યામાં

રંગ રાગથી રીઝે ધંડીમાં ધડી વૈરાગે બુંઝે;
 તાણા તાણાથી પાપી ચેતન,
 રથવાયે તું આમાં
 ચેતન જાણે ચક્ર ગગનમાં, મન પટકી પટકે છે
 ધીરે ધીરે સાધ સાધના આખો લાડુ ખામાં
 નવીન બાપડા નાથ, ચરણ ધર આડો અવળો જામા
 દીનબંધુમાં રાખ ભરોસો
 ખાલી ખાસડાં ખામાં
 મનજી મિત્ર ઘઠી માર રાખ્યને, બાપ પગે પડી વીનકું;
 જોડ નાખ્યને હવે અનાડી,
 પાતક પ્યારે પામાં
 ધાન્ય ધરા અને ધન જન રમણી, લલા લલાએ મુકારે,
 તારી ગતી તુ લે સુધારી જીવ, ખીજામાં પ્રેમાં
 અવળ નીરંજન સીદ ધર સંગ, ચેતન આત્મારામીર;
 પાપે ધુખી ગંગા મુકી વર્ષનરણી નહામાં.

ભજન.

અવીચળ કોઈ નહીરે, મનતુ કર કોની આશ.
 સ્વપ્નવત સંસાર દીસે, સમજપદ અવીનાશ.
 આપ મુળ સ્થુળ સુક્ષ્મ, વધરાટ ચક્રિદ લોક,
 બ્રહ્માંડ દીસે વણસતુ માંડણી માંહી તે કોક.
 કલ્પનાએ કહીએ વાણીએ કરીએ જોહ,
 કાળ કરતવ્ય જોટકું લાઈ અંતે વણશે તેહ.
 સનીપાત શરીરનો સમયે નેર પ્રગટ થાય,

ભુવન કેરા ભુવતીને ધર તણ વન જાય.	અવીચળ૦
ચાર વરણને ચાર આસરમ અવસ્થા છે સાર,	
તેને અધીકારે ઉપદેશ દેવ ગરથને એ વિચાર.	અવીચળ૦
વૈરાગે અંગન ગુરુ આંજો ત્યારે ઉધડે આંખ	
પડગ સઘળાં પૂરાં થાએ શાસ્ત્ર પૂરે સાખ.	અવીચળ૦
અવિદ્યાને ઝાળખી વિદ્યા વડે કરે નાશ,	
પછી વિદ્યા મુકી મધ્યે ઉપજે સન્યાસ.	અવીચળ૦
દધત સંઘળુ દાળતાં અદેત ઘઇ રહે ત્યાય,	
મહા મંત્ર ખરા પુરપનો હવેથી ગ્રહલાય.	અવીચળ૦
ચાતાં તે ચાથેરે નહીરે, જાતાં ઝટ નહીં જાય,	
પિંડ પરમાત્મા તે જેમના તેમ સદાય	અવીચળ૦
દેહ ભાવે ન દેખીએરે, આત્મ ભાવે નીત્ય;	
એકે સમજણુ છુડાયેરે, અનુભવાની રીત.	અવીચળ૦

ભજન.

તારા મનમાં જાણું છે મરવું નથી જો,	
જેમ પીપળીના પનાને ખરવું નથી જો.	દેક
અરે જે ઠેકાણું ઝોઢાડી મંગળ ઘાટડી જો	
તેજ ઠેકાણું અધાશે તારી ઠાઠડી જો.	તારાં૦
જે ઠેકાણું વાજત તારાં વાગીઆં જો,	
તેજ ઠેકાણું લેવાશે તારાં જાણ્યાં જો.	તારાં૦
તારે પ્યારી વિના કેમ ચાલશે જો,	
ચુડો ભાગીને ખુણું ધાલશે જો.	તારાં૦
જે ઠેકાણું લખી તારી કકોતરીજો,	

તેજ ફેકાણે લખાશે કાચેતરી ને. તારાં
 રૂપીરાજનાં વચન સંત બાણુબો; તારાં
 હરી ગુણ હરખે શું વખાણુશે ને. તારાં

ભજન.

હારે તેંતો મનખા જમમ ગુમાવ્યો
 તેંતો ફેગટ ફેરો ખાચો હે
 નરનામ ન બાણ્યું તેં રામનું. ટેક.
 સુધ સુધ સારી રેન ગુમાવી
 દિવસ ગુમાવ્યો ખાધ;
 હીરલા સરખો જનમ ગુમાવ્યો
 હીરો કાડીને બદલ ગય
 સુખીયા મરે સુખ રીગવી
 દુઃખીયા મરે દુઃખ કાધ;
 જનમ સુધી છે નેડો રામનો
 તેણે સુખ દુખ સહી આ સેધ નર૦
 સુખ દેખી મત રચીએ વીપત પડે મત કોય;
 સંપત વિપત કોનુ એક છે
 કીરતાર કને સો લોય. નર૦
 તેં તો આથમે પુલ્યા સો કરમાય
 પડે પડે દાણડો નમે; લખ્યું ન મીથ્યા થાય. નર૦
 માતા મન જેમ આગશું ચીત તાણું જળમાય;
 ઘડી એક વીણો ને પડે
 તો તલપ તલપ જીવ જાય. નર૦

અનલ પખીને વે ઘણો ઉડી અકાશે જાય;
 દરખીથકી ફળ નીપજે
 એનો સાર કહ્યો નવ જાય.
 જોઈ રંગ પતંગોડા, તેણે હે સંસાર;
 રામ નામ રંગ એક છે,
 શેહીદાસનો પ્રાણ આધાર.

નર૦

હરદાસનાં ભજન.

નાદાનશેં ઈનસાન, કળુ આસ ના કરના;
 જે દીલકા દગાળ્યાજ, સંગ કરના તોળી ડેના. (ટેક).
 દીન ચારકા મીજમાન, મુકર ચલગનો હોંદો ચાર;
 ડરના ખુદાકે કોશસેં, પાઉ દેખ દેખ ધરનાં. નાદાન૦
 હરમત રહે જંયુ અપની, ઇતમાં કરોવે કામ;
 કમરકુ તુળા ખાંધકે, દરીઆકુ તરના. નાદાન૦
 છસકા જે સુકન સારા નહી, કુડેસે દગલ્યાજ;
 અધમાનકે નર ફેસે, ઇમાન તો ન ખે કરનાં-
 હરદાસ હુકમ માન, ખાત સારકા સદાઈ;
 સાચી લગનમેં સાદી લો, સાઈકુ શરમનાં. નાદાન૦

ભજન.

ગુજરેગી ઉમર સારી ધવેમે પ્યાન તેરા,
 બાહર બતી લગાઈ, ભીતર રહ્યા અધેરા
 સંસાર જન સપને જેસા હેજી ધનમે કયું ધેરા,
 ઉડે જગરે અમના તું સુનતા હયકે ખેરા
 જી જી કે જોરસે ચલતા, શિરપે કાલકા હે હેરા

ગુજરેગી૦

ગુજરેગી૦

માર ખાયગા મર જાયગા, પીછે ખોત ફરેગા ફેરા- ગુજરેગી૦
હરદાસ સાફ દીલકે લીયા સંત ગુરકા ચેરા
એક પક્ષમે પાર ઉતરે નામ કયા હય તેરા- ગુજરેગી૦

ભજન.

અપનાં દીલ સમજ નહિ તો ઔરકુ સમરના કયા
જસકી નજરમે ઝેર હયે ઉનકા ધર જના સો કયા.
ધર જાય જનકે માન નહિ ઉનકા ધર જકા સો કયાં અપના૦
જસ ચીજમે લીજત નહિ ઉસ ચીજકા ખાના સો કયા
જસ રાગમે મગ નહિ ઉસ ગીતકા ગાના સો કયા અપના૦
ભીતર ન ભેગ પ્રેમકા મહાર ધુલવાળા સો કયા
દોજલ જક્ષમે ગુમાખ તો રાખના જાના સો કયા. અપના૦
સુતે ગુમાઈ સાહીખી અખ જગ પસ્તાના સો કયા
ભુલા ઉસકા નમકા શીર ભીતરકે ચહાના સો કયા. અપના૦
નશીયત ન લગી ઉન જ્યોકા અધેસે અથડાના સો કયા
ગાફલ ન જુએ જાનકા શીર ઉનકા ખતડાના સો કયા અપના૦
હરદાસ હરદમ સાદકે કર યાદ ગલસના સો કયા
વાલે વસીલે હોયકે દુનીયાસે કર જનના સો કયા અપના૦

ગંગદેવ દાસ.

ભજન.

નુર દુરગા પર વાથી ખવિંદ નિતીથીયડે અસ્વારી
હુકમ કરો તો રહીએ હજુરમાં નુર દુરગા પર વારીજ—ટેક.
પાંચ તત્વકા બન્યા બંગલા દશમાંહી મેલી ખારીજ
અવીનાશી તો આવોને જાવે શરભંગીના ચારી નુર

જાંયાની સામે સગપણ કીધું તન વીધાણું સર આણું,
 ભવ સાગરથી તારી લીધાં વાલમ તારે વાણું નુર૦
 પુરવે તો પીર પોતે પંચાયો નકલંગ નેજા ધારી
 લીલાં ને પીળાં નીશાન ફરકે દરગા ઉપર વારી નુર૦
 પ્રીત વિના પ્રમોદીએ જેને ખાંડ લાગે તે ખારી.
 હેત તિના હરિ હાથ ન આવે હેત તણિ બલિહારી નુર૦
 આતમ ચીત્યો આતમા તેણે દીલની કુખજ ટાળી,
 ગંગદેવ દ્વાર મહુરાને ચરણે અવખીઓ ઉગારી. નુર૦

ભજન.

પ્રભુ વાલાં પીર પાદશાહ,
 ધુન ધણી મેં ધાર્યો ધુન ધણી મેં ધાર્યો.
 એવો અગટ પરચો ભાળ્યો,
 પ્રભુ વાલાં પીર પાદશાહ--
 આ ન સુજે પથરા પુજે આંખલડીએ અંધારો
 અંતર જેતી અગતી મેલી દીવલંડીયા યું ખાળો--પ્રભુ૦
 ઘોળામાંતો ધુળ લગાડી ખુબ ખતાવ્યો ડારો,
 અદાર વરણુ એક પ્યારી નેનમાં નેન મીલાવ્યો
 મેર કરીને મંદીર પંચાયો હેને હરી નેણુ ગાયો--પ્રભુ૦

ભજન.

તુલસીદાસ.

આનંદ કંદ અન્નેધ્યાના નાયક જાનકી ભુજવામ
 પોવુ સુખ સેજ સીતારામ.
 પ્રભુજીને કનક મંદીર પુષ્પ સેજ કાઠી ઉદય ભગવાન

દેવતા સરવે ચોકીયે સનમુખ આયે ભગવાન.	પોદે સુખં
શેષ સ્મરણ કરત, નીસદીન ધરત શંકર ધ્યાન	
ગરવ ગજન રામરાજન સકળ પુરણ કામ.	પોદે સુખં
સરજુગ કીનારે અગ્નેશ્વ નગરી જ્યાં ખીરાજતા રામ	
કૌશલ્યા સત સેજે પોદે નવલ સુંદર સ્થામ.	પોદે સુખં
છુવારે ચંદન અંતર અગરચાં કનક ડળા ભર પાન	
દાસ તુલસી લેકે ઠોક મેવા દ્રાક્ષ બદામ.	પોદે સુખં

જગાડવાનું ભજન.

જાગો હરી જમના પ્રાણ જાગો માંડે સાચું ધરેણુ. સામ	
વીઠલ વેલા જાગો.	ટેક.
માતા જગાડે જાગો કાનુડા ગાંદે દેખી ગાય,	
સાથ સામ સાદ કરે છે માવૈયો મેજો થાય.	વીઠલં
વીઠલ વનમાં મોરલી બોલે સુખે થયું સવાર,	
વેદ વાણી હાથા વાંચે પુનસો પ્રભાત-	વીઠલં
ચક્રરડા ચગવા લાગ્યાં ચકવા મેજો મેજો થાય,	
વેચણ વગાડો ધેન ચરવો ગોખીઓ મંગળી ગાય.	વીઠલં
દેવીઓ ભગત મુકથી માગે દાસ કેરો દાસ	
દરસ દેજે પરસન રહેજે વૈકુંઠ કેરો વાસ.	વીઠલં

ભજન.

રામને ભજ્યા વિના પ્રભુને ભજ્યા વિના
 જાતી રહી જીવાની
 સરોવર દેખી હશે લીધો વીસામે ભાષરે
 ચાંતમ થયો મીરો શબ્દ

હરીજન હંસમે ભણે હાલવા લાગ્યો

ત્યારે પરદેશી માજારે પેળી. ૧

બુવાની જનતારે તુંને કાંઈ નવ સુજલુરે

ગદપણ આવ્યું ઓનું છાનુરે. ૨

કાળા મટીને ધોળા આવ્યા ભાઈ

આવા મોતની નીશાની. ૩

કંકુ વરણી કાયા કામ નહી આવે

કેસર વરણાં તારાં તુર. ૪

મુવા પંઝી તુને સળગાવી દેશે

આરે ઉડી જાય છે તારી વાણી. ૫

જરા પોંચીને તુને જમડાએ ઘેર્યો ભાઈ

રે વાંસે આંસુડાની હેલી. ૬

જોધા મતાપે ભણે ભગવાનદાસ

રંગ તોરી આમાં રેલીરે રામ. ૭

ભજન.

જન ધર કયા કીરતન નહીં સંત નહીં મીજમાન

તા ધર જમના દીના સાંઝ પડે સમસાના. ૦૧૦

પ્રહરો ફગસ કહાડી કરતહે કહા દીપકાવત અંગા

એક પલમા ફના હે જાયગા જેસા રંગ પતંગા. ૦૧૦

નાભી કમળમે નાવ ચલતહે દવાદસ મીન ઠેરાના

અંબર તરખપર દેખા તમાસા સોઈ સંત ગુરકી સાન. ૦૧૦

વેહ વૈયાગે ગુર ગમ જાગે સત ગુર નામ નીસાના

સાધુ જનકી સેવા ન કીની કીસ વાંધ હોય કમના. ૦૧૦

મેરી મેરી કર કર મુરખ મિત્ર નહીં માન શુમાના
કહેત કખીરા સુનો ભાઈ સાધુ કીસ ખીધ હોય કબના. જો

કખીરનાં જનન.

રામ નામ જન્મ જાણો સતો રામ નામ જન્મ જાણો	(૮૬)
આતમ તત્વ પીઝણો સતો રામ નામ જન્મ જાણો	
પૃથ્વી તેજ પવન ઝોર પાની ચારે ગગન સમાણો	રામ૦
કોણુ મરે કોણુ અવતરે ભાઈ કોણુ જીતે કોણુ હારે	
જલકી લહેરી જલસે ઉપની કોણુ વારે કોણુ મારે.	રામ૦
કાયા કુંલ લે જળમાંહી ધરીયા બાહેર બીતર પાણી	
પ્રુટી કુંલ જલસે ભરીયાં શો ગત કખીરલે જાણી.	રામ૦
હરી અથાહ થાહપે પાગે સાહેર સુરતા સમાણીરે	
દીમળ જાળ ડાલે કહા કરડી માનહી હો ગયો પાણી.	રામ૦
ગુર ખીન જ્ઞાન રામ ખીત બોલે મીથ્યા વાદ કહાવે	
કહે કખીર મુંગેકી સમશા મુંગા હોય સો પાવે.	રામ૦

જનન.

શદ્ધા રામને મનાવો ગુણુપતિ દેવને મનાવોરે હેજી,
જીરે સાગર જળ ભરીઓ;
રાગ્ન કુડા એની પ્રજા કુડી,
કુડા કળજુગના મેવલીઓ. હેજી જીરે ૧
નર કુડા જેની નારીઓ કુડી,
કુડા કળજુગના નેહડી હો. જીરે ૨
કાલર ભોમીમાં ખીજમત વાહલો,
પણુ જે તરીએ ગાડા લાવો હો, જીરે ૩

ખારા સમુદ્રમાં મીઠી એક વેરડી,

લવસાગરમાં હીરા હો,

છરે ૪

કે પાલણુશી નુગલ વન ફેરવો,

અમીરસ ધોળા પાવો હો,

છરે ૫

કુમારપાનું લખન.

એ લલો લલો મેવાડનો રાગ રણો કુંભોછ,

કુંભારે સરીગારે હરીજન હેહ મજારેછ;

ઓત્રા ખડમાંથી ચારણુ આગ્યોરે હાં

અને આગ્યો આગ્યો કુંભા તોરે મોહરે.

એ લલો ૦

રૂપ માગો તો ગદવી સોનું આપુરે હાં

અને આહુ આહુ ગરથને લંડરે

એ લલો ૦

સોનુ રૂપ મારે અંત ધણેરે હાં

હું માણુ કુંભા તારી રાણીરે.

એ લલો ૦

અસત જોહુ તો માર સત હારે હાં,

એના સુના સુના મોહ તમારે,

એ લલો ૦

સાંજ પડી સતીએ દીવડીયા રચાવ્યારે હાં,

અને મોહો આગ્યો ગદવી ચારણુરે.

એ લલો ૦

હરતાં ફરતાં ગદવી વેણુ લાગ્યોરે હાં,

અને જ્યારે જુવે કુંભો રણો.

એ લલો ૦

સવાર પડીને ચોરે ચારણુ આગ્યોરે હાં,

અને સુતો માલાને જગાડ્યોરે,

એ લલો ૦

ફરજોડીને ગદવી પાય લાગ્યોરે હાં,

અને સાચુ સાચુ ધરમ તમારે.

એ લલો ૦

માલદેની કુંવરી સખી લીલાવતી બેઠ્યારે હાં,
અને ભાગ હનીજનના અમરપરમાં ઠાસરે.

શ્રી ભક્તો ૦

ભજન.

કુંભારાણા આપણે સાયજે જ્યારે સખી રચાવીને,
જ્યાં આડે કુળ પરવત નવ કુળ નાગ;

સતની જોરી મેગ ધારે ગરાઈ હેજી,

ત્યારે દુરીગન પોઆ સોધ નરવાણાં,

સત વિશ્વાસે સદાય મુની સીધારે હેજી,

૨૬.

કુંભારાણા દીક્ષીનો સંઘ જ્યારે દુવાન્કાં ગાડ્યા હેજી;

ટોરા આપ્યો રોમદાસ ચમાર,

સોનાની ચુડીએ સતીએ હાથ ગરાયો.

ચુંદડી મોડીઓ આવ્યા આપો આપ.

સત વિશ્વાસે ૦ ૨

અને કુંભારાણા સંઘરે સંગજે નરાણુ ગણાવીયાં,

પાણી ના આવ્યાં ટાંક લગાર;

મેઘ માયરે જ્યારે કાયા હોમાવી પેજી,

ત્યારે પાણી બરે સોધ પાણીઆર.

સત વિશ્વાસે ૦ ૩

અને કુંભારાણા રખી માતમ ધરે જામો રચાવ્યો,

ત્યારે પાટે પધારયા રૂપાદે નાર;

કનક ધાળનો કીધો વાણે કરંડીઓ,

હેરણા હેરે માલદેરાય.

સત વિશ્વાસે ૦ ૪

અને કુંભારાણા પોદ્ધા રંગમાં પર રામદે સીધાજી,

સાથે સીધ્યાં તોળાદે નાર;

દેવળ ચણાવી ધરમની ધજા બધાવીજી,

અને ધન્ય ધન્ય અજમલ ધર અવતાર. સત વિશ્વાસે ૦ ૫

અને કુંભારાણા દેલડી તગરમાં ત્રણ મુની સીંધાજી,
રાવ તો રણસી ને ખીમડો કાટવાળ;
કાશીએ જઈને કરવત મેલાવીઆ,
ખાંન છોડાવ્યા ચૌદ હજાર.

સત વિશ્વાસે ૦ ૬

અને કુંભારાણા આપણે ધણીએ,
ત્યારે જગદ રચાવીઓજી,
ત્યારે પાટે પધારયા નકળંગી રાજ;
મેઘ મા કરો શબ્દ દાખવે,
સોઈ સતો અમરાપરમાં વાસ.

સત વિશ્વાસે ૦ ૭

શીખદાસ.

હોતે સતો આજ મંડપમાં આનંદ વરત્યોજીરે,
તમે જતીરે સાત મળી જમજનરે;
હે સતો પ્રેમે ગુરુના ચરણ પખાળોજી,
તમે મનરે વસ્તાં હજ માગોરે, હે સતો આજ મંડપમાં,
હોરે સતો પ્રથમ પારવતીએ શંકર ગુચ્યાજી;
ધતો નીચજી ધરમને માટેરે;
હોરે સતો ધન ધન મન આતમ ખીજી ધરમના,
ધતો સાદવીયું ચીરને સાહેરે.
હોરે સતો બ્રહ્મા ને શાશ્વતી આવ્યાજી,
ધતો પરમારથે પરવરીયોરે;
હે સતો હંસલો ગીતનો હારદ લાદનેજી,
ધતો વસંત સામેજી નિ મનમેજી.

હે સંતો ઇંદ્રને ઇંદ્રાણી પોતેજ,
 ઇંતો ઝોળખીયા આધે સ્વામીરે;
 હે સંતો અભેદાન ઇંદ્રને આપ્યાજ,
 ત્યારે વીપયની વેદના વામીરે.
 હે સંતો વૈલોચન બ્રહ્માની પાસેજ,
 રૂડો ધર્મ રહેમાં ધારેરે;
 હે સંતો પાછો વળીને ન જોયુંજ,
 ઇંતો હાથે કરી ભવ હાર્યારે.
 હે સંતો ભકિત ભોળાપણું ભેળું ન ચાલેજ,
 તમે જોજ શનો તો ખાળેરે;
 હે સંતો શીરદાસ કે આ છેલ્લો જનમ છે,
 એતો જોગ મળે તો જોળેરે.

ભજન.

સંતો જીવન મુક્ત હમારાજ, ના કંઈ સાસાના કંઈ ધોખા;	
કર્મ ભર્મ તે ન્યાય.	સંતો૦
પાંચ તત્વ તો હમકી ચીન્હા, હમકી ઠાડી કાયા;	
જલ થલમેં હયે મેરા પ્રસારા, સખ હે મેરી માયા.	સંતો૦
આમ સોં ધુન રણકારા, સોહી સમર ઠીના;	
ગુપ્ત પ્રગટ સખમે રહેવે સો ગતકો ધીરુ ચીન્હા.	સંતો૦
રહેત પુરસકી ખખર ન પાવે, સાધુડા ધરો ધર બોધ પ્રસારા;	
ન્યોતી સ્વરૂપી નીરંજન, ભજન કરે રહ્યા હમારા.	સંતો૦
પુદ્ગ વાણીમાં કહી સમજાવું, સત્ય શબ્દ કહતો બાખ્યા;	
સાધુ હાય શો સમજી રહેવે, સોધ હમારો સાખ્યા.	સંતો૦

અમુજ લોક ખુજે નહિને, ખુજે તે હયે સતો;
કહેત કપીર મે કહેતા ભાખ્યું, અગમ પાર અનંતા.

સતો૦

ભજન.

સંતો ભાધરે ઉન ધરકી મોહે રાત સમગનયે,
ન્યાં ધરસે બ્રહ્મા આયાજી;

(૮૬)

સંતો ભાધરે કાયા છોડ ચલે જળ હંસા,
તપ જીવડા કહા જાઇ સમરયાજી.

સતો૦

સંતો ભાધરે કોઇ પુજે શિવ શક્તીકું,
કોઇક પીર મનાવેરેજી;

સંતો ભાધરે અલખ પુરુષકી આનંદ ન જાણે,
ઢોગટ ફેરા ખાવેજી.

સતો૦

સંતો ભાધરે બ્રહ્મા વીરુ મહાદેવ સ્વામી,
પથરા નામ ધરાયાજી;

સંતો ભાધરે ઉન પથરેકુ કાલ ન વ્યાપે,
સુના મર મર જાવેજી.

સતો૦

સંતો ભાધરે ધડીઆ દેવલકુ સખ કોઇ માને
અણુધડ ન માને કોઇજી;

સંતો ભાધરે તુરત સુરતસે કોઇ માને,
નીરબેશ ફળ સોયેજી.

સતો૦

સંતો ભાધરે ઘાટ પથરાટ કધુ ખાન હોતાં,
પુરણ હુતી માયાજી;

સંતો ભાધરે અજ્ય રજ્ય દોઇ તેના ખીન હોતાં,
મમ જીવડા કહાસે આયાજી.

સતો૦

સંતો ભાઈરે મે મેરી મમતાકુ માર હાથા,

તય જઈ સુદમ પાયાછ;

સંતો ભાઈરે મુરતા સોહાગણુ ચરણુ જોઈ લોટી,

તય જય પ્રીતમ પાયાછ.

સંતો૦

સંતો ભાઈરે સાધન સમજ મન મેર,

ગુર ગમસે ભેદ પાયાછ,

સંતો ભાઈરે કહેત કંપીર અલખ અવીનાશી,

યમકે સંકટસે છોડ્યાછ.

સંતો૦

ભજન.

રામ ભકિત તેં કયું નહીં સાધી,

ટેક.

તે કેમ ન મુવા છવ અપરાધી;

ધરી મનખા દેહ જગમે વીગોધ,

પીતર પેલે વાડીમાં તન મુદ.

રામ૦

ગર્ભ ભંજત કયું ન હોઈ તેરી માઈ,

જેણુ ન સેવ્યા રધુરાયે.

રામ૦

ગુનકાનો ખેદ જાપ કીનહીકુ કુંવે,

ગુર વિના જ્ઞાન ચેલા કીનહીસે લેવે.

રામ૦

કહેત કંપીર સુતો સુંદર રૂપા,

રામ ભજન ખીન પડે જમ કુપો.

રામ૦

ભજન.

બંગલા ખુબ બન્યા માહારાજ, ત્યાંમે નારાયણ બોલે;

ટેક.

દશ બંગલેમે દશ દરવાજા, ખીજ પવનકા થાંભ.

આવત આવત કોઈ નવ દેખે, એકી જાડા અવળા

બંગલા૦

દસ અંગેમે યાગ્ય યાગ્યે, યાગ્યે સાંગ્ય સંગરી;
 તાલ પખાજ ઓર મરદંગ યાછે, રાગ છત્રીસે ગાવે. અંગણાં
 હાડ ચામકી દેહ બનાઈ, તામે નાડીકા કોટ;
 બાજીગર ખેલ મચાયા, રંગ ખુબ ચડાયા. અંગણાં
 પાંચ પચીસેક પાતર નાચે, મનુયા તાલ સગવે;
 સુરતકી નુરતકી મરદંગ યાગ્યે, રાગ છત્રીસે ગાવે. અંગણાં
 રોમ રોમકી છંચ બજાઈ, ત્રણ ગુણકા ગાલા;
 કહેત કમીર સુનો ભાઈ સાધુ, ચેતન મનુયા વાળા. અંગણાં

ભજન.

રામ ભજનસે આગીરે વીર કમીર,
 કમકા બયા વૈરાગી છ હો હો હોછ—દોહ;
 ચંદામી નહોતાને સુરજમી નહોતા રે હો હો હોછ,
 નોતા નવ લાખ તારારે. વીરાં
 મહાદેવજીકા જનમમી નહોતા રે હો હો હોછ,
 તે દનકા ભેખ હમારારે. વીરાં
 ધરણી નોતી ક્યાં જનમ ધર ગોરેછ,
 નીર નહોતાં ક્યાં નાવુરે. વીરાં
 પૃથ્વી નહોતી ત્યાં પાવ ધર ગોરે હેછ;
 અખંડ હોય ત્યાં જાવુરે. વીરાં
 અધોર અધકારમાં કાંઈ નવ સુઝેરેછ,
 નોતા ગુર નોતા ચેલારે. વીરાં
 તે દીનકા મુંડ મુંગવા રે હે છ,
 તે દીના દર એકલારે. વીરાં

પેલા જુગમાં પવન પાવડી લીધારે હે જી,

દુગ્ધ જુગમાં ઝોળી ઝંડારે.

વીરો

ત્રેતા જુગમાં આડગધ બાંધ્યારે હે જી,

કળજુગમાં ઝોળી ઝંડારે.

વીરો

સહેજે સહેજે ગુરૂ ચેત્રા મળીઆરે હે જી,

ગુરૂ મળ્યા રામા નંદારે.

વીરો

કહેત કળીરા સુણો સાધુરે હે જી,

આજ ભયા આનંદારે,

વીરો

ભજન.

રામ સમર રામ સમર રામ સમર ભાઈ,

રામ નામ સુવર બીન, બુડત ભવ માંડી.

ટેક.

વનિતા સુત દેહ ગેહ, સંપત્તી મુખ દાઈ;

દનમે કહ્યું નહિ તેણે કાલ જનત આઈ.

રામો

અગ્નમેલ ગજ ગણિદા, પતિત કર્મ કીને,

સોખી ઉતર પાર પડે, રામ નામ લીને.

રામો

સકર ફકર ચોની અમત અમ કયું લાજ ન આઈ,

રામ નામ જાંડ અમત; કાહેકું વીખ આઈ,

રામો

ધર્મ કર્મ તજી કુકર્મ રામ નામ લેડી

ગુરૂ પ્રસાદ મુન કળીર, રામ કર સ્તેડી.

રામો

ભજન

અમ તુલ્ય દમ સમરોજ રામ,

ગભ કુલીમે જપ તપ કીને, નીકલ હુંવા બદમાન;

અમ

બાલપનો લંસ બેલ શુભાચો, તરય પતમે કામ.

અમ

હાથ પાંચ જળ કાંપન લાગે, નીકલ ગયો અવસાન. અ૦
 જુડી કાયા જુડી માયા, આખર મોત નીકાન; અ૦
 કહેત કબીરા સુનો ભાષ સાધુ, જીવડ દો દીનકા મીજમાન અ૦

ભજન

ખલક સખ રેનકા સપના, સમજ મમ દા નહીં આપના; ટેક.
 કહેલુ હે લાભકી ધાર, બહે સખ જાત સંસાર. ખલક૦
 ઘડા જયું નીરકા કુટયા, પતા જયું ગરસું તુટા. ખલક૦
 એસી નર જાન જીંદગાની, સમજ મન ચેન અબીમાની. ખલક૦
 જુલ્યો મન દેખ તન ગોરા, જગતમેં જીવના ગોરા, ખલક૦
 તજે મદ લોભ અતુરાઈ. રહો નીશકં જગમાંઈ, ખલક૦
 કુટુંબ પરીવાર સુતદારા, હિસ દીન હોયગા ન્યારા. ખલક૦
 નિશક જળ પ્રાન જાવેગા, કાઈ નહીં કામ આવેગા, ખલક૦
 સદા મંત જાનો એ દેહા, નેગ વો રામસે નેહા. ખલક૦
 કાટેકી જન્મકી કાંમી, કહે કબીર અવીનાશી. ખલક૦

ખાપુના ભજન

પાણીનો ખેલ ભનાવ્યોરે, એની તો કહી અકકલ ઘણી; ટેક૦
 સહુથી રમનારેરે, શોભા તો એના નામ તણી.
 ખરં એ પાણીને ખોડું એ પાણીને, પાણી અરીણુને ખંડ; પાણી૦
 એ પાણીથી થયાં નર નારી, એ પાણીથી જાહાંડ,
 પાણીનું બન્યું મોતીરે, પાણીની બની હીરાકણી;
 પાણીની અમુલ્ય કાયા બનાવી, હાડ ગામ લોહી માંસ;
 પાણીનાંરે પશુ પક્ષી બનાવ્યાં, પહોડ પથરને મંસ;
 પાણીના હાથી ઘોડારે, પાણીની સાલ પામરી બની. પાણી૦

પાણીનારે પય રંગ બનાવ્યા, અક્ષર ભાતનાં રે અત્ર;
 હુથી ન્યારે મારે સાંધ ખીરાળે, તેને દેખીને થયો છું દંગ,
 સંગ કાઢો તેનેરે, સતા તો આત્માની ગણી.

પાણી૦

અક્ષરતી અક્ષર *૬ નિપાવ્યા તે અક્ષરથી નરને નાર;
 ઓક્ષરથી ત્રણ ગુણ નીપાવ્યા, એ અક્ષરથી નીરધાર,
 ઓગણત્રીસમાં મહા વિશ્વરે, ત્રીસમાં ગાય ગાય બાણી.

પાણી૦

ભજન

નામ જેણે જાણ્યું તે તો વેદ ચારે ભણો,
 ભેદ જેણે જાણ્યો તે તો ખરે તરત બચો,
 બત્રીસ આમ્રણ અંગે ધરી નારી નાક વીના સો શણગાર;
 કવીએ જે આપનું આપ ન જાણ્યું તે કેમ કરી ઉતરે પાર.
 સાર ક્યાંથી મસશે રે, ભણ્યો ખરે પણ ન ગણ્યો.
 વાંઝણી નારીને સ્વપા આવ્યું છે પુત્ર નથીરે એની પાસ,
 એમ ભજન દેખા દેખી કરે છે, તેની કેમ પુરી થાશે આસ;
 કાને ગાપ કહુંશેરે, વેશ્યાએ જે પુત્ર જાણ્યો.

ટેક૦

નાલ. ૧

નામ૦ ૨

નામ જાણુને રૂપનો નાશ, વળી ચોથ પદ અંત્રીનાશ;
 એ ચોથા પદનો ભેદ જાણે તેને કહીએ હરી તણો દાસ,
 નોકરી કર્મનો રે શંભે એક પગમાં હઉયો.
 ગરીબી રાખી તમે ગુરને સાંઢા, કરો શબ્દનો તોલ,
 આપણુ મહા જે અદંકા ભગેતો, તેનો ધારણ કરજો બોલ;
 ગુરને સંગ આપુરે, અનામી નામ પોતાનો બન્યો.

નામ૦ ૩

નામ૦ ૪

ભજન

કામ ક્રોધ ઓર કાલ મોહકા, જે જન દુરે ભગાવે,

હસમે કચ્છ સંદેહ નહી હે, મોથકી પદવી પાવે. કામ૦
 ભરસાગરકાં કડીન હે તરતા, હર કોઈ ગોથે પાવે;
 જ્ઞાનકી બેડી સંતકી બધા નિષ્વય પાર લગાવે. કામ૦
 જ્યમ ધર્યર કપા હોવે જ્ઞાનુ નેત્ર ખુલ જાય;
 કપટ દંભકા ધુલે મૈત્ર સભ શુદ્ધી મનમેં આવે. કામ૦
 રૂત અધારી આવી ચલતી, ડગર હાથ નહીં આવે.
 અગવા અપના કરે જ્ઞાનકા, જીતેમે રહ બનાવે; કામ૦
 ધર્યર ઉધર ક્યોં શરિ ભટકતા, ક્યો મનકા ભટકાવે;
 જગત પીતા પર નીશ્ચે હો તું, મન સ્થીર હો જાવે, કામ૦
 ધર્યર ભકતી કર રૂત દીત, ઉસીમેં ધ્યાન લગાવે;
 ઉસીસે નીસદીન કરે યાચના, મન મંગે ફળ પાવે. કામ૦
 વૈદક ધર્મ શુદ્ધ કરે ઝોર વદંદક ચલન બનાવે,
 એહ ધર્યરકી રહે ઉપાસક તમ પર મુકતી પાવે. કામ૦
 સત્યકા સેવન જે કોઈ રખે, શુધ ચીત હો જુવે;
 હસંકે ખીજનના નહી ચીત શુધ હો.
 કીત નારી ગંગા પાવે. કામ૦
 અજ્ઞય અમર જે અવીનાશી હે, ઉસીસે પ્રીત લગાવે;
 ઉસીકા કેવળ રહે ઉપાસક, અક્ષય સુખકા પાવે. કામ૦

ભજન

વાણી વાણીરે મારા સતગુરની વાણી,
 જીતવા પરણાવી આપે મુઝા ઘેર આગી—રેડ.
 ખીલો દુજે મારે ભેંસ વલોણે,
 સશરો પારણીએ વહુજ હીચોળે;

ખેતર પાકયુરે રખવાળાને ખાધો.
 લલટો મરગલે પારાધીને ખાંધો. વા૦
 હેકે હાંડી ઉપર હેલો ચડીયો,
 જળ દેરી માઝલીએ અગલને ગળીએ. વા૦
 આભ વરસેરે જમીન પરસે,
 નેવાના નીર તે મોભેજ ચડશે. વા૦
 ખાવો જોડ્યારે મચંદર કા પુત;
 મેલી મમતાને ભયો અમધુત. વા૦

રાગ કારી.

ભજન

ઝીંટોડી કહેતીજ એરે, ભુમી ઉપર ભારજ થશે,
 અદાર ક્ષોણી દગ અટવાઇ જશે, ભોમી તજ જઇ વ્યોમી વસીએ.
 પણ ભવિષ્ય ન ભુલે, કપલે કરયુ તે કાષ્ઠથી ન મટે,
 શું અપભ્રમમાં કુલે હજુર હુકમથીરે, હોનાર તે સહેજે હશે. ટીટો૦
 રામ પ્રગટીને રાવણ રોડ્યો. જળમાં ખાંધી પાળ;
 સોનાની લંકા કાળમાં લુટાવી, વીભીકાણુ કર્યો ભુપાળ,
 વિશે ભુજ પાડ્યોરે, હેઠ્યાં મસ્તક દશે. ટીટોડી૦
 પેલાદગની પ્રતીજ્ઞા પાળી, ને હરણાકંસકુ હણ્યો,
 નરસીંહ રૂપ ધરયુ મારે નાથે, અન્નાના વર ને ગણ્યો,
 લાપેક્ષ સરવે હેકુરે, ઉગરે નડી ઉપાય કર્યો. ટીટોડી૦
 ગજ ચટ નાખીને ઇંડાં ઉગાયાં, પક્ષીની કરી પ્રતીપાળ.
 નરસીંહ નર સર્વથી સંમર્થ, રાજે કીધો રખવાળ.
 ભાળ મને લાધીરે, હરી જનમાં વસે. ટીટોડી૦

ભજન

કર મન ભજનનો વેપાર, ભજનનો વેપાર.

ધણી તારા નામનો આધાર.

કર૦

પ્રથમ સમર સારદા ગણપત લાગુ પાય,

દેવના ગુર દેવ સમર, મને જ્ઞાન જ્ઞાન બતાવ.

કર૦

જેની દીશાએ મારો જીવ નહીં, માન મઠતું જાય.

અમ્રત પ્યાલા સબર ભરીયા, દેખતાં વીખ ખાય.

કર૦

દેખતાં વીખ ખાય, કાગ વાણી છોડ માયલા,

કર૦

હંસની ધાલે ચાલ, પાંજરામાં પંખી બોલે,

તેમ રામ શુંલે લાવ, માયલામાં ભાવ રાખો.

કર૦

હૈત રાખો ધાર, નુગરાનર શું દુર રહેત,

જાઈ એનો તાર, પાંચ સાત નવ બાર કરોડ.

કર૦

તેવીસ તું અવતાર, રાવત રણુશી બોલીઆ,

મારા ગુર બેડલો તાર.

હાથી

વાલમ તુને વેહનીરે, નીશા તુને ક્યાંથી મળીરે;

આતો રંગ શેતોરે, બીએ બીજી ભાત પડી.

(૨૩)

આત્મચિના વિના આત્મો તે બુઠડાં બહા જ્ઞાન;

ભકિત તણો જેને ભેદ ન લીધો,

તેતો મેલ હુંસો કરી પ્રાણુરે,

વાલમ૦

વા ચકી વદતારે, કાડે આડી હુહ હડી,

નટવર હોકર નાટક બેલે,

ધત્તો જઈ ઉભો દોર ચડી,

આ પલુ સુક્યો તારો આત્મો, તો અધવચ રહેશે અડી;
જોગ તમે સાધોરે, જોડ આલ્યો ખરખરી. વાલમ૦

સાધુને શુરવીર સનમુખ રેજો, સાચી રામ શુ સગાઈ;
પુર વિના નર પ્રગટ હોશે,

તે ધન્ય ધન્ય અદક સગાઈ. વાલમ૦

ચલુવટ ચઢજોરે, સાથે લેજો જ્ઞાન સુડી.

નીર વખ હોકર નામ સમરલે, તરવેણી ટંકશાળ. વાલમ૦

દાસ હોધીને ગુદુ મોચર મળીયા,

તે સખજ લીધી મારી સા;

ત્યાંથી રંગ લાગ્યોરે, કાઢી માહીથી કબુદી પરી વાલમ૦

ભજન

પતી તમારી રામ ચરણમાં લાગીરે,

સુરતા મારી સન ચરણમાં જાગીરે;

તેણે મારી બે લાગીરે, શર લે બાગીરે. (૮૬)

સંત શબ્દ જ્યારે શરવણે સુણાવ્યોને રેણુકાર ઊરતો લાગી,

તરવેણના તીરજ ઉપર મોરલી મધુરી વાગીરે. તેણે૦

ધણારે દીવસ મન કર દીવાનુરે ધરણમાં નવ જોયું જાણી,

અક્ષી ચતી તમુને પુરપ મળીયા;

ત્યારે બાપે પકડી લે લાગીરે. તેણે૦

દયા કરી મન ઊલટું રાખ્યુંરે, તુલ્યોને મેલી ત્યાગી;

સ્વામીજી આગળ જ્યારે શીસ નમાવ્યું ત્યારે,

સુરત સુતમાં લાગીરે, તેણે૦

સતગુરુએ શબ્દ જ્યારે નરવણે સુણાવ્યો,

પણ અંતર પ્રેમ પ્રકાશી.

દાશ હાથીને ગુરૂ મેરાર મળીયા,

ત્યારે મટી ગઇ જમણની ફાંસીર;

લખમો.

એણે અમર પુરુષ પધરાયા મેરે દાના, જેણે અવર પુરુષ,

પધરાયા મેરે દાના ખલકા ખુબ જનાયાછ,

ખીજ વરખમાં વરખ ખીજમાં, થાંભાં ઠાક લગાયા;

અંતન વાલે ખેડ નીપાયા, તો કહુધિ કપાસીયાની પાયા મેરેં

સુખમણા નારી સુતર કાંતે, સુરતા તાર મીલાયા;

ત્રીન ગુણીકા નળી ભરાયા, પંચ તત્વ કે તાણા; મેરેં

ખત્ર કળીર સાથ વલુવ ખેડા, હરમ તાર મીલાયા,

વલુતાં વલુતાં નવ માસ લાગ્યા;

તો પચરંગી રેળે નીપાયા.

સત સુધ શબ્દકા ધાગા, શીવજી વાગા કીરતાગ,

દુકડે દુકડા ભેગા કીધા તો સાકુ ખુબ લગાયા; મેરેં

ગુરૂ હમાન સનકા જાની બુના ખીર જગાયા,

દોષ કરમેટી લખમો ખેડ્યા, તો અતિ રેળે ભેગા. મેરેં

લગન.

જેને દાહડે નેણા ઠરે, ભાપુ અમને એવ સાકુ મજે;

ઓઢરમાંથી એક ખીંદુ પ્રગટ્યું, ને લગન નામ ધરે

નરક છોડવી કરે નીયાજો, એ અમર લોકને વરે. ખાયું

ચાલતા નર ધરતી ન દુવે પાપ દોષથી ડરે,

વચન વિવેકાને ચાલે સા લખણા;

તે તો પુછીને પગલાં ભરે.

ખાયું.

ત્રિશુલ પુતળી સાવ સોનામાં નેહકડા યાદ ધડે,

શુરના શબ્દ અઘાટ છે, તે તો ખોતે તો ખંખર પડે. ખાયું.

કાયા વાડીનો ભમરલોને, સદાય ચોથ ધરે;

આરે સંસારીમાં સંત મુહંગી,

તે તો બેકડા ભજન કરે.

ખાયું.

વરખા રજનો હેમજ પોપટો, તે નીરમાં નીર ભરે;

દોષ કર જોડી લખમો ખોલ્યો,

તે તો શાન્તીના ખીંદુ ઠરે.

ખાયું.

છોટમ.

મારા સાચના સંઘાતીરે, વખતે વેલા આવજોરેજ;

મનુષ્યા જન્મ મળ્યો તુંને મોટો,

તોય હરી રમરણુ નવ કીધું હેજ;

તારવા ભાઈ નાવ હાથ લીધું.

મારાં.

પાપ કરમની કોડી નાંખી, લોભ કપટજ ભરીયાહેજ;

સત્ય કમાણી કરે મુકી, પાપે પેટજ ભરીયાહેજ. મારાં.

પુન્મ તણું તે નામ ન જાણ્યું, ધર્મ મુક્યો તે જાણી હેજ

અંત સમે સૌ આવી વળગશે,

કરણી કરમ પ્રમાણી હેજ.

મારાં.

પ્રભુની પ્રભુતાઈ ન જાણી, વિપયમાં રહ્યો તું માંણી હેજ

વીપય વાસના દુર તજીને, પ્રભુને લ્યો તમે જાણી હેજ; મારાં.

પુર્વ જોગે ભેગાં થયાં છો; માત તાત તમે જાણો હેજ

પુત્ર કળાવ તેવુંજ ભાઈ, જગમાં સૌ પ્રમાણો હેજ. મારાં.

અંતકાળે જાવું જીવનને એકલું, છોટમ વીધું જાણી હેય મારાં

ભજન.

આવું હરી ભજવાનું ટાંકરે, વારે વારે તું નહી મળેહેય

મનુષ્યા જન્મ આપ્યો રે, મોટા મોઢા મુલનો હેય;

તોય હરી ગુણ ન જાણારે.

આવું

ગુણ તું જુઓ ભગવાનના હેય.

સમજીને તમે ચાલોરે, જીતો જન્મ દુવારને હેય;

હરી ભજમાં તમે ચાલોરે, સેહેજે મગશે પુરૂષ હરી

આવું

ખોજ રીતેરે, જુઓ તમે નાથ હરી હેય,

ગોત્રો તે નહીં જડેરે, એવો સારીંગ પ્રાણી;

સહેજે મુદ્દ મને મળીયારે ભજની લાવે હરીનુય,

એવું છોટમ ફેછેરે મારા દિરમાં આવો ફરી.

આવું

પરેમદાસ ભજન.

સાધુનો માગ સાંકડો, ત્યાં કોઈ થાલે મુરારે;

કાપર કેહે નહીં ચડે, ઇછે દલના અધુરારે.

યુક્તીયા નર તે ઠવાય દહયા નરમે નીરવાણ તે નવ જાયેય.

મુળીએ ચઢવું તે તો સેહેલ છે સેહેલ છે ખાંડાની ધારે;

અતીમાં આપ અરપવું ગરવું જમીન મોઝરે,

તેથી કડેણ અવરદાન છે, સંતો ખરારે ખરીનો ખેલ છેય

દુઃખનના ઝગ લાગે નહીં એછે દલના ફરીયારે.

હળા હળ પીધું શીવય સાધુએ અજરો જરીયારે

પાત્ર પારખ્યું તો મજે હોમ અઝીમાં જઈ ભરે હેય.

ધુના ધરમને ધાર ફરી ચાલ સંસારની ચાલેરે;

જે ઘાટે જગ ડોવાઈ રહ્યું તે ઘાટ સંતો ઓરટેરે
 નીજ્યા પંથ એવા નીરમણા રેણી ફેણી ન સંતો ઉજળારે
 સત સેવાના ફેણે શું કહીયે મુખ વરણુવ્યા ન આવરે,
 નવધા ભક્તીને ભેટતાં ભેદ ભક્તોને ફાવેરે;
 ચારે સંસે ટળ્યા એને કારણે ભંભણાં લઉં એને પૂંવારણેજી.
 કલંક નહિરે નકલંકી ધરમને એછે જુની ગાદીરે
 મોટા અદુભવી એય એમ ઓચરે એછે આધ્ય અનાદીરે;
 પ્રેમદાસ વાન પ્રસીધ છે, સંતો વેદ પુરાણે સીધ્યા છે હેજી.

ભજન

આંવાને સંતો રચીતુ વૈરીએ માલ મીસ્ટ ગુર મક્કીયારે;
 શીરને સટે લઈ શકવા ગુરજી અદગક ટગીટારે.
 શીર મજે પણ સમો નહી મજે;
 સમાના ચુક્યાં ભેળા નહીં ભજે હેજી.
 અગર પીઆલા જે જન જીરવે આપે અલક અસધેરે;
 રૂપ રંગે તો રાસે નહી તે નર નવધા સાધેરે;
 વણુજી કંરે વેપારી ભક્તિના ભોગી નર ભરીયા હેજી,
 નીમ કંકણનો નીગરના સુરા લઈને ચાલેરે,
 કાપરનું ત્યાં કામ નહી મરજવા માંડેરે,
 સાચાને મને પ્રેરે છે ધરમ હીણાં દેખા ધુનંદેરે હેજી;
 સાયબની ઓગળે બેડીયાં જયારે જામ બન્યોરે.
 આપ ઓડે ઘણી ઓગળે ફળ ચારે ગમેરે.
 અણીનીશ નીર અમશત વહે સંતને સાહેબ કરી લેખે હેજી.
 જો ધરમ આધ્ય આનંદનો જુગ ખેસો ધુનોરે,

સનાતન એને સંત કહે ધરણી પેસેરે ધુતારે;

અહોનીશ તુરીજન એમ ઝોચરે,

સુંદુણા નરનો સેજે તરે હોજી.

મારં તારં તમ મેલજો આ કાયાનું કાચું કાચુરે,

અમર તન કેનું નહી રમણ ગુરજનું સાચુરે;

પ્રેમદાસ પામ્યા પરીષ્ક્રમે અહોનીશ ધાયાધનું ધરમને હોજી

લાવણી

ગુરજ પંચાયાં જોત્યું મોટા મુનીવર મળાચારે,

અસહ તીરથ ધરને આંગણે પ્રવાહ ગંગાજના વળાચારે;

નાયાતે નર નીરમે થયા કુઠીયા કીનારે બેસી રહ્યા હોજી,

મનના માન્યા મુનીવર જો મળે આપું સરવસ સોંપારે,

હીરલો આલ્યો ગુરજજો લાથમાં રાખું તનના તારીરે.

એ વસાણું વોરતા ગુરજજો લોળીયા હોજી;

વધને ન આપે તે દેવાળીઆ હોજી,

સંત સરોવર સેવતાં, રૂ રતન લાવયુંરે.

રતન જતન કરી રાખીએ આપ બોલે બાપુરે,

અગળ્યાને નવ દીજીએ જતો સસજીને લીજીએ હોજી

હિયા જોયા નર ગજળા રેણી કરણીના હીંસારે,

પરકે મંદાર જઈ પાપડ કરે ઘેર આવ્યા સામળીઆરે,

મેકલને બીજે નહીં ગમે તે નજર ભક્તીથી ભુલ્યા ભમેહોજી

આપ ઓડીને આજરાજે જરે રાખે મનને વારીરે;

પીતાંબર ચરણે લીધો ભણે સંતો જીવાને વીચારીરે,

અમીરસ અશીષેરે પીજીએ તનમન ગુરજને દીજીએ.

(૧૦૦)

લાલદાસ,

સોય રામ સમરો મારા આતમના આધાર,

ભરમના ભાગો તો દરશ કરે દેહાર;

ટક૦

મોહ માયા મુરખ મલકાવે અંધો કરે અહંકાર,

નુગરો સંકટ ન માને ધણી વીના ખાશે માર,

લેખાં લેશે ખુની ખરે.

સોયરામ૦

સંત ધરમમાં સમજ્યો નહીને ખાંધે કરમ પરીવાર,

લકતી ન ખાવે સંત ન સેવે તો કેમ મળશે કીરતાર;

કુડજ કાઢો તમે સાચુ નામ સંભારો.

સોયરામ૦

રવી ગુર જોડ્યા પડ્યા જોડ્યા પ્રગટ કરે પોકાર,

ગુર ગમ હોય તો ગોતી લેજો તરવેણી ટંકશાળ;

ગગન ગુફામાં શુણી ઝંજો ઝણકાર.

સોયરામ૦

સાધુ શુરો તો સનમુખ લડશે કાયર ભજે ભેભાર,

શીરને સાઠે સાહ્ય શેવો તો સફળજનમ નરનાર

મરણવાંને મોજ મજે દરખાર.

સોયરામ૦

દયા દાન અસરાપર મળશે કારજ સફળ સંધાર,

હુંડી પામ્યો હજુરમાં તો કમુલ કરે કીરતાર;

ચરણમાં રાખો જન આપણો કરી ધાર.

સોયરામ૦

શીળ સતોકી નીરમળ હવા સોહી પોચા પરીવાર,

અંધર સીંહાસન આપ ખીરાજે આદ્ય પુરશ નીરધાર;

સોય મુરતને લાલદાસ જાય ખલીહાર.

સોયરામ૦

ભાલો હુવાણો

મન તું રામ ભજી રાણા તારે ગુણુ ગોવીંદના ગાણું હેજી,

(૧૦૧)

જોળી માયાની ખખર ન પડી પછે કળા વિના કુટાણા; મન તુ
 જુડી માયાસે જગડો માંડ્યો ખજે કરી બધાણા; મ
 કુડી માયા તારે કામ નહી આવે નહી આવે ભેળાં નાણા; મન
 હરામની માયા તારી હાલી જશે પછે દામ રેસે કુટાણા; મન
 કુલુપ વીના નર કુડા દીસે ભીતર નહી ભેદાણા; મન
 હરી વિનાના હળવા હીડે નર ફરે નીમાણા મન
 સો વરસ સીંધુમા રહ્યા પણુ ભીતર નહી ભીંજાણા; મન
 જગનુ તો કાંઈ જોર નવ આલ્યુ પલગા નહી એ પાણા મન
 તારા રાણી તુડી તુડી જપીયાં રોષદાસ રૂંધાણા; મન
 દીક્ષ લઈને દાતાર આલ્યા હરીશંકર હાટ વેચાણા મન
 રાંવણ સરખા રહ્યા નહી તે ઈંદ્ર જેવા અગપાણા; મન
 જરાસંઘ સરખા રહ્યાને પછે કૌરવ કુટાણાં મન
 સરસીમાયા ભેળી કરને નીચે ભરીયાં નાણાં, મન
 મુવા પછે મણુજર થઈ બેઠા તાપર રાફ રૂંધાણા. મન
 વળી ફરી પણુ વૃતિ નવ ફરી તારા બોલતા બડલાણા; મન
 મુખી ફરી પણુ ચલણુ ન ફરી તારી જ્ઞાન ન ગઈ ભરમાણા. મન
 અવતાર તો અનેક વર્ષાને ભવો ભવ ભટકાણા; મન
 જરા થસણુ જીતો નહી જીવણુ તારો લોભ ન ગયો લુપાણા મન

ભજન

હંસો હાલવાને લાગ્યો કાયાનો ગઢ ભાંગો,
 તમે પોહરે પ્રમાણે જાગોરે હાલવાને લાગ્યો-કાયાનો ટેક.
 આપો અશાસોને રસીયા રસ વાધે,
 તમે કુડ કાયાના વિરા કાઢોરે

(૧૦૨)

નીત નીત નીંદ્રા વીરા નય ખેમ રાખો,

સુતાસે સારેખો આંધારે

એકે મન હુધ અલખ આરાધો,

આંધળો આરાધવાને લાગ્યો

અવસર હુધ રહ્યોને જમણ પહુ આવ્યા,

ભણો કુવાણો ભાણો

હંસો ૨

હંસો ૩

હંસો ૪

ભજન

હરી જનને વાળો સંત સમાગમ જીવને વહાલી માયા જોને,

માયામાં વીંટાણો પ્રાણી ભવમાં ગેંઠ્યાં ખાય જોને,

બ્રહ્માનંદને માયા સુખ મેલી વીર્સીયાનંદને ધાય જોને,

સુધાનંદ તો સીધું ત્યાગી મગ તૃણામાં નાહાવા જોને,

ઓસના મોતીય ધાય ને સોને મન ઓભાવ્યા જોને,

વસતાં જળ કે રૂપ રવી ઉગે રેલાયા જોને,

સુત વીત દાર અદ્ય સૌ છે મધ્યાન કાળની છાંયા જોને.

મુક્તી ન ઈચ્છે આપ ન પ્રીછે શીખ્યાં કીરતન ન ગાય જોને,

નખશીખ સુધી અવીધા વાતમાં બધાયાં જોને,

જીવન મુક્ત મત્યુ સીધું તેનો વિશ્વાસ જોને;

કર્તવ્યો મોડી સીધી આપે તેના થાયે દાર જોને.

થોડી સેવા ઠરી વહુ માગે વચનની રાખે આશ જોને,

જોવા જ ને સંકુની સંગે જ્ઞાન ન થાય રમણ જોને.

ભજન.

હોસો હોલી કહે છે રે પ્રભુ મારી વારે ચડો,

બચ્ચાં મારાં મારે રે તજે આવી ભીલ ખડો.

બાણુ તાણીને ઉભો પારધી બિપર આવ્યો બાજી
દરમાંથી સર્પ જે નીકળે તો વણુશે અમારા કાજ.
ગરડના ગામીરે આંટા રાખી રખે રહે.

હાલો૦

કેતામાં પ્રભુ પરહરીઆ તે સર્પ વીશે નીરવાણુ,
પારધીને પગે ડસીને તલ્લણુ લીધા પ્રાણુ;

ત્યાંથી બાણુ છુટ્યારે બાજ આવી હુંકે પૂડ્યો.

હાલો૦

કઠણુ વેળામાં કામજ આવે ભજન કરે ભય બય,
એવા સમરથ સ્વામી મુઝીને કેના પુઝુ પાય;

ગુન્હેગાર તોરેરે તુગસીદાસ ખરો.

હાલો૦

પટોળી ભજન.

પટોળી આ પ્રેમની એના વણુનારા વીરવાધા,

પટોળી

સતજુગમાં વણુ વાવીયા ત્રેના જુગમાં ઉગ્યો કપાસ;

દાપરમાં આવી ફરીયુરે કળજુગમાં વીણાણા કપાસ.

પટોળી૦

સંતને સરખે લોદાવી એને પ્રેમને પીગણે પીગનય,

સરખી સાહેલી વણે પુરૂંચુરે એને ગગને ફરકે છે નાર.

૫૦

આહ્વાએ તાણ્યો તાણીને શંકર જેવા ભરથાર,

તેવીસ કોડે મહ્યો તાગડરે એનો તાગ ગયોરે અસમાન.

પેલાદ ઓઢી અમેપદ પામીયાને ઓઢી મીરાંબાઈ દાસ,

જુનાગડમાં ઓઢી નાગર નરસૈયરે પછે આવી દયાને હાથ

૫૦

રવીદાસ

તારા પદ પરસરે ચારે જુગમાં ના આવુ ફરી.

ભકતને આધીનરે ભકત પ્રતીપાળે હરી

૮૬

તારા રૂપની શોભા શી વર્ણવું નીગમ થયારે સ્વરૂપ.

ત્રીવીધી તાપ ત્યાં જને ન માને નીરખળ આશલશે
સોયણુ ભુલ્યારે બળ અહંકાર કરી

તાંરા૦

કીરીદ કુંડળ સુંદર દગ લોચન અમરતતી આગાર.

રામ કંઠ રામાસંગ સોહે ધનુષ બાણ હરીયાર

ભકતના પાવનરે દહત્ય શીંહારણુ હરી.

તાંરા૦

રાગ સધળા મળીને બેઠા ધનુષ ભાંગે કાષ્ઠ,

રાવણુ સરખા કષ્ઠક રોગાણાં જૈતી બુધીએ ભડી ન હોય.

રામ રામ કેજેરે સીતા મન ચીંતા ધણી.

તાંરા૦

રામ લક્ષ્મણુ ગુર સંગ આવ્યા રાસ રચ્યો છે ત્યાંહે

સીતાએ રઘુનાથને નીરખ્યા અંગે ઉત્તડન માય

વાચ્યા એડી પગજેરે સુંદરવર સરસ ધણી.

તાંરા૦

બાળક રૂપ સક્રામળ કાયા હાથ લીધુ કુસમાંડ

વૈદેવતા વૈદેનતા દેખતાં ભાગ્યું બ્રાજ ન રહ્યું અલ્લાંડ

જન તેજવોરે જનક કુંવારી ભરી.

તાંરા૦

પરશુરામ ખોંખારીને ઉઠ્યો મનમાં આણીને રાશ

રામ લક્ષ્મણુ સનમુખ ભેટ્યા બાણે કીધુ બળ સોય

હું છું તારો બરાહમણુરે પ્રભુ તમે ચરાચરી

તાંરા૦

આગે સંત અનેક આધારીયાં ત્રાતા તરણુ રામ

અનેક જુગના ભુપ પ્રભુજી કરે રવીશસ પ્રણામ,

તારા પદ પરસારે ચારે જુગમાં ન આવું ફરી.

તાંરા૦

ભજન

આવો આવો મનડાના માનેલા સાધપ્રીજી મળીએરિજી

ન આવો તો તમને નંદ્યાવાની આણુ નીકર વીખડાં

પીજી૦

ધારા ઘોળીનેરેછ

આવો આવો૦

આજ મારા વાલાજના નેણા નીરખી થઈ છું નીઆવ

મારા રૂદીઆ કમળમાં ટાઢા ટાઢા હીમ છે રેછ

આવો૦

આજ વારી ભઝી ખીજડી થારે રૂડો વાર

બનમૈયોને રચીઓરે જોત્યું હવે બગીચુરેછ

આવો૦

હળાવે નેરે સેતાનારે પાળેહ

પ્રેમે તે પધારેરે, પ્રચુછ મારી પ્રીત છે રેછ.

આવો૦

માહા જગન રચીઓ મારા મંદરીઆની સોજર

ગોવીંદ ગુલતાન થયુ છેરે કાનથીરેછ

આવો૦

ભાણુને પ્રતાપે એમ મગન ભયા

રવી રામ ભજન કરશેરે હીયા હીમ ખીમ છે રેછ

આવો૦

ભજન

દ્વરે દરીયામાં હમેશ નાતાં કાદવ કપડાં કયું ઘોતારે

પતીવ્રતા ઘેર નાર પદમણીને ગુણકાસે મન કયુ મોતા

ખાવે પીવેને મારે થીસડે સાચા માલ મુરખ કયુ ખોતા

ઉગે ત્યાં નવાવે અભાગીઓને ઇંગારે ખીજ કયુ સોના

આમ્ર વ્રક્ષકી જાયા છોડકર આકડે આસ કર કયુ સોતા

હંસની સભામાં કયુ ન જોસતોને

ખંગલા સાથે મન ખાવે ગોથાં

સીમ્ર સરાવતાં કંદક જુગ વીત્યાં મુવા પંચી મુખ કયું ઘોતાં

આવ્યા પુરૂષને આદર ન રેતાને મુવા પાપને કયું રેતા.

કરી લેતી ખંદગી સાચા સાહેબની

ઓર ભરોંસા સરવે ખોટા

કહે રવી સાહેબ સંતો ભાણુ પ્રતાપને

અમર નહિ રેવે તેરા ચોથા

દસ દરીયામાં હસેશ નાતા કાદવ કપડા ધોતા.

ભજન

નગોને મન તમે આતમરામ દેખો નગર પાછળ ફેરીરે

થડી ઘડીના ઘડીયાળાં વાગેને

કાયાનો ગઢ તારો લેશે ઘેરીરે

નગો ૦

માતને તાત તારા કુટુંબ કપીલા જેની બંધવ સુતની ઘેરી

તેમાંથી કાઢ તારે સંગ ન આવે

ન આવે ઘરના મેરીરે

નગો ૦

એક દીન જમડા શહેરમાં ઉલટશે

ધનશામ ચડશે એની સ્વારીરે

આરે કાયામાં ધંધુકાર લાગી રશે

જેમ અશાડી ધનધોરીરે

નગો ૦

દશ દરવાજા તારા બંધ કરી લેશે

ચોપદાર ઉભા રહેશે ચોક ઘેરીરે

પુન વીના તારા પાછળ ન આવે તે

કોણુ કરે વસ્તી તારીરે

નગો ૦

તનમાં તપાસો તમે જુઓ વીચારી

મનખ્યા જનમ નાવે વારંવારે

કહે રવીદાસ સંતો ભાણુ પ્રતાપે

એક અલખ આશા તમારીરે.

નગો ૦

ભજન

સત વચનકા કરીએ નાવેશ મે રામ સતગુર કાંઈ જોલેરે

માયલા શહેરમાં રતન અમુલખ

વરતુ છે માંદી આજુ તોલારિ

સંત૦

દહરે દરીઆમાં અખંડ દીવારે

દેખ્યા વીના માર દહ ડોલેરે

આતુનાં ભરીયાં ઓલા ભવો ભવ ભુલ્યારે

સત ગુરૂ વીના તાળાં કાણુ ઓલેરે

સંત૦

ગગન મંડળમાં ગુપ્ત ગેખીયે બાવન અક્ષર આર ઓલેરે

તુરી તખ્તપર નામ નીરતર

નુરતે ને સુરતે જેમ નાંખેરે

સંત૦

આગળની જેને હશે આગળખાણુરે

ગ્રાહ્યો વચન ઇતો નહી મેલેરે

આવ્યો અવસરને ચેતો મારા બેલીયા

ફળ લાગ્યુ છે આવેલેરે

પદા લખાવ્યા જેણે ધણી હજુરમાં

દાને દરવાણી અંતે કેમ રોકેરે

કહે રસીદાસ મતો બાણ પ્રતાપે

પ્રેમના પ્યાલા કાષ્ટ સંત પાવેરે

૩૫. દે અને માલાનું ભજન.

સાયંડ આવ્યાં ગુરવાં દેશનારેણુ ૩૫રાણી જયલે પધારેણુ

૧

કેમ આવું ગુર મારા એકલીયરે સુતો માલદે ભગેરેણુ

૨

નીદા મંગાવું સાચ શહેરનીયરે ઉપરઅમર ઓગાડી રેણુ

૩

સોડમાં સુવાઈ વાસંગી નાગનેરે ખુણે ખાંટ ઢળાવુરે હેણુ

૪

જાણ વાણ મેલી પચેલીયાંયરે કામડી વેલી ખેલાય ૧ હેણુ

૫

ધાળ બરયો સગ ધીતીડેજરે રમઝમ કરતાં ચાલ્યાં હોજી	૬
ત્યાંથી રૂપાદે રાણી ચાલીઆંજરે, આવ્યા દોડીને દરવાજે હોજી	૭
ભાઈ પોળીઆ વીંસ વીનવંજરે, તુંતો સુતો છોકે નગ હોજી	૮
કાંક સુતો કાંક નગીઓજરે, રાણી તમે કઠડે પધારોજી	૯
વૃત રહ્યા એકદશીનાંજરે, ધમ્વર પુજવાને નવું હોજી	૧૦
તાળાં જડવી જેસળ સેરનાંજરે કુંચી માલા દરબાર હોજી	૧૧
ઉભા રહી અલખ અલખ આરાધીઓજરે ખડગ બારીને ખેડલી હોજી	
ત્યાંથી રૂપાદે રાણી ચાલીયાંજરે, આવ્યા ધણીને દરબાર હોજી	૧૩
અલખ વધાવ્યો સાચે મોતીડેજરે સોની ઓપતી પધરાવ્યો હોજી	૧૪
સડગતને હરો હરી મારેજરે ગુરને પરણામ હોજી	૧૫
આવ્યા રૂપાદે રાણીજરે જળહળ જોતું દરસાણી હોજી	૧૬
ચંદ્રાવળચાલ્યાં ગાંડીઆજરે સુતો માલાને જગાડ્યો હોજી	૧૭
ઉઠો રાણા ઉને રાજઆજરે, રાણીએ રાજ અલડાવ્યાં હોજી	૧૮
ઝડપ લઈ માલાદે નગીઆજરે, સોડમાં વાસંગી ધુધવ્યો હોજી	૧૯
કરડ્યાં હતાં પણ ઉગરયારેજી ચંદ્રાવળી ભાગ હોજી	૨૦
અડગ ખાંડુ લીધું હાથમાં જરે માત્રદે કરોધજી કર્યો હોજી	૨૧
જેયાં મંદીર જેયાં માળીયાંજરે ઘોડાની ઘોડાજી હોજી	૨૨
ત્યાંથી રાવળ માલો ચાલીઆજરે આવ્યા દોડીને દરવાજે હોજી	૨૩
ભાઈ પરાલીઆ વીનવંજરે રાણીને નત્તાં તે નાણીરે હોજી	૨૪
કાંક સુતો કાંક નગીઓજરે મુજને ખખર નથીરે હોજી	૨૫
ટોપ કરી ખાંડુ ફેરવ્યું પોળીરે પોળું ઉઘાડીરે હોજી	૨૬
ત્યાંજી રાવળ માલો ચાલીઆજરે આવ્યા રૂપીને દારરે હોજી	૨૭
પાછલી પગીતે ચાલીઓજરે, નજરે ભાખીરે હોજી	૨૮

ગુરુ મારા દેવ'ચીજીરે જોલ્યુ અખી વરતાણીરે હોજી	૨૯
આપણા શહેરમાં કાંઈ નહી નુગરો જીરે માલદે પધારયારે હોજી	૩૦
બરસીકલ મોજડી ઉ ઉપાડીજીરે માલદે ત્યાંથી ચાલ્યાજીરે હોજી	૩૧
સઉગતો ને હશે હરી જીરે મારા ગુરુને પરણામ હોજી	૩૨
ગુરુ ગુરુ મારા દેવ'ચીરે પગની મોજડી દે રાણીરે હો	૩૩
સઉગતો અલખ આરાધીઓ રે સ્વર્ગથી મોજડી ઉતારી હો	૩૪
તો રૂપારે પેરો મોજડીરે, કંઈ કેલો કેવરાવ્યા	૩૫
ત્યાંથી રાવળ માલો ચાલીઆરે એતો પોળીઆને મારયોજી હો	૩૬
શીખુ માગી રૂપાદે ચાલ્યારે આવ્યા દોડીને દરવાજે હો	૩૭
ઉભાં રહી અલખ ખોલીઆં રે પોળીઆને સજ્યન કાંચો હો	૩૮
સાંકડી શેરીમાં સામે મળ્યો રે સતીને! છેડલો ઝાલ્યો હો	૩૯
રાત અધારી અંખો લુખે જુખે રાણી તમે પદડે પધારયા હો	૪૦
વ્રત એકાદશીનાં રે હાથેર પુજવા ગયા હતાં હો	૪૧
આપણા શહેરમાં નહી પુલવાડીયુ રે દોલને દમકં પાણી હો	૪૨
પેલી વાડી આણુ શહેરમારે બીજી ગદ ગીરનાર હો	૪૩
ત્રીજી ધણીના ચોકમા રે ચોથી ધાળીમાં ટુરાણી હો	૪૪
ઝડપ લેઈ છેલડો તાણીઓજીરે, પુલડે છાણુ ભરાણીજી હોજી	૪૫
જો મારગડે તમે ગયાં હતાં જીરે, તે પંથ અમને બતાવો હોજી.	૪૬
એ પંથ માંવા દે ધલાજીરે, ખેસુ ખંડાની ધાર હોજી.	૪૭
પેલો માર મોલી દીકરોજીરે, બીજો હસલો ઘોડો હોજી.	૪૮
ત્રીજો માર કવલીનો વાજડોજીરે ચોથી ચાંવળી રાણી હોજી.	૪૯
ચાર મસ્તક લઈ આવજો જીરે રાજ પંથ બતાવો હો	૫૦
ત્યાંથી રાવળ માલો ચાલીઆરે આવ્યા પેતાને મહેલજી હોજી.	

આરના મસ્તક વાઢીયાં હરે આવ્યા રૂપાદેની પાસ હેજી	૫૨
ત્યાંથી રૂપાદે માલો ચાલીઆંહરે, આવ્યા ધણીને દ્વાર હેજી.	૫૩
ગુરે ગુર મારા દેવ ચીહરે, મોટો ભુપ નમાવ્યો હેજી.	૫૪
સર્વ ગતને હરો હરીગિરે. માધાનાં કાંકણ ભર્યા હેજી	૫૫
પેલોજી વાડ્યો મોભી દીકરોજીરે, ખીજે હંસલો ધોડો હેજી.	૫૬
ત્રીજે જિવાડ્યો કવલીનો વજ્રો જિરે એની માતાને ધાવે હેજી	૫૭
ચોથી જિવાડી ચંદ્રાવળી જિરે એતા હરીની આરતી ઉતારે હેજી	૫૮
ભણે મળ્નો મેઘ ધાડ્યો જિરે, મુખા સજિવન કીધાં હેજી	૫૯
ગાય શીમે મુણે સાંભજેજિરે, વહકુઠે એનો વાસ હેજી	૬૦
સેઘ ધારે એમ ઝોઝીયાજિરે, સંતનો વહકુઠે વાસ હેજી.	૬૧

ભજન રામદેવ પીરનિ સાવળ.

અને હરે જાપજી ભજન વીના મારી ભુખ ન ભાંગે રેજી
સ્મરણુ વીના મારી તણપ ન જાય.

અવર દેવને હું નહીં જાણું રેહેજી;

રૂપા કરોને રામ દયાળા,

અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યા હેજી,

૨૩.

જિરે જાપજી આજ ભુગમાં અમરકુળ આશ હેજી

ભવતારણુ રામો દીન દયાળ,

દુખ દારીદ્ર દારી ભુખ દેખે હેજી,

સેવક તણા રામો સદા રખવાળ,

અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો રેજી

જિરે જાપજી મે કુડાને મારા સત ગુર સાચા હેજી,

જાપજી જાપજી કપે જાપજી, જાપજી હજી જાપજી મે પાડેજી.

નેડે રાખાને ધણી એક લગાવ.

અજમલ ઘેર અવતાર ધયો હેજિ.

૧

છરે આપજી પાંખ વીનાં પાંખી કેમ કઃશે હેજિ,

જગ વીનાં મગીઆના કાણુ હેવાલ:

રજ વીનાની કાણુ ગતી મેંરા હેજિ,

લખપતી રામે સદા રખવાળ;

અજમલ ઘેર અવતાર ધયો હેજિ.

૩

જિરે જાપ મેં જોળા ને મહારાજ મગીઆ હેજિ,

મગીઆરે માલા નીગરી, હરી ચરણે ભાડી હરજિ જોડ્યાહેજિ;

રામદે પીર મને પડ્યો દેખાડ,

અજમલ ઘેર અવતાર ધયો હેજિ

૪

ગણપતીનું ભજન.

રણુ જણુ રણુ જણુ ચાલો મેરે દાતા,

દયા ભાવે મન ભોળાજિ;

સુદ્ધ જુદ્ધ નારીનારા ચમર દોળે દાતા,

દયા ભાવે મન ભોળાજિ

રીઝ્યા ગુરુદેવ સુદાળા

જોડ્યા મારા દહીયાના તાળાં;

પારવતીનો પુત્ર તો કહીયે. દાતા,

પીતા શંકર દેવા.

રીઝ્યા ગુરુદેવ

દત્ત સીંદરનો ચડે રંગ ચોલા,

કંઠડે પુલકાજિ માલાજિ;

કાનમાં કુંડલ ઝગકતાં આવે હે દાતા,

દરશન દીઓને દેદારા.

રીઝ્યા ગુરદેવ૦

સંત સાધ કરા ઝાઝ બનાવદે,

બ્યામે બેઠા હે ગુર મેરાજિ;

કાયા બેડી પ્રભુ પાર ઉતારે હે દાતા;

સુન સખરગઢ ઘેરોરે.

રીઝ્યા ગુરદેવ૦

રેવાદાસ કરી સેવા બનાવલે,

હરદામાં હુવા અગવાળાજિ;

ભાવદાસના બોલ્યા રામદાસ,

પ્રગટ કરોને પોકારા.

રીઝ્યા ગુરદેવ૦

ભજન રૂખડ.

ધન ગુર દાતા ને ધન ગુર દેવા,

મારા સત ગુરએ નામ સુણાયાજિ;

ગુરનો મેમા પલે પલે વખાણું.

તો પ્રાચીત સધળાં બનયજિ.

(૮૬)

દેશ દેખડો ગુરએ સુતો જગાડી,

મુતે અલખ પુરખ ઓગખાએજિ

બુદતાં મારા ગુરએ તારયા;

અમને જમડને હાથેથી છોડયાજિ

ધન૦ ૧

ખાવ પડાવું મારા શરીર તેડીને,

ઉપર સોનેરી રંગ અડાવુંજિ

લેડા શીવડાવી વીરા ગુરને વેરાવું.

તોય ગણુ ઓશીગણુ કેમ ધાવુંજિ;

ધન૦ ૨

ગૌદાન દએ મર બે મીદાન દીએ,

ક્રયા કંચનના મોઝ હુણવેરેગિઃ
 કાશી ખેતરમાં કન્યા દાન દીએ,
 પલુ નાને મારા ગુરગિને તોલેરેગિ
 સત ગુર મળીઆ મારે ફેરા ટળીઆ
 તો લખર ચોસથી જોગ્યાગિઃ
 વાઘનાથ ચરણે બેસ્યા રખડીઓ,
 વેણોતો મુગતીનો મારગ બતાવેગિ

ધન ૩

ધન ૪

ભજન શરવણ.

જાગી સડો તો નર જામગેલેજી એકાંત ધ્રો આસન,
 મરેયો આત્માંગને બેસણે રે હોજી

૩૪

હનુવો જતી વાયક ફેરવે
 અગનીનો પુત્ર આગેવાન,

જાગી ૦

એજ વીરા પાંચ કરોડે પ્રસાદ આપમે લેજી,
 અને સાત કરોડે હરસન સય,

નવ કરોડે જેસલ જનૈયો બાર કરોડે બજારાય,

એજ લીજીડે ઘોડે સાયમો આવશે ઉપર સોનેરી પદ્મણ,

માતા કુંતા ને સતી દ્રૌપદી બેઠાં દેવને દાર.

જાગી ૦

એજ બત્રીસ હથા નર તો જામશે હોજી ખાંડુ હાથ અગર

બારમણની કમાન ચપ્પવશે; તેરમણનાં તીર

જાગી ૦

એજ હાથથી મહાં વલોવશે બેઠાં ભક્તશે બાર.

શેરડીએ કલુ લાગશે, તેની ખીર રધાય

જાગી ૦

એજ જુનરે જાગીપ્ર વામશે, વામે ત્રંબાજી નીશાન,

સામ્ય પડશે સુંદરી, પરણે રવી ઉમમતે બાણ

જાગી ૦

એજ વીવા વીતશે મોડ ચાંલશે, વરતાશે જય જયકાર;
ગુરને પરતાપે સરવણુ ખોલીઆં ખોલ્યા આગમનાએ ધાણુ જનગીં.

લગમસી લગન.

ચાલો સત્તા બેલી આપણે વાયકે જઈએ રેહાં

જરે અડસઠ તીરથ ગુરને ચરણે થાય.

દોડ,

પહેલો પહેલો જગન રચીઓ ચેલાદ રાએ રેહાં

એ હસ્તી દોરીને ચાલ્યા ધણીને દવાર

સોમા કેરા કળસ ચાપ્યાં સોના ડેસ પાટ રેહાં

સોનાને સીંહાસને બેઠાં નકલકે રાય,

વેદ વેદી હસ્તી દેવને દવાર રેહાં

પાંચ કરોડ કાળી પાણીજાય

શીખ સમેધી મળી ક્યો આધાર

હસ્તી ઉડી સીંગલ દીપમાં જાય.

ચાલો ૧

બીજો બીજો જગન રચ્યો હરસન રાએ રેહાં

ચપલી દોરીને ચાલ્યા ધણીને દવાર

રૂપા કેરા પાટ માંડ્યા રૂપા કેરા કળસ રેહાં

રૂપાને સીંહાસને બેઠાં નકલકે રાય,

વેદી વેદી ચપલી દેવને દવાર રેહાં

સાત કરોડ કાળી પહોર થાય,

શીખ સમે ચપલી ઉડી વનમાં જાય,

ચાલો ૨

ત્રીજો ત્રીજો જગન રચ્યો જેસજ રાયે રેહાં,

રેવંત દોરી ચાલ્યા ધણીને દવાર,

ત્રાંખા કેરા કળસ અને ત્રાંખા કેરી પાટ રેહાં

ત્રાંખાને સીંહાસને બેઠાં, નકલકંક રાય,

વેઠો વેઠો રેવંત દેવને દવાર રેહાં,

નવ કરોડ કાળી પાહોળુ ઘાય,

શીખ સમેરી મળી કરયા આરાધ

અજીઆ ઉઠી આવ્યાં કળજીગનાં એધાણુ

ચાલો

ચાર ચાર જીગનાં નર ચડયાં નરવાણુ રેહાં

બોલીયા ઉગમશી આગમના શધાણુ,

ચાલો સંતનાં

પરચુરણ પદ

જુડી જુડી ફેરવ માળા કાં રામની રે

ટેક.

વૃથા તું આશા રાખે છે પરમ પદ વામનીરે

જુડી જુડી

કામનીમાંણી નગર કામની ગર્ભ ભક્તિ શું કામની,

વધ થયો પાણુ વતિ હરમની છે,

જુડી જુડી

શાઆ માની શીખ ન માની જનની વરદા લગ્નની કુખમાખ

થઇ ગુમાની બેઠા મતી બદામનીરે

જુડી જુડી

વી શોભે માળા કરતું, કેવા ઠગ મીથ્યા જપ કરતું,

ચખી ફીકરતું બેઠા બધા ગામનીરે

જુડી જુડી

પાપ કરમના હકસેં ધરમાં, જે સત ફરતું જે નીજ ઘાટમાં.

સાચી ધુન લગાડી હરી નામની રે.

જુડી જુડી

પદ.

લાજ લલા ફીરનાં ફક્ત ફીર, દેશ પ્રદેસમાં સોઇ ફીરના ટેક.

એક ગુરકા આશરા એક ગુરકી આશ

નીન સેં રાજ રહીએ આરનસે ઉદાસ,

દેશ

નીચ પ્રહી નીચ કાંમી નીલાબી નીરવાદ,
નીરમાની નીત્ય રહે જનત સહીત મરગદ.

દેશ૦

રજી રહીયે રામસેં વાં વાંમશે દુર

પીઆ પીઆલા પ્રેમકા, મતવાલા મમરર,

દેશ૦

સોધ ફકત ફકીર હે શખ્દ સુણોસે સુર,

જીરંબ એક સાનસે શ્રી સત ગુર હજુર.

દેશ૦

હરીશ્ચંદ્રનું બજન.

હરસન કહેછે સંબજો સતી તારા ચણી

સંબજો સુંદર વાત

કેસી તારા ધરમતો વિચાર

હર૦

રશી માતંગને ધરે જામૈયો રચીઆને

બીજ દીન થાહોર વાર

પાટ મગવી ઉપર કગસ થપાવ્યો.

મળીઆં છે વરણ અદાર

હર૦

રહડો હોતો રાગ મને મારગે

અમે છીએ અખજા નાર

પાટ ન જાણું રાગ કાઠે ન જાણું.

ને ન જાણું વરણ અદાર

હર૦

અમારે ચક્રને રાણી રેવંત હંસલોને

વેધ્યા તારો દેવને દવાડ

હા યોસકરતાં મીટડે મેંભાળા

રશી માતંગના ધરમાંચ

હર૦

ધેલા સગ્ગ તમે ધેલા શું બોલો

મુવા જીવે નહીં કાચ

તમારે અધવાને રેવંત હંસલા

જન્મ ચરતો જોય

૬૨૦

અમારે જન્મવાને શણી કનક કોરો

મેં ગયતા શાકને દાળ

કાળા પાવળ મેં ફરતાં ફીમ

ફીમ મતંધના ધર માંય

૬૨૦

નથી થાળ સગ્ગ હજી કંડીઓ

માંહી જાયરે જાયત્રીના પુલ

અનેક જાતના ખીજ ખીજોર

માળા માગે છે તેના મુલ

૬૨૦

ધરે આવીને તમે પેરોં પથોળાં

સજો સોળ સણગાર

પારકાં મંદીરમાં મેં ફરતાં દીઠાં

રૂણી શીખવંતી તે કેમ કહેવાય

૬૨૦

માળાકાને વેશે મારા નાથ પધારાય

આવ્યા તરદેનીપાસ

પુલટાનાં મુલ અમને આપો મારી ખેતડી

આલોને નૌનમ હાર

૬૨૦

ન માનો તેમ આને પુછે

મનકાની ભરાતુજ મેલ

પ્રેમાઓસપવન હેરસને દીઠા

રાણીએ દેખાડ્ય નૌતમ ખેલ હર૦
 વયન વગના રાગ તમે કહેવાયા છે નીત્ય સનાને નાવ
 દીવસંવ દેને લુલંગેહા આપુતાય
 તમે એકલગ કેમ આવમરવ
 માન મેલીને રાગપાટ પધારાયા દેખી માનત ધરમાં
 રાખત જ્યારે નવરાવી ગુરુએ કાંકળુ
 ગુરુ દાન આપ્યાં તેને ત્યાંય હર૦
 મોર મતી તારા રાણી વાંસે હરસન કેડે કુંવર રોહિદસય
 સાત કરોડના એ મુખી કવાય
 એમ વિનવે છે પ્રગો દાસ હર૦

લાખા.

પુછે પાંસે પાંડવે હાં હરે તમે સેણા રૂપી મારકુંડ
 બીજેરે ધરમનો રથો વીસ્તાર
 શીવને સકતી મળી ધરમ ચલાવ્યો હાં
 હરે સુરજ ચંદ્રમાની સાખે, દ્રૌપતીનાં કાંક લરીઆં
 સદા શીવને હાથે ધાયોરે, ધારો તમે ધુનારે ધરમને.
 ખાવારે ધુંસાઈને, જરે ધરમને ધાતા ન કરજે વેલુરે હાં.
 હરે તેનાં ચોવીસ પક્ષ, અડતાળીસ આદીતવાર.
 અમણીત પુનમ હ, મરકરે અભંગ એકાદશી
 તોયના આવે બીજના ધરમ સમાન ધાઓ
 વીસે વીસે વૈધટ રહો, તેના ત્રીસ વતીપાત;
 રાથીપર ધરણ પચાસ, કાશ્વારે ખેતરમાં હાં

મરને ગહિદાન દેવે તોય

નાવે ધીજના ધરમ સમાન.

ધાઓ

વાંચે વાંચે વેદરે હાં, મરને પદે કુનાવ નવાજ મુજરે.

મસીદે ચડી રેહાં મરને મુસ્લાં પુકારે.

તોય નાવે ધીજના ધરમ સમાન.

ધાઓ

જપે જપે જાયરે હાં, મરને સાધે સરીદા;

સમાધી ચડાવે અસમાન ઉધે મરતક યદ રે હાં

પ્રભુ મરને ભુંગર તપ સાધે,

તોય નાવે ધીજના ધરમ સમાન.

ધાઓ

બુધવારી આઠમ હા, અમાવાસ્યા કરોડ કરોડ

તમે સુણો પાંચ પાંડવો,

ખીજ ધરમશી હું ક્યો વખાણું

ધાઓ

ભજન.

સતો ઉમાને આશ્રમે નારજી પધાર્યા.

ત્યારે સતીએ દીધાં સનમાન

રૂઢ માળના પરસ પુછ્યાંજી

એવા ઉમાને પરદેશ દીધારે;

હે સતો સતી ઉમીયાંજી શીવજીને પુછે

અમને ભક્તી કરીને બતાવો

હે શીવજી અખંડાનંદ તમે કેવાઓ છો

મારે જન્મ મરણ અવતારરે

હે શીવજી ભક્તી તણો અમને બેઠ બતાવોરે

મરે રહાયે આવે ધત્તમારે

સતી૦

હે શાવજી જનકી મંગા તમે જટામાં રાખોછોજી
અને બાર કેવાઓએ બહાવ્યારી.

હે શીવજી નીજરી નારીને તમે વશ થયાછોજી.

લેના પ્રેમ રસ જોયો ચાખી

સતી૦

હું દેવી તમે સ્ત્રી અંચ અસાનનુંજી

તમને અજર પ્યાલો કેમ જરશે

હે દેવી કહેતો કુમેર ભાંગરી કરી ચાપુંજી

તમને મહા મંત્ર કહ પેરે આપું

સતી૦

હે દેવી તમારા પીતાનું મસ્તક છેદ્યુંજી.

અળ પતી બેઠા કીધોરે.

હે દેવી સતીરે સીતાનું રૂપ ધરીને

તમે રામ રાજ કરી ભાગ્યાજી

સતી૦

હે દેવી ચૈદ લોકના કરતા હરતાજી

તેતે પરી અહા તે નવ જાણ્યા

ભક્તિ બાપો નીકર પૃથ્વી ઉઘાપું

હુતો જુગમાં કરું પુષ્પગરરે

હે શીવજી ચૈદ લોકને પરશે કરૂંરે

મરને જાણે સરજનહાર

સતી૦

હે સતી બહા વિશ્નુ મહેશ મળીનેજી

સતીનાં વચન જુણીને વીચારયારે

હે શીવજી મહામંત્ર કહ ઉમાને આપ્યોજી

જ્યમને વાળ મોતે શીદ માગે

સતી૦

સતી કરીહર દેનું હાથ જોડીનેછ
 સતી ઉમાને આશ્રમે આબ્ધારે
 હે સતી મહામંત્ર લાઇ ઉમાને આપ્યોછ
 તેના જશ સજ્જ ધરમે ગાયા.

ભાગન.

પ્રથમ ગુરુ મારા દેવ ઊરેછ
 ખીજો મારે અલખનેરે આધાર હાં
 સંગતું પરીએ અંગરવા સાધની હોછ
 સાધુ મળે ધરમ દનાણ હાં
 ઉજળા દેખાને નમ સગીએ હોછ
 અને ઉજળે હોય વણાસ હાં
 પેલા સારા પીઠે ભુરારેછ.

પ્રથમ૦

તજ મન તેનો સંધાત હાં
 પોત જોધને રંગ પ્રાનીએ હોછ
 લાવે હંડી ભાવ સભાતહાં
 રંગભુહારે વીરો શું કરે હોછ
 હોય કાળો ઉત્તે કપાતહાં

પ્રથમ૦

પ્રથમ૦

પુંદી ચમ માતા પૃથ્વી હોછ
 એને વાઢી ખમે વનરાજ હોછ
 કંઈ વચન એલા સત સહોછ
 અને નીરં સાયરે સમાય હોછ
 કેળે કાંતાને સંધ કર્યો હોછ

પ્રથમ૦

અને કાંઠા ફળને ખાયરે હોજી
 એમ નગણા માણસને પરમોદીયે હોજી
 પોગળ પોતાનો જાય હાં
 વગર કસોટા એલા સત સરોજી
 તેને સોંપીએ ગરથ બંડર હોજી
 આંખો છડો એમ બોલીઓરેજી
 દેજો દેજો સતગુરના ચરણમાં વારી

અથમ૦

અથમ૦

ભજન.

કાટવાલ ઉભો ને મોહું માંયરે
 માનેતી સણી વાય ગ્રીલો હોજી
 સોના રૂપાનાં તોળલ બાળેક ભાનોજી.
 મોતીડના ચોક પુસવો
 માનીતી સણી વેલા પધારો હોજી.
 ભાત ભાતના તોભલ ભોજન નીપજવોજી
 ભાત ભાતના પાટલા ટળાવો
 મારા ગુરૂજીને ભાવે જમાડે હોજી
 મંગા જમનાનાં તોળલ નીર મંગાવો-હોજી
 નુસ્ત સુસ્ત પાણીઆરી
 એ સાધુડને નીરત્રે પીવડવો હોજી.
 સોના રૂપાના તોળલ કાટ ચલાવોજી.
 ફરતી મંદીઆની ખાઈ.
 વીસ મારા રણવી ગ્રીલો હોજી.
 આંખે ઓરડીએ સંતને તોળલ પોસડોજી;

દોહ૦

કાટ.

કાટ૦ ૨

કાટ૦ ૩

કાટ૦ ૪

આજ મારે મંદીરીએ અજ્યાણાં છે
 આસો સાવણ બાદરવો ગાળે હોય.
 ગુરૂને પ્રતાપે સતી તોગલ બોધ્યાય,
 મારા સંત અમરાપર માલો;
 હસાધુગને ફરી તેજવે હોય.

કાદો ૫

કાદો ૬

ભજન.

ક્યાં ક્યાં જઈ ચડે છે મનનું ક્યાં ક્યાં જઈને ચડે છે,

એક ઘડી કદી શાન્ત ન થાતું શું દી ઘાડ ધડે છે. મ૦

પોહોને પાતાળે તું કાલુમાં આકાશે અચડે છે.

સમજે સાર અસાર પાપ, જઈને કુવામાં પડે છે. મ૦

પગમાં ખ્યાલ કરી ખુશી થાતું. પલમાં પાપું રહે છે;

કરતાં જન જહેરમાં કરતાં. તેજ નને નડે છે. મ૦

પરના મુખથી નાહક બળતું, નિયતીન શું બળડે છે.

ઘડીમાં વળી પરતાતું પાપથી ને ઘડીમાં તારૂં ઘડે છે. મ૦

મિથ્યા માન અને સ્વમદથી, પુલા તું શું સડે છે.

જન્મ મરણને દુષ્પ આ બચતું સંકળું તારા વડે છે. મ૦

આ જગમાં સૈજન પર કેતું તારૂં રાજ કહે છે;

કરી વશ તુને કાઈ વીરલા, હરી પદમા તો જડે છે. મ૦

નરસીમંતો.

મેલન તારી માગારે આડે પોહાર મુકું નહી,

કાઠી અંગે કાળા ચિતડેથી હું મુકું નહી ટેકું

જેમ પપીયા પીયું પીયું રહતો રાખી ટેક;

સરસરીતા જળ યદી પાંચે ન કીધું એક;
 તેમ જપું તુંજ નામને વ્હાલ ધરી વીંશક;
 ખીંજ ખંધા ચાળારે તેને કને દુકું નહી,
 જેમ લઈ શીર ખેડણું પનીહારી પંચ જાય,
 ખેલે ચાલે કર તાળાલે, મુસ્તાં ખેડ માંચ;
 તેમજ મારી મુસ્તા લાગી, ત્રીકમ કર પાપ
 વગગે વીંધ્ય વાળાને, તેને માથે થુકું નહીં;

સરીખાધનું.

ભજન.

સરીખાધમે સન આહરીઆને, જાતના છે કુંબાર રે;
 બોંમાં ગળાવ્યાં જોણે ખોયધાને મેવા તે સમનું વામરે (૮૬)
 સરસવતી સારદાને વીંધવું ને ગણપત આશુ પાપરે,
 વીજાને નામે વાવરે તો તરીને ઉતરશે બવપારે યરી ૧
 સમ કહે તે પર કંશજ દોષને પ્રેક્ષાર દાંદે તેના પ્રાણુરે,
 ચોકી ફરે એના શહેરમાને જોતાં ફરે કોઈ જાણુ રે; શરી ૨
 શરીખાધ કહે સમની બકતીને નીશ્ચીન લેતી નામરે,
 અજીનુ ભજન ફરે એકાંતે ને ગમન જાણુ કોઈ ગામરે શબ્દ
 કાચા હામતો કુંબારે ધરીઆને ખેસી નીની ખાહરે:
 મધ્યે બચ્યાં આપ્યાં મહાગરી કરાને;
 માથે મેલ્યો છે ઈમાર શરખાધ
 મધ્યે ખડક્યાં ત્યારે મહાગરી નોતી ને,
 પાવતી બચાને ગદતી પેરેને;

જોદરને ભરીને પાછી આવી ત્યાં નગડે બચપત્ની નેહરે. ૪૦ ૫
 વાચા વિનાતી ફરે વિલખતી ને હરી નવ બેસે હામ રે,
 હાકને બાંક હાકિ કહેને ધડીક ધરમાં ને ધડીક બારે ૪૦ ૬
 શરીઆદ કહે છે તુને શું થયું બાદને ઘેલી કરેછે ગમનરે,
 બેસતી નથીને બારણે ગય છે કયા સાંભળને કનરે. ૪૦ ૭
 શરીઆદને મહુઝારી સમજાવે છેને હલમાં વાંચેછે દયાધરે,
 અંતર વેદના ઉપની મારુ બજે છે નીમાત્રમાં બાજરે. ૪૦ ૮
 પછ્યાડે પ્રલાદ આવીઆને સાંભળ્યું રામનું નામરે,
 હું આવ્યે નીંભાડે કૈલજનેરે હરણા કંસની આણ રે:

શરીઆદ ૦ ૯

સાંભળી પેલાદ આવીઆ ચાલીને, શરીઆદ ફરે ઘેર રે,
 આમાંથી બચ્યાં ઉગરે તો સાચુ રામનું નામરે. ૪૦ ૧૦
 શરીઆદએ પંજી શીખર દીધીને પેલાદ ગયા એને ઘેર રે,
 ચાલીને મોત આવ્યું ત્રણે જણાનું,
 શીદને ચીંતા કરે છે રે, શરીઆદ ૦ ૧૧
 ચદતા પંદાર ચાર વીત્યાને, ભડે ઉઘો રો બાણરે,
 સાર લેને મારી સામજાને હુતો વાલા કરં છું વપ્પાણરે ૧૨
 પાક્યો નીભાડે પાણુ પેલાદ ન આવ્યો,
 શરીઆદ કહે છે સાચરે,
 પરમપત તો જીને પોકારે ને જાગોને રાગ મહાજોય ૪૦ ૧૩
 પ્રલાદ આવ્યાને પલંગ બેસાડ્યાને મળીને દીધાં બહુ માનરે;
 જુવેને મેદની જોવા મળીછે તેનોનું સાંભળ્યું કનરે. ૪૦ ૧૪
 જુવેને મેદની જોવા મડેછે તેનોનું સાંભળ્યું કનરે ૪૦

પરજાપતનો પાતર વગ્ગડેને, હાંડલા લઈને હાથરે,
હસતાં રમતાં બચ્ચાં બારણે નીકળ્યાં બારણે નીકળ્યાં,
ને સાંભળે એમ સારરે. શરીબાઈ ૧૫

બીલાડીને પંડી બચ્ચાં ધાવેને આ બાળે એમ સાથરે
બળતામાં વાલે એને ઢિગારી લીધાને,
હરીને હગ્ગર હાથરે.

પેલાદ કહે છે આનો પ્રભુજી સાચાને,
ખોટા હરણાડંસના ખેલ રે,
મનપ્યા જનમ મને મારો જે આપ્યો હતોને,
મેલો મનડનો મેલરે. શરીબાઈ ૧૭

તરત હરણા કંસે પંડિત તેણ્યાને લાલુનો બુલે આ નામરે,
પત્રો અક્ષર એ તો મરાજ માંડોને રેશે હરી સમરે. ૧૮

કંસ કે છે ખેટા તેં કુંકું કુંકું બહુ કામરે,
સોનલા પર તુંને સાખદું આપુ ને,
તું મેલી દેને સમનું નામરે. શરીબાઈ ૧૯

પેલાદ કહે છે બાપું હું નહીં પુત્રતારોને તું નહીં મારો તાતરે
રામના નામ વીના રજને શું કરને,
એ ખેલ્યા રામયો વદાસને. શરીબાઈ ૨૦

ભજન

એવા સતગુર નોધાયોનો આધાર,

એકલાને ખેલી લાગ્યાના બેરજ—

હરે શ્રી મન જગદે દો રમવા આલ્યા ત્યારે.

ભુપત સંધ એના બેરે.

દ્યને દોટવી હરીએ જમનામાં નાખ્યો ત્યારે,
કાળી નાર્યારે લાવ્યાછરે.

એ૦

તરે હરણા કંસને લાથે હણીએ ત્યારે.

સંત પ્રલાદ એના છોરે;

પેલાદ કારણ થાંલ ધખાવ્યો ત્યારે.

થાંલ ધારીને થયા બેરે.

એ૦

કાલવા ભગતને જ્યારે સંકટ પડ્યું ત્યારે,

ધ્યાન એકાંતે જઈ ધર્યુરે;

ભાઈ કાલવા ભગત વિપર કરણા કરી ત્યારે;

દરશન દેખને દેવલ કેરે.

એ૦

આમુના નર નમે અનેક ઉધાર્યા ત્યારે,

મુજ રંગપર કરો તમે મહેરે,

કહે રતીદસ સતો ભાણુ પ્રતાપે ભાઈ,

ભગવાન થાજે એના બેરે.

એ૦

ભજન

મારમે મત્યારે મારમે મળ્યા,

આજ હરજી અમને મારમેડે મળ્યા.

(૨૬)

દુકાંતે કરીને અમને જોડાવ્યાં

મુણી સામગ્રીએ કમળ્યા.

આ૦ ૧

બડખડતા મુખ ચાલી આપ્યા,

ખાગવા માંડ્યા તો નવ ખસ્યા.

આ૦ ૨

અમે કહ્યું કે આમ શું કરોછે,	આં ૩
તંદુરૂંવર આવડ શું ચર્યા.	
લાલ અમ ઉપર કરો શે લાગો,	આં ૪
શું સમજી ભાગ્યા છવા.	
એમ કહી કરમરીને કરી પીતલી,	આં ૫
ત્યારે દેખના દીન રચ્યા.	
એ પુરપનો સંગ છે વ્યથો,	આં ૬
ખીજા પુરપને સંગ બરચો.	
પહેલાં અતઘ ને અતઘ સ્થેત,	આં ૭
હવે અમારો સંગમાં ભર્યા.	
વંદાવનની કુંજ મલ્લમાં,	આં ૮
રંગ ભોગ રમવા વિઠલ ભસ્યા,	
આજનો દીન આણુંદનો ઉચ્ચો,	આં ૯
ફેસલાવત્તામાં તરેત ફર્યા.	
વ્યાસ વલ્લભનો નાથ પ્રસન્ન થયા,	આં ૧૦
ગોકુળમાં પડી પ્રીતિ પર્યા,	

ભજન

ગર હું માંવવને મળવા, ધરમાં લાગે છે કળહળવા,	મં ૨
ખાનુ કાઠીને નહિ દળવા, સગાંને મેં માંડ્યાં ડળવા.	
હરખી હું હરજીને દળવા મેરાં માત તાત લાગ્ય બળવા.	મં ૩
વ્યાસના નાથનું લાગી ડળવા મારી જળરી જન લાગી મળવા.	મં ૪

ભજન

સન વેપારી હરી નામનારે, જને નેપથ્યે તે વેપારી-જને (૨)

અવસર એવો નહીં મળે, હોલી વખતના ફેરા-છેલી (૨) સં૦
 ચઢેલ લોક ચક્રોલતારે પીડની પેડે ફરસો છૂ પીડની (૨)
 જેમ કુંવારના લાયમાં, આખર કહી ઉગરસો છૂ-આખર (૨) સં૦
 સતસંગ તમે નર વેગળારે, તે નર બરમે જુલાં છૂ-તે નર (૨)
 કર્મ ધેનમાં ઘેરાઈ રહ્યાં હોલી પગડીએથી પુલ્યા છૂ-હોલી (૨) સં૦
 હેતે હરી રસ વહોરીએ, હરીજનને હારે છૂ-હરી (૨)
 તે નર પાછા નહી પડે ચોરસીની ધાટે છૂ ચોર. (૨) સંત૦
 શિવ સતકઠીક વહોરીકરે ધરે પ્રેલવાટે પીધુ છૂ. (૨)
 કપીલ આદી મુની નારદે મન બારે તે લીધુ છૂ-મન (૨) સંત૦
 ભગવા ભવસાગર મધે જેણે સનસંગ લીધો છૂ-જેણે (૨)
 ખરી સહદેવ એમ આચરે નહીં જુગા ઘડ બાધો છૂ-(૨) સંત૦

ભજન

અવસર તેણે પણ પણ જાવે, સુતે તુજ તીલં કયું આવે;
 તેરે શીર જમસા બેરી. ભજન ખીન ઝાક ગતી તેરી-ટેક.
 ખડે ખડે સવલસે રાજે, જ્યાં કે આગે નોખનાં બાજે,
 છૂત્યા સખ લોક દે કંકા સોલી ખાલી કર ગમા. લંકા—અવ૦ ૧
 પુષ્પકી સેજ પર સોભા, સલામી દ્રષ્ટ સોં જોતાં,
 કંચનકી દેહકી કાંતી, જરી તન અગનીસે જાતી—અવ૦ ૨
 કેતે ચાવતી જે જુપા, મીલ ગયે ચેહમેં રાખા;
 અંતરમેં જંગલકા બાસા, જુડી હય જંગલકી આસા—અવ૦ ૩
 અષ્ટાંગની યોગકુ સાપે, નાહીં તે આયું બલ વાધે;

અમર કર આપકે અંગા, હોહી કાલે કર દયા ભંગા—અવ૦ ૪
 અપતક! પાન તું કરતા, વિમાને ખેડે શરતા;
 સુરપ કાલ લે ધાયા, તાંદી તે જુહી હે માયા—અવ૦ ૫
 જેસા હે પાણી પરપોટા, ભરસા દેહા ખોટા;
 તાંદી તે વીલંબ જા કીજે, આધુસંત સમરસ પીછે—અવ૦ ૬
 મેરે તો સમસે મીલના, જહાં નહીં કાલકી કલના;
 જૈસે મેં નિશ્ચે કરમવતી, મીલે દેવા આપ મુર જાની—અવ૦ ૭

ભજન

મન વણગારે, અરધે તું આખોરે જ,
 આવીને રયોરે કીમો વેપાર;
 ભજન તું બુઝોરે, પ્રાણી ભગવંતનુરેજ,
 તે તારો એજે ગયો અવતાર. મન૦ ૮૬

મન સરીખોરે પદાર્થ પામ્યોરેજ,
 પામ્યો કાંઈ સુંદર દેહી સાર;
 મુરીનર મુનીર, જોને મનજે સદા રેજ,
 તે તું પામ્યો આ અવતાર. મન૦ ૯

આરે સંસારમાં શ્વો સોદો કરલીયોરેજ;
 વણુકીને ભયાં વિપત્તા વહાણ,
 ખેલણ વારોરે, પ્રાણી તે ખોટા ક્યારેજ;
 તે નાવ ઉતરશે પાર. મન૦ ૧૦

સતયુર સંતરે, પ્રાણી તે મેવ્યા નહી રેજ,

આશ્યો આશ્યો અસુરાં કરી ચાલ; મન ૩
 માણુક મેલારિ, પ્રાણી પથરે પડ્યો રેલ,
 તે તારો મુખ ગયો મુડી આર:
 કરના હોય સોરે, આ પલ રસલીઓ રેલ;
 તેમાં કાંઈ ચીજનું ન કરજો લગાર:
 કહે રવી દાસરે દાવ મત : બુદ્ધિરેલ,
 નદી કાં આયડ્યો વારંવાર: મન ૪

ભજન

જન મુખમે રીયા રામ ન ચુમ્યાં, તીન મુખમે તો હુલ પડીરે.
 પીક તેરો જન્મ જવન તેરો, પીક હે પીક પીક મનુષ્યો દેહ બરીરે;
 જવત તાત મુખે નદી તેર, કયું જનમો તું પાપ કરીરે. જન ૧
 રામ નામ ખીન રસના કેમી, કરો દિનકા દુકમ દુકરીરે:
 જન નેન વ પ્રભુરૂપ ન નિરખ્યો, જન નેન નમે હુલ બરી. જન ૨
 રતન પદારથ જનમ મનખો, આવત નદી તો ફેર ફારીરે:
 અખ તેરો દાવ ખન્યો હે મુરખ, કરના હોયસો લેને કરી. જન ૩
 હાથ પકાર કીયો નદી સુકત, તીરથ દુગન બરીરે:
 ખીમ કહે તું બુલો આગો, ખાલી તેરી ખેપ પડી. જન ૪

ભજન

તનબર મુખીઆ મેં કાંઈ નવ દેખ્યાહ.
 એવા છરે દેખતાં નર દુખીઆ ગેરે લાય.

પ્રધી બી દુખી અમરે પલુ દુખીયા હેય.	
પતન પાળીને ધણેરાં દુખ હોય.	તન૦
સગ્નખી દુખી પ્રતન પલુ દુખીયાં હેય.	
નર નારીને ધણેરાં દુખ હોયા.	તન૦
ચંદાખી દુખીયા સુરજ પલુ દુખીયા હેય.	
નર લખ તારાને ધણેરાં દુખ હોયા.	તન૦
જેગીખી દુખીયા જગમ પલુ દુખીયા હેય.	
સન્યાસીને ધણેરાં દુખ હોયા.	તન૦
બહાખી દુખીયા વિશ્વ પલુ દુખીયા હેય.	
શીવ શક્તીને ધણેરાં દુખ હોયા.	તન૦
મહાંદર પ્રતાપે જાતી જોરખ બોલીયા હેય.	
ઓમ પરીચક્ષને બન્ને તે નર સુખીયા	તન૦

લજન

ગોળા ફોડી રે ગોળા ફોડી	
લુઓ જસાદા ગોળા ફોડી.	ટેક.
છના માના મારે માખલુ ખાધુ.	
ખસ તો પીધી થોડી થોડી.	જુ૦ ૧
ગાયની ગમ્માળુમાં ગોળીંદ પેડા.	
વાછડીને ખની છોડી.	જુ૦ ૨
ગેડી ઉંચા શીકામાં બેસવી,	
તાલુકીને નાંખ્યું તોડી.	જુ૦ ૩
નીચાની બમ બનાવું તમને,	

આવ્યર તો કાળી કામળી એવી

બુ. ૪

તીકમ તમારો તોફાન કરે છે,

આસ વલ્લભ કહે કરનેલી.

બુ. ૫

ભજન

પ્રભપતિ કે છેરે ગોવિંદ મારી કાણુ મતિ,

માંવરી જાણ્યાં રે ઉચારે મારી વતી

(દોહ)

છનાં સ્મરણ કરતી હતી પેલાદ આઘ્યા પ્રાસ;

અરધી સતની આણું દીધી શમ તારો લીધો વિશ્વાસ;

અંત સમે આઘ્યારે ભુગના તમે જતી. પ્રભપતી૦

પ્રભાતે પેલાદ આવશે તીલાડો ખોલશે નાથ,

સાચા મોટાની સાધુ પુણ્યે અમે કરશું આતમ પ્રાટ;

પ્રતીત તારી જાણેરે ભુગમાં હારી આશે. પ્રભપતી૦

કુંજ કારણું કુંભમાં પ્રગટ્યા રાખ્યા સતીની લાજ,

દારીનાં દુખ હોયલાં જાણી આવો ગરીબતીવાજ;

દસ ધીરો કહે છેરે ભુગમાં રહેશે સેવા સતી. પ્રભપતી૦

ભજન

મેતો ભેયું નખતપર જાગીરે, ઝાલરી ઝાલણું જાગીરે,

રરીઆ કમલસે ઉપનો લેઈ, રહે કમલમાં સહેલા રમે;

સરતા કમલમાં સનેસ કરે, તેતો તરવેલમાં આવી ખોલેરે, આ

સવના થોડા સાધુવારીઆ કરી લેખામ;

પ્રેમના પેશાદ માંડીઆ એવો સંધારો મનુર મુગલુ. આ૦

સતના રમે ઉરમાં લીધા, બહુ નામીએ મારયાં બાણ;
 વીસર કરતો માતરે વેદના ધણી મારી અગડમાં પ્રગટ્યા રવીમાણ;
 પ્રેમના પદા લખાવીઆ, સુરતા કરે મારી રયામ;
 દાસ જીવણ એમ બોલીયા, ગુરુ હવે દીક બતાવ્યો ઠામ. ૩૦

ગીરધરનો આખખો!

હાલતાં હરીને આલતા હરી ઉડતા હરી કે,
 સુરતા લાંગી તું સમરી લે (૨) તેની બોલામે જે;
 ત્યાં લગી આત્મા અંગમાં છે,
 ત્યાં લગી હરી હરી તું કે. ૨૬.
 દ્રષ્ટ પદારથ સરવે બોધું ને આત્મા તો અખંડ છે;
 કહી પતંગને બ્રહ્મા લગણ (૨) એને ચકરનો બે. ૨૭.
 બીધા સરખું નામ હરીનું સદૃશ શકે તો લે;
 દીધા સરખું દાન છે અનનું દદૃશ શકે તો દે;
 બુધાની પણાં તમે જાણતા નથી, ને સાચા તે વિનાં બે,
 એક છે અંન ખીલું હરીનું લગ;
 તારી સાનમાં સમજ લે. ૨૮.
 એક દસાએ એવો આવશે દીવા વિના નાગાં વાગશે,
 એક દીન પ્રાણી એવો પણ આવશે,
 તારી સમસાન ધખશે મેહ. ૨૯.
 સંસારીયાના પ્રપંચ મેલીને સેતુગુરને ચિરગુર;
 ગીરધરદાસ કહે હરી પ્રતાપે, એક સતગુર સાચા છે. ૩૦

ભજન

આતમરામ ઘટ ઘટ રમે છે આતમરામ (ટક)
 ગુર તખ્તપર આપ નીરજન તકીએ દરસે તેજ;
 અખંડ અલગી આવે તે જાવે અતીનાશી પ્રગ;
 ભરમગુફામાં ભરજ વાગે તે સમજ ગુર મમ સાને;
 મેહેરમ મોતી માંડે આપેજ સજદ હે પવતે પ્રગટે ભાણી;
 જેમાં રાત દીવસ ન ભામે નહિ પુણી અસમાન.
 પવન પાણી નીગમ નહી જેમાં તેજ દીસે ઉનતુની ખ્યાન.
 શબ્દ રણકાર સાને સમજાયે અનહદ તેજ અપાર.
 જલમગ જળમગ જોતયું પ્રગટહે નીરખો પુરખ દેહાર.
 જે નર સતગુર ચરણે પોચ્યા તેની મીટગઈ ચીરે ખાલ.
 દાસ કુંગર કહે તે તો પ્રલય પામે નહી.
 તેની અલખની ફરે આશુ.

કબીર

ન ગુણી કાયા તેરા ક્યા ગુણ ગાનું મહેલ રચ્યો તેમાં રહેન પંઉ ટક
 દહી દુધે શું પંડજ પાળ્યો તેને જાને જંગલમાં જાણ્યો;
 એ સીરે સુંદર મહ્યા હે તેરી જલ જલ હો ગઈ ભરમકા ટરી. ૧
 ખાંધ ન પાપ સમારત વાધા તારીર ચન ચેછં મારે કાગા;
 તેલ પુલેલ લગામત આગા સોતન જાળ્યા કાપટકી સંગા. ૨
 જ્યાં મુખ આવત પાનકી બીડી તે મુખમાં તેરે સંગ કાડી
 કહત કબીરાજ સમ મન મેરા એહી હવાલ હોમગા તેરા.

अपघयो.

साधु मेरा लाधरे प्रेमने लक्ष्मि लड़ीये लोछ होछ—२६०
 भनने भारीने भरहन डरीये कांछ करवा धरीये;
 शील सतोछ धारवा धरी सतना यरवाभां वरीये—सा०
 आयुध जांधी न धुये आकरा संधीरा संधीर बलीये,
 दीलसामारे डगला लरी लुपत चुरे मलीये—सा०
 कुणसेवमारे लडवा डसरीया करीये.
 सीर मोटे सधुवर भये तेनां धाप न धरीये—सा०
 सतनी कमान बंधनीने, सीगां मेलाज करीये;
 पांभो लरीने तीर मोटीये माहेवाने मरीये—सा०
 धीना धडा अगनी पर धरीये प्रज्जवा न दधये.
 पांय कणाने वस करी छुटे छुटे करीये.
 स्वर्गभां सामैयां आनीयां त्यते अवधान करीये.
 लुतनाथ यरवा लछे अपघयो तेजभां तेज मेलवीये—सा०

गोरप.

अपसे क्या कई मेरा लाध भरववा गया जेत सन जाध.
 डसर डस्तुरी जातर भीलाया जग जुमनाका पाणी;
 राम लछमन लरी लरी लावे सीये सीताजाध—अ०
 पांय भरववा ओर पयसीस भरवली रहत हे सो वनमाध;
 धवन हे जेत अमांग भरववा यत्र यरी जाध अप०
 जेतरेका धणी जय आया जेतरेमे अधवय उला ओठ
 नगु तय तो लागी नये सुनुं तय यरी जाध अप०

તલખ તરવારી સમરણ દાલા આન નમીન ચડાઈ
 નુરત નુરતકા કરલ લલકા મરધેકું મીર હકાઈ. અખ૦
 આઠ કોટ આર દસ દરવાજા ઘેરી ગઢકી પાઈ;
 પાંચમે વાસ વસ ગઢ બીતર ઉસને લગાઈ લગાઈ;
 સત ગુર સાહેબ સન્મુખ રેવે ખેતર ખીજમેજ લાઈ;
 ગુર અલખુત ગોરખ બોધ્યા મોં ફેર વાઢ કરાઈ. અખ૦

ભજન

વરસે ગરની બીંદાએ અરમાના સધળી વાણીના ગુરક;
 (પુર પરાના (ટેક)
 રામના કરપ મેર ઠેરના અંધર આસન પલ શીવજી સપાણા;
 રામ નામનાં સાચાં કરીયાણાં વેરી દ્યો વરતુ પરખી દ્યો નાણુ;
 નવા વેપારી છે બુનાં છેરે નાણાં કીડી આંખમે હસતી સમાણાં;
 સોહં સોહં ગુરમે બગતર બનાઈ સાહેવાં એક છુંદ મેં સમાઈ;
 મચ્છંદર પ્રતાપે જતી ગોરખ બોધ્યા મુનો ગુરજી રીસ બેગપ્રલામ.

ભજન

રમના બેગી આપા મગરમે રમતાં બેગી આપા હોજી. ટેક૦
 ઇશમાં છીંચ વીના ચરિતન કેસે આપા. રમતા૦
 કચી માટકા કુંજળ બનીયા ને અગીરસે બરીમિલ અંક.
 નવ દરવાજા જે પુરશે વસ કીધા તેના દસમે દરવાજા વાઝા. ટેક૦
 ગગન મંડલમાં ગઢિન ત્રિપાણી તેનો ગોરસ વણું દુધમ પીમાણી.

સુરજે શોધીને માખણ વીરલે ખાધું તેની જામે જમત બરમાયા ૬૦
 ચાંચ વીનાના તે પખી ચારો યુગત હે શીયળ ઉનકી જાયા દોલ
 મજંદર પ્રતાપે જતી ગોરખ બેલયા ખાલયા સો નર પાય રમતાં

છોટમ.

જુઠડી માયાની મોહની મીઠી સ્વાદમાં એવી કોઈ નથી દીઠી
 પર જોતામાં મીઠી લાગેને ચીંતર માંહે અજુઠી
 પલકી જતા એને વાર ન લાગેને જોયો છે રમ મજુડી જુઠડી
 જાનીને ધ્યાની ગુમાની કરાવે છે પોતાના પાસમાં અજુડી જુઠડી
 હેતે હુલાવે હુલાવે લગાવે છે લગન અર્જીને પીડી જુઠડી
 ચારેને પાસ ફેલાઈ રહી મધ્યમાંથી લીધું જગ વીડી
 મોહની રૂપની વાડી ખીચી, પણ માંડી છે આંખથી અજુડી જુઠડી
 શ્રી હરી ખાવજી દાસ તમારો, હું છોટમ માયાના શ્રીડી
 દસે દીશાએ નીહાળું તો ભાસે છે

જેઠીદાસ ભજન.

કાયા કોટ લીધો ગદે ધેરી બદો કાયા કોટ લીધો ૧૬૦
 જ્ઞાન વેશમકી ફેળ અડીયાં જમ સત ગુરુ શબ્દ શુભ વા
 નેજા રેખ્યા તીજ નામદા ત્યારે ચોરસ દેરા દીયા—મદ્યંદ્ર
 સુરત સુરતકી નાનાં નોંધી પ્રેમ પવિતા દીયા
 પાંચ ઉમરાવ પચીસ પટરાણી ઉનડુ કપડ મંમાલા
 પટકો ચહેર હુલ સજ્યા તેને પણ માંહે ન ખાયા—૧૮૦

પણ ઉમરાવોને મારીયા જન્મ સારા શહેર ધુળપ
જેડીદાસે જન્મ્યા ત્રાસ મીટાયા શમશેર સાથાને દીયા—ગદ૦

ડુંગરીપરા ભજન.

કાચે ઘડે નીર ક્યું રહે ક્યું રેવે કાગળમાં પાસરે
ખગલા મોતીઘડું ક્યા કરે મોતી હંસ કરા આસરે
વસ્તુ જોઈ જોઈ વેરીએ એવી અવગુણ ન લાયજી
દીપક વીનાના મંદીર કેસાં કેસાં ત્રાડીકુ તાળારે
કીયા વીનાના જોગી કેસર જેસાં સમુદર આગરે
અધા આરસીકુ ક્યા કરે ક્યા કરે મુરખ માગરે
ઝાકર તસખીકુ ક્યા કરે તીનસે ટ્રાસ ઉમરાવે
પુત્ર વીના કીસકી માવડી કે
હસ ડુંગરપરી બોલીયા સખ જુગ સારા હે

(૨૬)

કાયા ૦

કાયા ૦

કાયા ૦

પીઠા ભજન.

હંસલાની વાટુ જોતી તારા પદાડની
આરે કાયામાં ઉગળુ ઉરેલાં વાતો કરે લેપારની
મેતવાળી તો કેની ન ચાલે ધારી આલે કીરતારની
ભવસાગરમાં રમવાને નીસાર્યા હાં રમત રમો નીસારની
સારા રમતો સાહેબ નીવાળે, છાંતી બાળ રખે હોરની હ
ધુતી ધુતી ધન ભેગુ કીંકુરે હાં,
માયાતો ઘાઈ આર નડી પાર નડી:

હંસલા ૦

હંસલા ૦

સચ કુટુંબ સહ વીગીને બેઠું,

આધુ દરે કોઈનો ભાર નહી

હંસલાં

ભુગ્ય તેમની જોશ જોવગરે, હાં ઓતપતે કાંઈ પાપ નહી.

પણિ ભગત કહે સરને પર પાંપળા હરી વીના ઓધાર નહી હં.

નધુરામ શરમા ભજન.

જુઠારે કયા રાણી જુઠું ન જોલો વદશે તારો ધન્યારો (રેક)

જુઠી કાયા જુઠી માયા જુઠા જુગ ભરમાયારે

અંતકાળે જનું એકધરે સરમ રેને ન પાચારે જુઠીં

આરે જગતમાં વહેલા વગરો આવી ભાવડમાં ભરમા

અમાં કુટુંબની લાલચ લાગી તરીયાને જોલે બાધાળા જુઠીં

આવી પદારથ મોટું પામ્યા ભજન કરી લે ગુરુ દેવાના.

દુધપુત્ર ધર અંતંબન લક્ષ્મી દુગ છે તારે સેવાના જુઠીં

આરે જુગમાં કંઈક નર થયા હાથી ઘોડાના ચડનારા

ધર ભીંતર ગુણુ મલે નધુરામ અહીં નથી કાઈ રહેનારા જુઠીં

ભજન

તારી અકળ કળા નવ જાણીયેરે જાના

અકળ કળા મેં ઓળખાણી રેછા

પરથમ તો પેદા કરીયાં, પરન જગરે પાણી રેછા,

બહુ નામી તાર બીણુ બીજે.

અનમે રમતો આણી

એક બોલે બીજે બોમડો, એક દેવ દુલે ઘણી રેછા,

એકને માથે ચમર ખીસાડે, દુનને લરે ધર પાણી. મેરે ૨
 ઘાન્ટોડા કામલુક દીને, જરા મરમુ ના હોજ.
 ધડી પાપમાં લંબા પદમળી, કહેવાન રાખી કહાણી. મેરે ૩
 સુરતા રખોતો એક સખ્દ સુનાવું વાણીરજ;
 દ્રવ્ય દર બેડી લખમલુ બોલશે;
 અનુભવે રમતો આણી. મેરે ૪

ભગન

માયા તો મસ્તાનીરે મોજા જન મોટા મોટા;
 હુટાયો એક પગમાં, વેરાગી ભોગીઓ બોટા-ટેક.
 જટા વધારીને ચપોરે ભોગી, રાખ ચોળીને ફરે રાન;
 ભગવા વચ્ચે વાળે લંગોટા, પછી આરોગે સુરાપાન.
 ગાંજો ભાંગ પાનિર કાઢે ધુનીયોના ગોટા- માયા ૦
 નાહ ધોઈને બાવો સરીરને નીરજે, ફરે મગન મસ્તાન,
 આરતી વેળા જ્યારે માણસ આવે, તેની પહેલાં યાય ગુલતાન.
 તાન તો લઈનિર માહે સરીગરે. તાણે આડખંચ બાંધે દેશ;
 દાંતો વીકરાણીને બુએ દરપણમાં એ દેવી વેરાગીના વેશ,
 ધરો ધર ભટકેરે લાજ દીણા લગોટા. માયા ૦
 બાવો તો એકને બે ત્રણ ઝેરાં બે ચાર પાંચક બાળ.
 પ્રામારે સાર બાવો ધુણી ધકાવે, પછી ફટી કાઢે કપાળ;
 પરાયા માલ ખાઈનિરે, વધારે કપરીના પોટા- માયા ૦
 આગે વેચીને બાવો વ્યાજરે આપે, બનાવે મેડીને મઠ,
 જ્ઞાન પુછતા માગેરે ભાડે, રંડી કરીને ઉઘાવત લઠ;

દુઝાના પોટાણારે દુનીયામાં કાડે કાટા.

માયા૦

અડસઠ તીરથ કરીતેરે આલ્યા, તોયે ન ગયો મનનો મેલ;
મંદીર બાંધીને માયરે રાખી, બધરાં છોકરાં દોરાને વળા બેલ.
ખેતીવાડી કરનારે હવાલ એતા ચયા ખોલ.

માયા૦

રાગ સોરઠ.

મેરે તો આજ સાચે રાચે હરી,
સાચે સુદામા અતી સુખ પાચો, દરીદ્ર દુર કરી.
સાચે લોધીકકે હરી હાથ બંધાવે માર ખાધી તે ખરી શરતો;
સાચ વીના પ્રભુ સ્વપ્નામે ન આવે, મરો તપ તપસ્યા કરી;
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, બલ જનકે ગડી ગડીર.

રાગ સોરઠ.

કહેતું દેહ ધરી, ભજન બીન કહેતું
ગર્ભ વાસકી ત્રાસ દેખાઈ, વાઈ પીડ ભુરી
લોક અચન કરી બાહર આયો, અમ તુમ તુમ ભલ પડી;
નોખત નગારા બાજે, બંધત વધાઈ કુટુંબ સખ દેખ હરી;
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, જનની બાર મરી.

રાગ સોરઠ.

રહતા કયું નદીરે હરી નામ, તેરે કાડી લગી વડી દામ;
નરેલી સુર મનક દીની, બીન બુમરે વે દામ,

રહતા૦

બાલપણે હસ ખેલ ગુમાવો, તરણુ બચે બસ કામ. રટતાં ૨
 પાવ દીધા તો તીરથ કરને, હાથ દીધો કર દાન. રટતાં ૩
 નેન દીધા તોયે દરશન, અવલુ દીધા મુનજ્ઞાન, રટતાં ૪
 દાંત દીધા તેરે મુખપટ્ટી શોભા, જીભ્યા દધ બજ રામ. રટતાં ૫
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નામ, જોયો જીવનો વે કામ. રટતાં ૬

રાગ સૌરઠ.

જલ ભરન કેસે જાઉરે, યસોદા જલ ભરન કેસે જાઉ; યસોદા
 વટેને ધાટે પાણી માગે, મારગમે કેસે પાઉ. યસોદા
 આની કાર જંગા આની કાર જમુના, ખીચમે સરસ્વતીમે નાઉ;
 અંધાગનમે રાસ રમ્યોહે, નૃત્ય કરત મન ભાવુ. યસોદા
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નામ, જોયો જીવનો વે કામ. યસોદા

રાગ સૌરઠ.

કાન કહેડું મારો મોઢ દીકરી, કાંકરી, કાંકરી, કાંકરીરિ. ટેક.
 ગામે બેસો તેરે અખી હોઢો; આમે ન રહી ધર અખરીરિ.
 પાટ પીતાંબર કાના અખી પહેરનાં આમે ન રહી કરી ધાખરીરિ.
 મેડી મહોત્ર તેરે અખ હોઢો; આમે ન રહી ધર અખરીરિ.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નામ, જોયો જીવનો વે કામ. ટેક.

રાગ સૌરઠ.

સાંવરા રંગ બીનોરે સાંવરા રંગ બીનો,
 માંઢનીમે ઉભા ખીહારી મહાશય સાંવરા. ટેક.

કાથો ચુનો લવીંગ સોપારી, પાનમેં કહુ દીનો
 હમારે સુખ અતી દુખ લાગે, કુખલકું સુખ કીનો સાં
 મેરે આગન રખ કદમકા, ત્યાં તલ હિનો અતી ચીનો સાં
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, નેતનમે કહુ લીનો સાં

રાગ સોરઠ.

સખી મેરો કાનુડો કંલજેકી કોરહે,
 મોર મુકુટ પીતાંખર શોભે, કુંડલકી ઝકઝેલઃ
 સાસુ ભુરી મેરી નાનુંદ હીલી, છોડે દેવર ચોર.
 યનગાળનકી કુંજ ગલીતમે, નાચત નંદ કીસોર, સખીં
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ ચીત ચોર, સખીં

રાગ સોરઠ.

કાઠકી બીરી જોલો મેદલો મેરો હુડે,
 છોડ કનૈયા દોદાણી હમારી, માટ મલીકી કાના મેરી તુડે.
 છોડ કનૈયા ચીર હમારો, કાર જરીકી કાના મેરી હુડે;
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, લાગી લગ્ન કાના મેરી નવ હુડે

રાગ સોરઠ.

જાન્યો મેં રાજકો વહેવાર,
 આધવચ મેં જાન્યોલી રાજકો વહેવારઃ ૨૬.
 આંગ કટાવો લીંબ લગાવો, આવલકી કરો વાડ. આધવચ.

ચોર વસાવો સાહુકાર હાથો, નીતી ધરમ રસ પાર. આધવજી
 મેરો કલો સત નદી વળણો, કુળજીને કીરતાર. આધવજી
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, અદ્ભુત દરબાર. આધવજી

રાગ સોરઠ.

કારે કારે સખસે છુરે, આધવ પ્યારે કારે કારે સખસે છુરે;
 કારકો જીસવાસ ન કીજે, અતીસે બુલ પરે.
 કાલી જાત કુળત કીજે, તાકે રાગ ઉગરે. આધવજી
 રયામ રૂપ કીજે ભમરો, પૂલકા પાસ ભરે. આધવજી
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, કારે રાગ બગરે. આધવજી

રાગ સોરઠ.

માઠ તેરો કાન કાણુ ગુણુકારો, જાણી દેખું તખલી કારેલી કાણ;
 ગોરો પાવો નંદ ગોરી જશા મેયા, ગોરો બલિભદ્ર બધુ તાહરે.
 કારો કારો મતકર ગુણુકારો, એ કારો સખ અજકો ઉજ્યારો. મા
 જમુના તીરે તીરે ધેન અશવે, મધુર બનસી વંત્રવન વાણો. મા
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, અદ્ભુત મોહી આધુત પ્યારો. મા

રાગ ઠાનુડો.

આજ મેરો ભાઈ બાણુ, સાધુ આખે પાવવા; ટેક.
 અંગ અંગ પુલ ગયે, તનકી તપત ગયે. આજ ૧
 સતગુર લાગે સંભા, રામક મોહામણા;
 નીત્ય પ્રત્યે નોણા, નીરખુ આજ અતી અગે તરખુ;

ખાજતહે તાલ મુદંગે મધુરસે ચાવણા.

આજ૦ ૨

મોર મુગટ પીતાંબર શોરે, છખી દેખી મન મોહ;

મીરાંબાઈ હરખ નીરખ, આનંદ વધામણા.

આજ૦ ૩

રાગ કાનુડા.

ને તુમ તોડે પ્રીય મેં નહીં તોડ,

તેરી પ્રીત તોડી મુણુ ડોણુ સંગ નેડી;

ટક

તુમ ભયે દરવર, મેં ભઈ પંખીયાં,

તુમ ભયે સરેવર, મેં તેરી મંજીયાં,

ને તુમ૦ ૨

તુમ ભયે ગીરીવર, મેં ભઈ છાયા;

તુમ ભયે ચંદ્ર, હમ ભયે ચંદ્રારા.

ને તુમ૦ ૨

તુમ ભયે મોતી પ્રભુ, હમ ભયે ધાગા;

તુમ ભયે સેના, હમ ભયે સ્વામા.

ને તુમ૦ ૩

ખડ મીરાં કહે, પ્રભુ યજ્ઞકે બાશી.

તુમ મેરે કહાર, મેં તેરી દાશી.

ને તુમ૦ ૪

રાગ પ્રભાત.

બોલોનાથ દોગંચર, એ દુખ મેરા મેરાંર.

બોલો૦ ટક.

શીનત્ર ચંદન ખંડ પાંડવા, મસ્તક ગંગા ધરેર.

બોલો૦ ૧

અર્ધગી ગોરી, પુત્ર ગંગાન, ચંદ્રી રેખ ધરેર.

બોલો૦ ૨

શિવસંકરે ત્રીન નેત્રે, અદ્ભુત રૂપ ધરેર.

બોલો૦ ૩

આરત માર સિંહાસન હેં, શંત સમાધી ધરેર.

બોલો૦ ૪

મીરાં કહે પ્રભુજી યશ ગાયત, શીવજીકે પૈયાં ધરેર.

બોલો૦ ૫

રાગ ખીભામ.

જશુમતી એક પુત્ર જાણે, રૂપ ગુણ અધરો;

શ્રી ગોવીંદ પુરણ ચંદ, તારણ જીવ સધરો. ટેક.

મેરે અવણ ખતક પડી, બાજત હે ધુવરો;

આંધી રેન અપધારી, ધરસત હે વાંદરો.

જશુમતી ૧

શ્રી ગોકુળમાં બીડ ભઈ, મીલત નહીં કમરો;

એક આવત વિદાય હોત, એક કરત અધરો.

જશુમતી ૦

પ્રાત સમે કહે મીરાં, ચલન ચલન શકે પથરો;

પુરણ પ્યારે પ્રાણ આધારે, જીવનનંદ નંદરો.

જશુમતી ૦ ૩

રાગ-તિલંગો રેખતો.

જગતસોં કામ ક્યા તેર, પ્રભુ ભજ મન તું મેર;

સમજ લે જાત યહ સાચી, યાહી ખીન ઓરસન કાચી. ટેક.

લોકનકી ખીની સગ જુઠી, ઠાલી જ્યો વાયુકી મુઠી;

યાતે કછુ ખેર નહીં લાગે, તીમીર રવી જિગતે ભાગે. જગત ૧

મુરખ જગ પ્રહારે તે જુલે, દેખી પુત્ર મંખની પુલે;

સગે યત આસકી ધરસા, સોહી કેસે મીઠી તરસા. જગત. ૨

વીધવીક નેહ સગ એસા, વીધીના પાનીક જેસા;

ધનમેં કછુ હાય નહીં આવે, ભજન ખીન જનમહી જાવે. જગત. ૩

હરી હરી ચીતમેં ધરીયે, જગતકી આસા ક્યા ધરીયે;

લીજે મુઠ જાનીક સરના, દેવા નહીં હોય શીર મરના. જગત. ૪

(૧૪૮)

મીરાં પાઠ.

રંગ સે ૧૨૬.

કાલોડી રેન ખીહારી માહારાજ કાલુ ખીલમળો, ૨૬
 કાલ ગયો જ્યાં જાઓ ખીહારી, આહી તોહો કાલુ બુલાયો;
 કાલુડી દાસી કાજલ સાયે, કાન તને રેન રમાયો. કાલો.
 કંસડી દાસી કાજલ સાયે, હાન મોહી રંગ રમાયો. કાલો.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર માગર, કપની કપટ ચલાયો. કાલો.

રાગ—રેખતો.

પતંગી રંગ વચે રાતા, તેર જગ દેખતે જાતી;
 બાહલકી છાયાં હે હું નહો, પ્રકરમે જાત હે બીતસી. ૨૬
 જહામલ કરતયો જાતી, પતપર આસક પતી;
 જગતકી આત સખ એસી, રહે કાઠ આંત ના બેસી. પતંગી. ૧
 રહ્યા નહી પ્રીયદત્ત રાગ, તજ્યા નીત લોકકી સાગ;
 ચીરંજવી રામ સમાતો, સોહી બયો કાલકો પાતો. પતંગી. ૨
 નિરચુત દેલ ધર જોદ, જગતમે અમર તરી કોઠ;
 અમર સોહી પર બદલ પાવે, જાતે દિરી જન્મ નહી આપે;
 સતસંગ બાળકી સેના અતેક અતેક અગ કાજકી દેતી;
 તિન તે કર સતકી સેના, મિલે તુંજે પરીબલ દેવા. પતંગી. ૩

રાગ—દેશી

જનમ તેરો જાતહરે બદે અજાદુ વુ કહુ ચેત,
 ગયો આપન યકિવન તેરો શિરતે બયો દે રવેત. જનમ ૨૬

રત્ન ચિંતામણી માનખોરે, જોયો વિષય કે હેત; જનમ
અજબુ તોફાન સાગર ન આવે, ફર મિલેગો કુલેસ. જનમ
જાતે બધેન ઉપજોરે, તમે ચિત કયુ દેત; જનમ
કહે દેવો શ્રી હરી સમરલે મનવચ કાય મમેત. જનમ.

રાગ—ટપો

જન ન કીજો સતસંગ જનમ ધરી, જન ન કીજો સતસંગરે;
તાર દેવજ પશુ કરી માનો, જદેખી મનુસંગ અંગરે;
આહાર નીદ્ર બય કરતે હૈ મૈથુન, લાગો વીરમસુ રંગરે;
વામે લલ્લુ નદી ચેત્યો મુરખ, કાલ કરેમો બંગરે;
કલા લાયો પાટ પીતંબર પેસન, અડવેકું હસતી તુરંગરે;
વામે બ્રાહ્મ કયા નર દેખી, કુલ્યો રત્ય હુમંગરે. જન.
નીરમલ ચીત કરી કમલુન નાથો, સંત સંગી ચંગરે;
કહે દેવો જન કમું કરી પાને મુરન પદ અંગરે. જન.

રામદે પીરનો વીવાહ.

વીરા તમારે વીવાએ આવ્યાછ, મને વડી મુરતે તેજાઈ અજમેલસ;
પર ઉપકારી પરચના આગમ હેછ, હારકા નગરથી ધણી વધાર્યાછ
પોટયા પોટણ માંહીરે બાવા; અજમલ ધરડે હુધ વધાર્યાછ,
તો પીંગલગઠ પરજાઈરે બાવા. વીરા. ૧
રાન મુતીમે સ્વપ્ન લીધુંછ, અને લીધું તે સમરચ નાહરે બાવા.
વીરાછતો વીવા સ્વીયોછ, વીર મુરત તેજાઈરે બાવા. વીરા. ૨
કું હુડી મેતે આજા આવ્યાછ, અને આવ્યા તે સમરમ સાહરે બાવા
ઉછરંગમાં મને ઉમંગ ધણેરાછ, તો કરણી વાત મુજાઈરે બાવા. ૩
સાસુ વારે સસરા વારેછ, વારે લોક લોકાઈરે બાવા.

કહે સાસરો તમે સાંભળ વહુવર રાણીજી,
તુમ એવે સુકન મત જાઓયે બાવા.

પ્રથે રણુસીંહ પીતા અસસીંહજી, એની પરીયું છે ગીરાધરે બાવા.

સવાલાખની દેગ ચડાવું.

સવાલાખનું છત્ર ચડે.

આદ ગુજરા સેવક તમારે,

દુગ્ધ ધણી મેં નવ કીયા.

ગળાગમણા તીતર બોલેજી, અને બોલે બીલ બીલવાઇ બાવા.

હરીયા બાગમાં કાચલ બોલેજી,

તોયરે શુકન શયાં સવાધરે બાવા.

પાટણથી પરવરી ચાલીયાંજી, અને દીધાં તે રથ બેઠાધરે બાવા.

અક પલ્લવમાં પોકણુ પોતાજી,

તો દીયો મારે વીરને વધાધરે બાવા.

પુલ મજુસનાં કાઢયા વાધાજી, અને આરતીયું હિતરાધરે બાવા.

પીઠ પાચક પીર રામદે બોલ્યાંજી,

તો મારી યુગલા બેન બલે આધરે બાવા.

પોકણુથી પરવરી ચાલીયાંજી, અને દીધાં તે રથ બેઠાધરે બાવા.

એક પલ્લવમાં મીંગલ પાતાજી,

તો મીઝીયાં વીર વધાધરે બાવા.

માંધકાંધ મેં જાણ્યો મોતોજી તો મોત કહેથી આધરે બાવા.

તુટયું સારિ ગરજ વારેજી, તે સમરે નહીં ધર બાધરે બાવા.

સોષો આંધો ચોરીએ શીસ્તાંજી, અને બેનીએ રાગ સાંભળાધરે બાવા.

મીંડા પાએક પીર રામદે બોલ્યાંજી,

તો મારે ઘોડે છન ઠરાઈર ખાવા. વીરા. ૧૨

સોદા ઉભી અરજ દાખવેછ, પીર સુનો અમર કાંઈર ખાવા;

પીંડ પાએક પીર રામદે બોલ્યાછ;

તો મારે ધર છેક મુગદર ખાવા. વીરા. ૧૩

પોંગવથી પંડવરી છાલીયાંછ, અને દાંધો તે રથ ખુલાઈર ખાવા.

એક પત્રકમાં પોકણ પોતાછ;

અને દાંધે મારી બેનને વધાઈર ખાવા. વીરા. ૧૪

વીર યછ વેરતીયા આવ્યાછ, અને આવ્યા તે સમય સાઈર ખાવા.

કંડુ કેશરના તીલક ખીરાજેછ;

અને ચોખ્ખીયા ચોપાઈર ખાવા. વીરા. ૧૫

લાહુ અવે લગમી અવેછ,

અને આત્ર લોક લોકાઈર ખાવા;

પીંડ પાએક પીર રામદે બોલ્યાછ;

તો મારા મુગલા બેસકે મન આઈર ખાવા. વીરા. ૧૬

છનછન નોખત ખાજેછ;

અને સહેલીઓ મંગલ ગાઈર ખાવા;

પીંડ પાએક પીર રામદે બોલ્યાછ,

તો મારી મુગલા બેન બહે આઈર ખાવા. વીરા. ૧૭

સ્વપ્નમાં મેં દીરલો લીધોછ,

અને માણેક મેઝું ચાવરે ખાવા;

બોલો હીરો મને ખરો કરી દેયોછ;

તો મારા રામદે સરખા બાઈર ખાવા. વીરા. ૧૮

અને તેના બાઈ રયાપગ સાચાછ,

એ સ્વપને સર્વ ગત જાયરે ખાવા;

એ સ્વપને તે જુદો લીધોછ, વીરા. ૧૯

એ કેમ સાચો હોય જાયરે ખાવા; વીરા. ૧૯

મેરે રામરે કેદનાછછ, વીરા. ૧૯

અને આપા મંદિરે માધરે ખાવા.

મામા મામા કરી મળ્યાં બાણેછછ, વીરા. ૨૦

તો મામા કડે ગઈ મોરી માધરે ખાવા; વીરા. ૨૦

અમર પાદડી વિગત આગછ, વીરા. ૨૦

અને અવચળ રાગ કરાછદે; ખાવા; વીરા. ૨૦

રાએ આંગણે રમે બાલકાછ; વીરા. ૨૦

તો ખેત બાર બોલવારે ખાવા; વીરા. ૨૧

પિગલ ઉચરંગ પોકલ ઉચરંગછ, વીરા. ૨૧

અને ઉચરંગ પાટણ મંદિરે ખાવા; વીરા. ૨૧

હર ચરણે મરી હરછ બોધ્યાછ; વીરા. ૨૧

તો દીઆ આશીય મીરાંમાધરે; વીરા. ૨૨

સાવળ.

ચડે ચડે અજમલના રામા, એક વાર પોકલે જન પસે;

પીરછ દુવારકા રોકાઈ રહ્યા, રામા દુવારકા રોકાઈ રહ્યા;

તાનુ માસ્વાડ દેશમાં વળે પડયોરેછ—દોહ.

ગડ દીલીથી ચડ્યે, આદલાહ,

ગામ રહ્યા ઘેડ લીયો ચડે ચડે પીરછ.

કુણ કુવારરી ભોમ અશીને;

કુણ કુવારરી આણું ફરે; ચડે ચડે પીરછ.

અગમલગ્નની જોમ બણીને:

સમા કુંવરની આજુ કરે.

લીલુપ નેન તેડિ દિયા,

ગળાગિલ નેન ચેષ દીયા.

ગામ રનુજમાં ગાય વેલીયું,

લાલ દેવરા રંગ ચડે.

માતા મીલુલદે રદન કરે છે,

તારા મોદીખાના બંધ દુયા.

કારા કારા કાગળ લખે ભાદી કરે,

વંખ્યા પંડીતની શાહ પડે,

દુવારકાથી પીર સમદે ચડીયા,

ચંપો પુષ્પ વારે ચડીયા.

મદ ગીરનારથી ગોરખનાથ ચડીયા,

ચોરાશી સીધ એની વારે ચડીયા.

મેવાડથી મલીનાથ ચડીયા.

ખાવન વીર એની વારે ચડીયા.

આણુગદથી કુંભોરાણો ચડીયા,

એસઠ જોમણી એને વારે ચડીયા.

એમ ગેખરી ચાલે જંગમળું,

ખાદશાહના તંબુપ તેડ દીયા.

હેઠ ખાદશા ઉપર લેલીમી,

તે પર હંસસો રમણ કરે,

ઉની ઉણી હુસ અરજ કરે છે,

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

ચં પી.

હોંદવા બાદશાહને છોડી દીધો.

દહી શહેરમાં દેવળ ચણાવું

ધેર ધુધર રામના જાપ જવે.

સવાલાખની દેગ ચણવું,

સવાલાખનું છત ચડે.

આદ ગુનશે સેવક તમારે,

દુળ ધણી મેં નવ કીયા.

હરી ચરણે ભાથી બોલ્યા,

સદાય ધણી મારી સંમે રમ્યા.

ચ૦

પી૦

ચ૦

પી૦

ચ૦

પી૦

મ૦

પી૦

ચ૦

પી૦

આરતી પ્રસાદી.

ગુરુ ભારા પુરણમાં પ્રસાદી:

એવા આજને અવીનાશીરિ સંત પધારીયા.

તમ પરવારીરિ એલક પધારીયા,

ગુરુ ભારા પ્રેમના પાટ ફગાવું.

રૂડે નવ લખીએ નવસવુરે.

સંત૦

ગુરુ ભારા ધુપ ધ્યાન આરતી ઉતારે:

રૂડે મોતીડે વધાવુરે.

સંત૦

ગુરુ માલા જે ધર સંતજ બોલે:

તે તો અમરાપરને તોલેરે.

સંત૦

ગુરુ ભારા કરમેડી રહીએ સામા,

હરીને ચરણે ગંગાસમારે.

સંત૦

દશાવતારની. આરતી

ધાધનિ ખનવતો કીધો, વેગ કરી ચક્રો લીધો,

જળમાં મારી તોરીંગ પરણ્યા, જે જે કાર બોલાવ્યારે;

ઉતારો આરતી શ્રી કૃષ્ણ ઘેર આવ્યા.

હરખને હુલામણે સામળીઓ ઘેર આવ્યા.

ઝીણે ઝીણે ચોખ્ખીએને, મોતીડે વધાવ્યારે;

ઉતારો આરતી શ્રી કૃષ્ણ ઘેર આવ્યા.

કલાને કાખરકા કીધા, વાદીના મનવંના લીધા;

વામનજનું રૂપ ધરીને બળરાજ બોલાવ્યારે.

ઉતારો ૨

નરસંગ રૂપે નોર વધાર્યો આપે તો હરણાકંઠ માર્યો;

પ્રહ્લાદ પોતાનો જાણી, અગ્નીમાં ઉર્જાએ રે.

ઉતારો ૩

ઘડુર રૂપે દેવ સીદાર્યો, ભક્ત જનના ટાળ્યા;

હુમનઘસી અર્જુમાં રાખી, નામે વૈકુંઠ પામ્યારે.

ઉતારો ૪

ફરસુ રામે ફરસી ફેરી, સહસ્ત્રા અર્જુન હાથે માયા,

કામધેનવી વહાર કીધી, જળદેવને ઉગાર્યારે;

કૌરવ રૂપે કરણી કાંધી સદ્રણા પૃથ્વી જીતી લીધી,

નાગ નેતરે મથન કરીને, ચારે રતન લાવ્યારે.

ઉતારો ૫

સાતમે તો સાંન કીધી, સમુદ્ર ઉપર પાગ ખાંધી;

સાન સોનાની કાંઠા બાળી, દસ માથાળા રાવણુ માર્યો;

વીલીકાચુને રાજ સાંધ્યું, સીતા પત્ની લાવ્યારે,

ઉતારો ૭

આઠમે તો આજ કીધી, સોનાગેડી કાંધ લીધી;

પાતાળ જળને નાંધ નાર્યો, નાગણીએને દરશન દીધો;

નાગને તો દમન કરીને કમળ ભરિ લાવ્યારે.

ઉતારો ૮

નવમે તો બુધાધ્યાન ધરીને, અજંખાના જાપ જાપીને;

રણકારમાં રક્ષિયા યાદને, સોય ભક્તને તાર્યારે.

ઉતારો ૯

દશમે તો હયા કીધી, નામ નકલંકી રૂપ ધરીને;
 જગત જીતી આવ્યારે એમ નરસી મેહેતે ગાચારે,
 ઉતારો આરતી શ્રી કૃષ્ણ ધેર આવ્યા માતા જશોદા | ધેર
 કાન ધેર આવ્યા.

હરખને હુંલામણે સામગીએ ધેર આવ્યા,
 ઝીણે ઝીણે ચોખલીએને મોતીડે વાંચાવ્યારે;
 ઉતારો આરતી શ્રી કૃષ્ણ ધેર આવ્યા.

૧૦

દેવો.

રાગ—રેખતો.

અવસર તેરો પલ પલ જાવે, સુતે તુજે નીંદ કયો આવે;
 તેરે શીર જમસા વેરી ભજન ખીન કાન ગત તેરી. ટેક
 બડે બડે રાવણસે રાગે, ન્યાકે આગે તોખત બાજે;
 જીત્યા સગ લોક દેડકા, સોહી ખાલી કર ગયા લકા,
 પુષ્પકી સેજપર સોતા, સલાંમી દ્રષ્ટસા જોતા;
 કંચનસી દેહકી કાંતી, જરી તન અચીસે જાતી.
 કેતે ચક્રવતી જે ભુપા, મીલી ગયે ચેહમે રૂપા;
 અતેહે જગલકા બાસા, ભુડી આ જગતકી આસા. અવસર. ૩
 અષ્ટાંમહી યોગદાં સાવે, તાહીતં આયુજલ વાધે;
 અમર કરે આપકે અંગા, સોહીકાલે કર દીયા બંગા. અવસર. ૪
 અશ્રતકે પાનકે ફરતા, મીમાને બેઠકે શીરતા;
 મુરખતી કાલ લે ધાયા તાહીતં ભુડી હે માયા. અવસર. ૫
 જેસે હે પાણી પુરખોટા, ભરોંસા દેહકા ખોટા;

ताडीतें वीलंग ना कागे, साधु संगराम रस पीगे. अक्सर ६
 मेरेतो समसें भीलन, जयां नहीं काखी डखना,
 ओसेगे नीसेकर जनी, भीले देवा आया गुर गयानी. अक्सर ७

राग—रेपतो

तुं क्यां सुप देणी दोलना, पीजम स्वप्न करी जना;
 छद्मि अस करन मुर काज, सोही पयुं जनीयें विला, टेक.
 नींदी ओक दुसरे आहारा मैथुन लेय समजले सारा;
 सकल ओ ज्येडां सरभा, तुं कर नीज तत्वकी परभा तुं क्या १
 भ्रमजल देपवेताही, पान कुष्ठ करता हंछ नंही;
 भीनु ज्यों करत प्रकाशा, छीतकमे छित हे नाशा. तुं क्या २
 यही भीधी जनले माया खीर नही पावसही जया.
 यथायची करन पंच जता ज्येडे जेसा तराहे नाता. तुं क्या ३
 सतगुर पोत समजया; तेरा तुगे रप हरसाया;
 ज्यारथ पोत समजया तेरा तुगे रप हरसाया;
 ज्यारथ पोत कही तेरे देवा गुर हरतुं जय मेरे. तुं क्या ४

राग—रेपतो

मती आजीमान करे प्यरे हरी लज रैन छित सारे;
 काखे प्याछु शीरे तेरे, तीतको पाजज्युं हरे. टेक.
 जय जय लोकहां जावे, काख तीन पीछिहीं आवे;
 हरीजीन जंत दुःख पावे, तीनही को देन ज्योपवे. मती १
 तेरेपर ओक जय लरी, अकलगती काखे न्यारी;
 येन अंग दाय हे तेरा, धरि नही ज्योपगे देरा. मती २
 प्रमुछो रदन कर मनमें, जनुनीके छिहर नही ज्योपगे;

માટે ભવ કાલડી ફાંસી, મીલે તુજે આપ અચીનાસી. મતી ૩
પ્રભુજીએ ભજન જે કરી, સોહા જગ જાલ તે તરસી;

દેવાતીન ત્વહીં ચીના છનવી હરી તામ જપલીના, મતી ૪

ભજન.

ગવ તો લાગેલ કુંગરમાં, કહોતે ઓધવજી હવે કેમ કરીએ

કેમ તે કરીએ અમે કેમ કરીએ દયતો લાગેલ૦

હાલવા જઈએ તો વાલા હાલી ન શકીએ

એસી રહીએ તો અમે બળા મરીએ. દયતો લાગેલ૦

આરે વરતીએ નથી ઠેકાણુ રે વાલા

પર ધરતીની પાંખે અમે ફરીએ. દયતો લાગેલ૦

સંસાર સાગર મહાજળ ભરીએ વાલા

બાંધે જાલો નીકર બુડી મરીએ. દયતો લાગેલ૦

બાધ મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરધર નાગર

શુરજ તારે તો અમે તરીએ. દયતો લાગેલ૦

ભજન.

હરે પોતાના સતધરમને કાજ, અસલ નરને તમે ઓગળો હોજ;

પુરખ ક્યાંન એધાણુ, જેશને કાળને આરીએ હોજ દિદ.

નજ રાગને સતી દમયંતી રે હોજ ચાલ્યા વનજ મોજાર,

અનને કારણુ શણુ રડવડીએ હોજ, પોતાના સત ધરમને રાજ. અ.

હરસન રાગને સતી તારી શણી હોજ, કેડે કુંવર રાહીદાસ.

બાળો પુજો જેણે શીરપર ધરીએ હોજ,

પોતાના સત ધરમને કાજ.

ગોપીચંદ રાગને ભરથરી હોજ, જોડ્યાં કાંઈ સીંહાસનના રાજ;

ઘેર ઘેર બીક્ષા આદરી રહેછ, પોતાના સત ધરમને કાઠ. અ.
 સગાલશા રોઠને ચંગાવતી હોછ, નીમ ધરી નર નરે નાં.
 ચેલકાઓ ખાંડો ખાંડો રે હોછ, નેશુમાં નાવેલાં કાંઈ નીર. અ.
 આવો અગયાવતને આળખો હોછ, એતો ચંગાવતીના કામ;
 સત આલોને ધરમ આદરો હોછ, મા કરો પારકી આશ;
 ગુર સરવણ સામ બોલીયા હોછ, એતો ગત ગંગાનો દાસ. અ.

રાખ ધુન.

કપસે આવો હો લાલ તેરી યજ્ઞ નગરી ગોકુલ નગરી. ૨૬.
 ઇત ગોકુલ ઉત્તમ મથુરાનગરી, બીચ બહે જમુના ધરીરી. કપસે ૦ ૧
 ગાંધ પચે મેરી પાવલ બીજે, કુદીપરે બદી જાઉં સગરી. કપસે ૦ ૨
 મે દુધી બેચન જાત બંદાખન મારગમે મોહન ઝગરી. કપસે ૦ ૩
 બરજો જસોદા મૈયા અપને લાલકો, છીનીલીયે મેરી નથ સુનરી ૪
 રહુ રહુ આવીની જુઠ ન બોલો, કાન્હ અકેલ તુમ સગરી. કપસે ૦ ૫
 હમરો કન્હાયા પાંચ બરસકો, તુમ જ્વાલીની અલમસ્ત બેદ. કપસે ૦ ૬
 જાપ પુકરિ કંસ રાજસે. ન્યાય નહીં મથુરાનગરી. કપસે ૦ ૭
 બંદાખનકી કુંજ ગલીનમે ફેટ પકરરાંધે ઝગરી. કપસે ૦ ૮
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, સાધુ સંગ કરી હમ સુધરી. કપસે ૦ ૯

અહરથો, શું તમે સ્ત્રી, પુત્ર, પુત્રીઓને પવિત્રને ત્રેમી
કરી ઘર સંસાર સુધારવા ચાહો છો, બે ચાહતા
હો તો, મંગાવીને લેવાવો !

રતીકાન્તા અને યેવાડની સિંહણ.

મુદય ફેફડા બાર આના-પોપ્ટેજ બુદ્ધ.

આ અત્યુત્તમ નોવેલ માટે વધુ નહિ લખતા ફક્ત આર્થ સમાજનું
વાણંજ આર્થ પ્રકાશ તા. ૧૫-૫-૧૦ ના આંકમાં શું લખે છે
આ પુસ્તકની અંદર અસલ એ પીહાસીક જમાનામાં આપણા દેશની
ક્ષત્રાણીઓ કેવી બહાદુર હતી અને રાણસંગ્રામમાં તેઓ કેવું પ્રા
ક્રમ બતાવતી હતી તે સારી રીતે બતાવી આપ્યું છે હાલમાં રાજપુ-
તાણીઓને જનાવખાનાની બેલમાં રાખવામાં આવે છે, તેના કરતાં બે
પ્રથમતી માફક તેમને કેળવણી આપી લશ્કરી તાલીમ તિમજ ધોડેસ્વા
રી વીગેરે બે શીખવવામાં આવે તો ક્ષત્રાણી તેમજ તેની સંતતી
પણ બહાદુર અને તેમાં કંઈ નવાઈ નથી નિરમાલ્ય થઈ ગએલી સ્ત્રી
જતીમાં મનુષ્યની લાગણી પ્રગટી નીકળે એવો આ પુસ્તકનો હેતુ છે
તે ધણો ઉત્તમ છે અને આ પુસ્તકની ફોટો દહીએ છીએ, વિ-
ગેરે વિગેરે !

મળવાનું ઠેકાણું કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

૧. કાલુપુર રોડ-અમદાવાદ.

બુકસેલર, મગનલાલ મોરારજી.

૨. લી'બલીચોક-વડોદરા

વાંચક વર્ગને વધામણી.

મદનચંદ્ર અને નવનીતકળા

ભાગ ૧ લો ૩. ૧-૮-૦ પોષ્ટેજ જુદું.

ભાગ ૨ જો ૩. ૧-૮-૦ પોષ્ટેજ જુદું.

આ પુસ્તકમાં સાચા પ્રેમની પરિક્ષા બતાવવાની સાથેજ ની ખરાબી દેવીના નામે દારૂ તથા મંસ કેવી રીતે વાપરે છે. વીગેરે બાબતો ઘણીજ સારી રીતે બતાવવામાં આવી છે. અને આ પુસ્તક જેમ અને તેમ રસીક અને બોધિક છે આ પુસ્તક પ્રખ્યાત રાજકવી હર્ષદરાય સુંદરલાલ મુનસેની કસાયલી કલમથી લખવામાં આવ્યું છે. તો આ પુસ્તક એક વખત વાંચવા ફરકને બજામણ છે. માટે તાકીદે ખરીદો.

મજવાનાં ઠેકાણાં

કેશવલાલ મગનલાલ હુંધવાળા.

૬. કાલુપુર રોડ—અમદાવાદ

તથા

બુકસેલર મગનલાલ મોરારજી

૬. લીબીચાલ—વડોદરા.

